

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว
ชื่อและนามสกุล	นายจิรศักดิ์ ยะบันรัมย์
แขนงวิชา	บริหารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา ภัสรศรี 2. รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข หิงคานนท์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

๙๙ ๑๖๗๔

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ทัสนี วงศ์ยืน)

๘๙๗๘ ๔๖๓๙

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา ภัสรศรี)

๙๙๗๘ ๔๖๓๙

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข หิงคานนท์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา บริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

๙๙ ๐๕๘

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ ศรีพหล)

วันที่ 28 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2551

ชื่อวิทยานิพนธ์ สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว
ผู้วิจัย นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์ บริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา กัสสอรศิริ (2) รองศาสตราจารย์ ดร.พูลสุข
พิงคานนท์ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) ศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว จำนวน 169 คน ได้จากการสุ่มแบบอย่างง่าย ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ (1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา 169 คน (2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา 169 คน (3) ครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา 169 คน รวม 507 คน เครื่องมือที่วิจัยได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 และ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ทั้ง 10 ด้าน อยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ทั้ง 8 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก (3) สมรรถนะของผู้บริหารทุกด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .52 ถึง .74

Thesis title : School Administrator Competencies Related to Quality Assurance System Effectiveness of Basic Education Schools in Sa Kaeo Province

Researcher: Mr. Jeerasak Jayunrum; **Degree:** Master of Education (Educational Administration); **Thesis Advisors :** (1) Dr.Nittaya Passornsiri, Associate Professor; (2) Dr. Poonsuk Hingkanont, Associate Professor; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purposes of this research were to (1) study the competencies of basic education shool administrators; (2) study the effectiveness of quality assurance system of basic education schools; and (3) study the relationships between the administrator's competencies and the effectiveness of quality assurance system of basic education schools.

The research sample consisted of 169 randomly selected basic education schools in Sa Kaeo province. Research informants, totaling 507 school personnel, consisted of (1) 169 school deputy directors or acting school directors, (2) 169 teachers in charge of the school academic affairs, and (3) 169 teachers who were members of the school quality assurance committee. The employed research instrument was a questionnaire on competencies of the administrator and the effectiveness of quality assurance system of the school, developed by the researcher, with reliability coefficients of .97 and .98. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient.

Researcher findings revealed that (1) all of the 10 competencies of basic education shool administrators in Sa Kaeo province were rated at the high level; (2) all of the eight components of the school quality assurance system were rated at the high level; and (3) all competencies of the administrators correlated significantly with all components of the school quality assurance system ranging from .52 to .74 .

Keywords: Competencies, Effectiveness

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจาก รศ.ดร. นิตยา ภัสรศรี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ. ดร.พูลสุข หิงคานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณากำหนดแนวทางและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ไสว สารีบท รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำเร็จ เขต 1 อาจารย์ศรีพิน สงวนวงศ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำเร็จ เขต 1 และอาจารย์เฉลิมพล นิตยมงคล รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำเร็จ เขต 1 ที่ได้กรุณารับผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอบพระคุณ นายสุทธิพงษ์ ทรงศิล ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองเตียน และ นายบันเงิง สิงห์แก้ว ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคลองผัก ขนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำเร็จ เขต 1 ที่ได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ทดลองเครื่องมือวิจัยในสถานศึกษา ขอบพระคุณ นายศักดิ์ชัย บรรณสาร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำเร็จ เขต 1 และนายสุรพล น้อยแสง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำเร็จ เขต 2 ที่ได้กรุณารับผู้ทรงคุณวุฒิให้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลของสถานศึกษาในสังกัด รวมทั้งขอบพระคุณ บุคลากร ในสถานศึกษาที่เป็นกุญแจตัวอย่างทุกแห่งในจังหวัดสำเร็จ ที่ได้ให้ความร่วมมือให้ข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความร่วมมือจากเพื่อนนักศึกษาและผู้ได้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ผู้ที่มีความสนใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สนใจเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับ ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสำเร็จ คุณงามความดี ที่เกิดขึ้นในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ขออนุญาตให้แก่ รศ.ดร. นิตยา ภัสรศรี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ

รศ. ดร. พูลสุข หิงคานนท์ ซึ่งเป็นผู้ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ข้าพเจ้า

จรศักดิ์ ยะนรัมย์

ตุลาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๙
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
กรอบแนวความคิด.....	๔
สมมติฐานการวิจัย.....	๖
ขอบเขตของการวิจัย.....	๖
นิยามคำศัพท์.....	๘
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	๑๑
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๒
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา.....	๑๓
การประกันคุณภาพการศึกษา.....	๒๕
ประสิทธิผล.....	๓๖
การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสระบุรี.....	๕๙
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖๒
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๖๗
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๖๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๖๘
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๗๐
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สอนแบบสอบถาม	73
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	75
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	82
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	90
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	95
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	95
วิธีดำเนินการวิจัย	95
สรุปผลการวิจัย	98
อภิปรายผลการวิจัย	99
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	101
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	111
ก หนังสือชี้แจงผู้ทรงคุณวุฒิ	112
ข หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา東西แก้ว	116
ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลบุคลากรในสถานศึกษา	119
ง แบบสอบถามการวิจัย	122
ประวัติผู้วิจัย	135

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้บริหาร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกขนาดตาม	
จำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2550.....	68
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษา	
ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งหรือบทบาทหน้าที่และขนาดของสถานศึกษา.....	74
ตารางที่ 4.2 สมรรถนะผู้บริหารด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา.....	76
ตารางที่ 4.3 สมรรถนะผู้บริหารด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา.....	76
ตารางที่ 4.4 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารด้านวิชาการ.....	77
ตารางที่ 4.5 สมรรถนะผู้บริหารการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่.....	77
ตารางที่ 4.6 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารงานบุคคล.....	78
ตารางที่ 4.7 สมรรถนะผู้บริหารการบริหารกิจการนักเรียน.....	78
ตารางที่ 4.8 สมรรถนะผู้บริหารด้านการประกันคุณภาพการศึกษา.....	79
ตารางที่ 4.9 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	79
ตารางที่ 4.10 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์	
และความสัมพันธ์กับชุมชน.....	80
ตารางที่ 4.11 สมรรถนะผู้บริหารด้านคุณธรรม จริยธรรม.....	81
ตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์ สมรรถนะผู้บริหาร.....	81
ตารางที่ 4.13 ประสิทธิผล ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ.....	82
ตารางที่ 4.14 ประสิทธิผลด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา.....	83
ตารางที่ 4.15 ประสิทธิผลด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	84
ตารางที่ 4.16 ประสิทธิผลด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	85
ตารางที่ 4.17 ประสิทธิผลด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา.....	86
ตารางที่ 4.18 ประสิทธิผลด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา.....	87
ตารางที่ 4.19 ประสิทธิผลด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี.....	88
ตารางที่ 4.20 ประสิทธิผลด้านการพดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา.....	89
ตารางที่ 4.21 สรุปผลประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพการศึกษา.....	90
ตารางที่ 4.22 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่าง	
ด้านสมรรถนะของผู้บริหาร 10 ด้าน.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างด้านประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา.....	92
ตารางที่ 4.24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพสถานศึกษา.....	93

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด.....	6
ภาพที่ 2.1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)	15
ภาพที่ 2.2 มาตรฐานของสถานศึกษา.....	42
ภาพที่ 2.3 ข้อมูลของผลผลิตหลักของสถานศึกษา.....	45
ภาพที่ 2.4 สภาพของสถานศึกษา ตามข้อมูลด้านบุคคลแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ ช่องจำกัด/อุปสรรค.....	46
ภาพที่ 2.5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับวิสัยทัศน์.....	48

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มติคณะกรรมการครรภ์เมื่อ วันที่ 11 พฤษภาคม 2542 ให้ความเห็นชอบกับแผนงานปฏิรูประบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน ตามแผนการปรับเปลี่ยนระบบบริหารบุคคล ภายใต้แผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ ซึ่งสำนักงานข้าราชการพลเรือน ได้ดำเนินการร่วมกับที่ปรึกษาพัฒนาระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนภาครัฐ ใหม่ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นผลสัมฤทธิ์ในการทำงานเพื่อประชาชน ตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนผู้รับบริการ เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับคุณภาพข้าราชการ ส่งเสริมให้ข้าราชการ พัฒนา และใช้สมรรถนะอย่างสัมฤทธิ์ผลซึ่งระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนในภาครัฐที่ปรับปรุงใหม่นี้ เป็นระบบที่มีการนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารผลงานข้าราชการ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่คาดหวังจากข้าราชการ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548 : 1)

ในขณะเดียวกันก็ยังนำไปใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลด้านอื่น ๆ เช่น การสรรหา และการพัฒนาอีกด้วย มีข้อศึกษาสนับสนุนเพิ่มเติมว่า เมื่อนำไปเดลสมรรถนะ (Competency Model) มาใช้ในองค์การแล้วจะช่วยให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงได้ศึกษาเพื่อนำสมรรถนะมาปรับใช้ในราชการเป็นภาพย่อๆ เนื่องจากเรื่อง เช่น ระบบการสรรหาและเลือกสรร ระบบนักบริหารระดับกลาง ระบบนักบริหารระดับสูง ระบบพนักงานราชการ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548:1)

สมรรถนะ(Competency) คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดยเด่นในองค์กรเป็นสมรรถนะที่พึงประสงค์ของข้าราชการ ส่งผลให่องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งเป้าประสงค์เชิงปริมาณหรือตัวเลขและเป้าประสงค์เชิงคุณภาพหรือพฤติกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของบุคคล กับสมรรถนะและผลงานแสดงให้เห็นว่า ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ของบุคคลทำให้บุคคลมีสมรรถนะแบบต่างๆ และสมรรถนะต่างๆ มีความสัมพันธ์กับผลงานของบุคคลนั้นนี้(สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2548 : 1)

ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งให้เกิดคุณภาพทั้งในด้านผลผลิต กระบวนการจัดการ และปัจจัยต่างๆ โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาพัฒนาทั้งระบบ (Whole School Approach : WSA) บุคคลที่มี ความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เพราะต้อง เป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่มีความสามารถ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียน การสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์รัฐมนตรีและจัดสรรทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ(สุพล วงศินธ์. 2545 : 29) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะนำพาองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่งการปฏิรูปได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางบริบท (Context)

ผู้ที่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการที่รอบรู้ เชี่ยวชาญ ลักษณะการบริหารต้องปรับให้สอดคล้องกับบริบทขององค์การ โดยต้องมีความเป็นผู้นำสูง มีความรู้ความสามารถ สามารถช่วยเหลือแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้ร่วมงาน ได้ ทำงานที่เป็นสัญลักษณ์ขององค์การ เป็นผู้นำในองค์การ มีหน้าที่สั่งสอนบุคลากร ร่วมเป็นกำลังใจเริ่ม ปรับปรุงและพัฒนาองค์การ ตลอดจนสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ (วิทยา นาควัชระ 2535:115)

นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการกระตุ้นให้บุคลากรในองค์การใช้ศักยภาพที่ดีทำงานให้เกิดผลสูงสุด สร้างพันธมิตรทั้งภายในออกและภายนอกในองค์การ มีทักษะทางการบริหารและการจัดการเพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ของงานสูงสุด (เทือน ทองแก้ว 2538:35) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันที่จะเกิดขึ้นจึงเอื้ออำนวยต่อการบริหารงานและพัฒนาการศึกษา ทำให้การดำเนินงานบรรลุผลตามที่ต้องการ ได้ เนื่องจาก สมรรถนะของผู้บริหารเป็นสิ่งเกือบถูกต้องในปัจจุบัน ประสบความสำเร็จ ถ้าผู้บริหารมีสมรรถนะไม่เหมาะสมก็จะทำให้การดำเนินงาน ไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (จกรพรดี วาทา 2538:31)

สำนักงานคุรุสภានซึ่งเป็นสภากฎและบุคลากรทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดระบบการพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นกลไกในการพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานวิชาชีพ จึงได้ประกาศสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาดังต่อไปนี้

1. หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
2. นโยบายและการวางแผนการศึกษา
3. การบริหารด้านวิชาการ
4. การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่
5. การบริหารงานบุคคล
6. การบริหารกิจการนักเรียน

7. การประกันคุณภาพการศึกษา
8. การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
9. การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน
10. คุณธรรมจริยธรรม (ราชกิจจานุเบกษา 2549: 296 – 300)

จากความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทยโดยเริ่มจากการและ การปฏิรูปการศึกษาที่ได้รับความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นมาเพื่อปรับระบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย สนับสนุน การศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกันลดช่องว่างระหว่างชั้นและความแตกต่างทาง สังคม สร้างเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาธิปไตยในชีวิต จัดการเรียนการสอนโดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำงานเป็นทีม แสดงออกอย่างอิสระ เป็นผู้ปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมทุก กระบวนการและทุกกิจกรรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่เต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล ให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการให้ความรู้และประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง สถานศึกษาเป็น หน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายที่ กำหนดซึ่งจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่ดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกกฎหมายว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 ดังต่อไปนี้

- 1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
- 2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- 3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- 6 การประเมินคุณภาพการศึกษา
- 7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
- 8 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

จากรายงานการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของจังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2549 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาข้างไม้เข้าใจระบบประกันคุณภาพ สถานศึกษา ขาดแคลนครุภาระในวิชาหลัก ครุภาระงานอื่นที่ต้องปฏิบัติมากกว่างานการเรียนการสอน บุคลากรขาด ความสามารถ สถานศึกษาจัดข้อมูลสารสนเทศข้างไม้สมบูรณ์ คณะกรรมการศึกษาและชุมชนมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถานศึกษาน้อย สถานศึกษานำเอกสารมีปัญญาท่องเที่ยมาร่วมจัด กิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นักเรียนขาดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ขาดความรู้และทักษะที่

จำเป็นต่อหลักสูตร โดยค่าเฉลี่ยของมาตรฐานที่ 4 เท่ากับ 6.27 มาตรฐานที่ 5 เท่ากับ 4.13 มาตรฐานที่ 6 เท่ากับ 19.22 ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไขให้ผลการประเมินใน 3 มาตรฐานนี้เพิ่มสูงขึ้น(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 1 2550:3-7) จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าผู้บริหารมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลตาม และดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้วเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาในจังหวัดสาระแก้วให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสาระแก้ว
- 2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสาระแก้ว
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสาระแก้ว

3. กรอบแนวความคิด

กรอบแนวความคิดที่ใช้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดสาระแก้ว คือ

3.1 กรอบแนวความคิดสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา (ราชกิจจานุเบกษา 2549:296 – 300) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ ดังนั้นคณะกรรมการคุรุสภา จึงได้กำหนด สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาดังนี้

- 3.1.1 ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- 3.1.2 ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา
- 3.1.3 ด้านการบริหารด้านวิชาการ
- 3.1.4 ด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และ อาคารสถานที่
- 3.1.5 ด้านการบริหารงานบุคคล

- 3.1.6 ด้านการบริหารกิจการนักเรียน
- 3.1.7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- 3.1.8 ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3.1.9 ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และ ความสัมพันธ์กับชุมชน
- 3.1.10 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

3.2 ครอบแนวความคิดประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาได้ใช้แนวทางประเมินประสิทธิผลระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาดังต่อไปนี้

- 3.2.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
- 3.2.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- 3.2.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3.2.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3.2.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- 3.2.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา
- 3.2.7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
- 3.2.8 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 1. ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา 2. ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา 3. ด้านการบริหารด้านวิชาการ 4. ด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ 5. ด้านการบริหารงานบุคคล 6. ด้านการบริหารกิจการนักเรียน 7. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 8. ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ 9. ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน 10. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา 1. การจัดระบบ บริหารและสารสนเทศ 2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา 3. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4. การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา 6. การประเมินคุณภาพการศึกษา 7. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี 8. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

4. สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2550 โดยมีขอบเขตตามกรอบแนวความคิด

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระบุรีที่จัดการศึกษาในระบบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม พ.ศ. 2544 ในระดับ

ช่วงชั้นที่ 1 – 4 ที่เป็นของรัฐในจังหวัดสระแก้วจำแนกขนาดของสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียนดังต่อไปนี้

1) จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน	จำนวน 103 คน
2) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 200 คน	จำนวน 71 คน
3) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน	จำนวน 36 คน
4) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 500 คน	จำนวน 53 คน
5) จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน	จำนวน 29 คน
6) จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	จำนวน 6 คน
	รวมทั้งสิ้น 298 คน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

- 1) ใช้ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan
- 2) การสุ่มแบบอย่างง่าย โดยจำแนกผู้บริหารตามขนาดของสถานศึกษาในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 298 คน แล้วกำหนดสัดส่วนของผู้บริหารมีรายละเอียดดังนี้

ขนาดของสถานศึกษาจำแนกตามจำนวนนักเรียน	จำนวน ผู้บริหาร ทั้งหมด	จำนวน ผู้บริหาร ในกลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้ให้ข้อมูล		
			รองพอ.	ครู	รวม
1. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ต่ำกว่า 120 คน	103	58	58	116	174
2. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121–200 คน	71	40	40	80	120
3. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201–300 คน	36	21	21	42	63
4. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301-500 คน	53	29	29	58	87
5. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501-1,500 คน	29	17	17	34	51
6. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	6	4	4	8	12
รวม	298	169	169	338	507

3) ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

- (1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 169 คน

- (2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 169 คน
 (3) ครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 169 คน

5.2 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบแนวความคิดข้อ 3.1 และศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามกรอบแนวความคิด ข้อ 3.2

6. นิยามคำศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้นิยามที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้เข้าใจตรงกันดังนี้

6.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา

6.2 ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา หมายถึง ครูที่ได้รับแต่งตั้งและมอบหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาให้รับผิดชอบวางแผนการดำเนินการด้านวิชาการของสถานศึกษา

6.3 ครูที่เป็นคณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาหมายถึงครูที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

6.4 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานหมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

6.5 สมรรถนะของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามที่ครุสภากำหนด 10 ด้านดังนี้

6.5.1 สมรรถนะด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจในหลักการทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหาร วิเคราะห์ สร้างสรรค์ความรู้ในการบริหารจัดการ กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของการศึกษา จัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และกำหนดการกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสม

6.5.2 สมรรถนะด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายการศึกษากำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มุ่ง

ให้เกิด ผลดี คุ้มค่าต่อการศึกษา สังคม สิ่งแวดล้อมนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ ติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงาน

6.5.3 สมรรถนะด้านการบริหารวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา นิเทศการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษาและส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

6.5.4 สมรรถนะด้านการบริหารธุรกิจ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดระบบงานสารบรรณ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องเป็นระบบ วางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรถอยู่ใน สถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียน การสอน

6.5.5 สมรรถนะด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถในการสร้างบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงานขับบุคลากรให้เหมาะสมกับ หน้าที่ที่รับผิดชอบ พัฒนาครุและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เสริมสร้างขวัญ กำลังใจสำหรับครุและบุคลากร ให้คำปรึกษาแก่ไขปัญหาการทำงานให้เกิดครุและบุคลากรใน สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6.5.6 สมรรถนะด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออก ถึงความสามารถในการบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน บริหารจัดการให้เกิดงาน บริการผู้เรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้านต่างๆ ส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ

6.5.7 สมรรถนะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาประเมินผลติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของ สถานศึกษาเพื่อรับการประเมินภายนอก

6.5.8 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการ บริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

6.5.9 สมรรถนะด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการข้อมูล ข่าวสาร ไปสู่ผู้เรียน ครุและ บุคลากรในสถานศึกษา เพยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาไปสู่ชุมชนใช้ยุทธศาสตร์

ที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ สร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมี เป้าหมายในการเข้าไปช่วยเหลือชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมระดมทรัพยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา

6.5.10 สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถในการเป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติตามตาม จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและ จริยธรรมที่เหมาะสม

6.6 ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา หมายถึง ระดับ ความสำเร็จของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายที่กำหนด

6.6.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ หมายถึงกระบวนการเก็บรวบรวม ข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุดและเก็บรักษาอย่างมีระบบเพื่อสะดวกต่อการ นำไปใช้ และสามารถนำไปใช้สนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจ

6.6.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา หมายถึง การสังเคราะห์มาตรฐานการศึกษา จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และพัฒนามาตรฐาน เพื่อเป็นเป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษาโดยให้มีความสอดคล้องกับสภาพของตน ชุมชน และ ศักยภาพของสถานศึกษา

6.6.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การวางแผน กำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมายภารกิจ ยุทธศาสตร์ มาตรการนโยบาย และโครงการในการพัฒนาคุณภาพการ จัดการศึกษาของสถานศึกษา

6.6.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การนำ ยุทธศาสตร์ มาตรการ นโยบายและโครงการ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม กำกับติดตาม การ ดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

6.6.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา หมายถึง การตรวจสอบและ ทบทวนคุณภาพการศึกษาตั้งแต่การสร้างความตระหนักและให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ ตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การวางแผนการตรวจสอบ การประเมินตนเองของ สถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

6.6.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินทั้งผู้เรียน โดยประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะที่สำคัญตามหลักสูตรสถานศึกษาของ นักเรียน ในทุกระดับชั้นด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาตาม กรอบมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

6.6.7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี หมายถึง การสรุปการดำเนินงาน และความสำเร็จของสถานศึกษาในรอบปีการศึกษา โดยระบุถึงสภาพ ผลการดำเนินงานตามการกิจ และแนวทางการดำเนินงานในอนาคต เสนอต่อหน่วยงานด้านสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ เปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อสถานศึกษา

6.6.8 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การวางแผน (Plan)
- 2) การดำเนินการตามแผน (Do)
- 3) การตรวจสอบประเมินผล (Check)
- 4) การปรับปรุงและพัฒนา (Action)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการนำไปพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นผู้บริหารที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

7.2 ผลจากการวิจัยได้ข้อมูลไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพของ สถานศึกษา

7.3 เป็นสารสนเทศในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดระแหง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

- 1.1 แนวคิดและหลักการของสมรรถนะ
- 1.2 ความหมายของสมรรถนะ
- 1.3 ความสำคัญของสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 1.4 ประเภทของสมรรถนะ
- 1.5 โครงสร้างของรูปแบบสมรรถนะ
- 1.6 สมรรถนะของข้าราชการในอนาคต
- 1.7 สมรรถนะของนักบริหาร
- 1.8 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษา

- 2.1 แนวคิดของการประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.2 ความหมายและหลักการของการประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.3 ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีการประกันคุณภาพของสถานศึกษา
- 2.4 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

3. ประสิทธิผล

- 3.1 ความหมายของประสิทธิผล
 - 3.2 ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา
4. สภาพการประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดระแหง
 - 4.1 สภาพทั่วไป
 - 4.2 การจัดการศึกษาของจังหวัดระแหง
 - 4.3 สภาพการดำเนินการด้านประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดระแหง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 แนวคิดและหลักการของสมรรถนะ

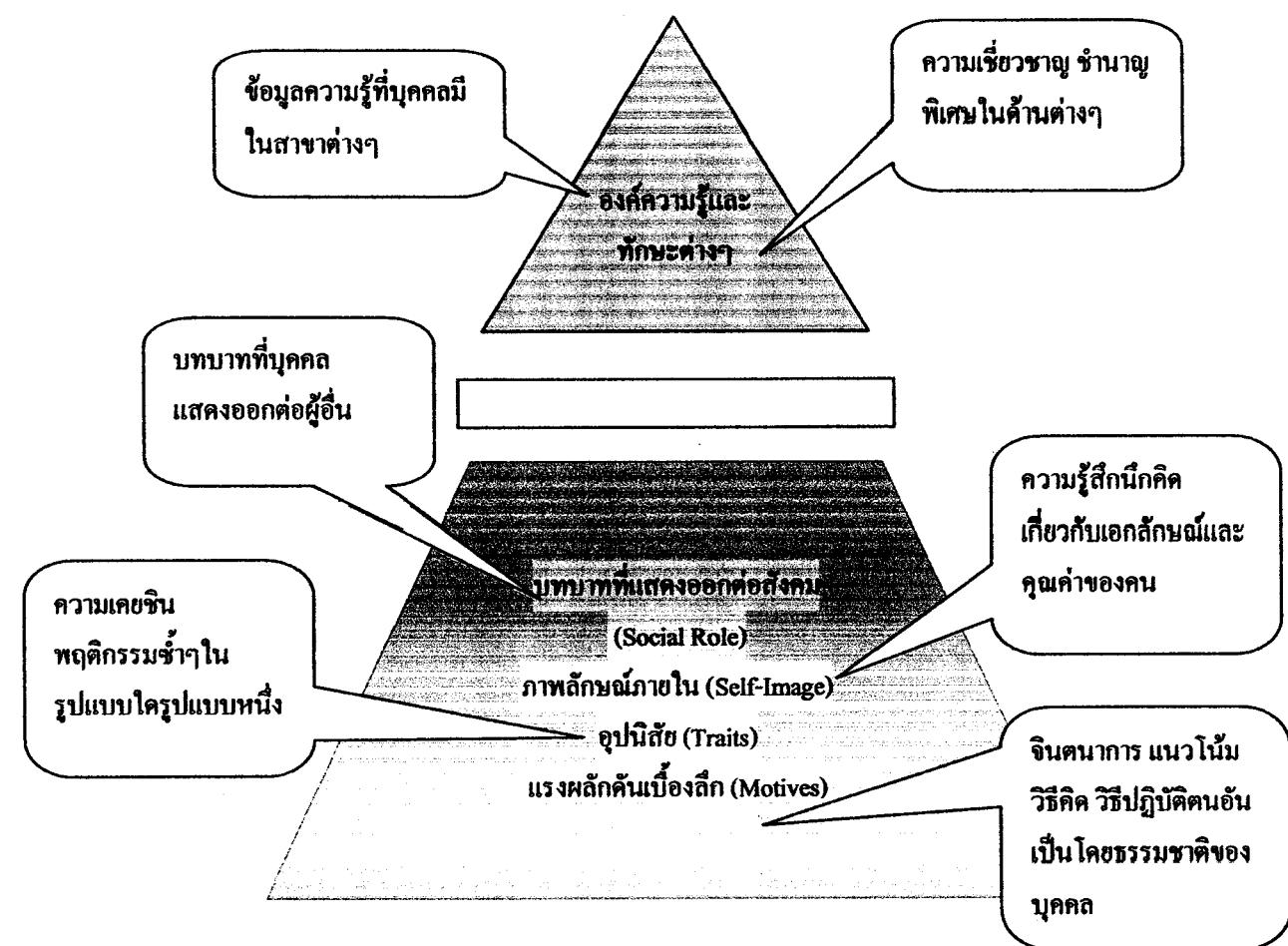
สิ่งที่แสดงให้เห็นคุณค่าความสามารถของคนที่มี ต่อผลสำเร็จของงานคือ ความสามารถที่จะทำงานกับองค์ประกอบของความสำเร็จของงาน ซึ่งได้แก่ การมีความรู้ พฤติกรรมการทำงานและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมการทำงานของคนเดียวกันนั้น หากอยู่ในสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการทำงานที่แตกต่าง กันไปด้วย และเมื่อพิจารณาถึงความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยด้านภูมิปัญญาของบุคคล อันได้แก่ อุปนิสัย ส่วนตนที่อยู่ลึกเข้าไปกับตัวตนกับผลของการ จะพบได้ว่า อุปนิสัยเป็นตัวกำหนด จัดทัศน์ เจตคติ และค่านิยมซึ่งจะขับเคลื่อนให้เกิดเป็นการกระทำที่เห็นได้จากการแสดงออกในรูปของพฤติกรรม โดยมีความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นจุดหมาย ความรู้ ทักษะ สภาพการณ์แวดล้อมและปัจจัย องค์ประกอบอื่น ๆ จะอำนวยให้เกิดผลงานที่ปราฏถูกอกมาดังที่ David McClelland นักจิตวิทยา มหาวิทยาลัย Harvard ซึ่งเชื่อว่า ความสามารถของคนมีผล ต่อความสำเร็จของงาน จึงเริ่มนิยามแนวคิด เกี่ยวกับ สมรรถนะ (competency) มาศึกษา โดยได้พัฒนาแบบทดสอบทางบุคคลิกภาพเพื่อศึกษาว่า บุคคลที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีทักษะคติและนิสัยอย่างไรและได้ใช้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ ช่วยแก้ปัญหาการตัดสินใจของบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ปัญหา กระบวนการตัดสินใจที่เน้นการวัดความถนัดที่ทำให้คนผิดตำแหน่งและคนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการ ตัดสินใจและผลการทดสอบ พนวจความต้องการของบุคคล ที่มีความสามารถที่ต้องการ ปฏิบัติงานน้อยมาก อิกทั้งชั้ง ได้เก็บข้อมูลของกลุ่มที่มีผลงานโดยเด่นและผู้ที่ไม่มีผลงานโดยเด่น ด้วยการสัมภาษณ์ ซึ่งพบว่า สมรรถนะเกี่ยวกับความเข้าใจ และ ข้อแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานมาก (ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา 2548:5)

นอกจากนี้ ทฤษฎี Testing for Competence Rather than for Intelligence ของ McClelland ที่ตีพิมพ์ในปี 1973 ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางและเป็นจุดเริ่มต้นของการ พัฒนาสมรรถนะ (Competency) ให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งนอกเหนือไปจากการวัดความสามารถ ปัญญา และ ใช้ต่อ ๆ กันมาจนถึงทุกวันนี้ แนวคิดเรื่องสมรรถนะมักมีการอธิบาย ด้วยโมเดลน้ำแข็ง (Iceberg Model) ซึ่งอธิบายว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเบริบแกะน้ำแข็ง โคลนีส่วนที่เห็น

ได้ยังไงและพัฒนาได้ยังไง คือส่วนที่ลอยอยู่หนึ่งอันนี้ นั่นคือองค์ความรู้และทักษะต่างๆที่บุคคลมีอยู่ และส่วนใหญ่ที่มองเห็นได้ยากอยู่ได้พิวน้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายใน และบทบาท ที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ได้นำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็น ส่วนที่พัฒนาได้ยาก (รัตนารณ์ ศรีพยัคฆ์ 2548:65) การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมในการทำงานแบบ ใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ซึ่งอธินายในตัวแบบภูเขาน้ำแข็ง คือ ทั้งความรู้ ทักษะ/ ความสามารถ (ส่วนที่อยู่หนึ่งอันนี้) และคุณลักษณะอื่นๆ (ส่วนที่อยู่ได้น้ำ) ของบุคคลนั้นๆ

ในยุคปัจจุบัน มีการนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารงานบุคคลที่เรียกว่า การ บริหารงานบุคคลที่เน้นสมรรถนะ กล่าวคือ มีการคัดเลือกบุคคล โดยอิงสมรรถนะ การประเมินผล งานบุคคลโดยอิงสมรรถนะ การเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน โดยอิงสมรรถนะ และการพัฒนาบุคคล จะ เห็นได้ว่าสมรรถนะได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารงานบุคคลอย่างมากในระบบข้าราชการ พลเรือนไทย ได้มีการพยายามปรับปรุงงานบริหารงานบุคคลให้มีความทันสมัย และ ได้มีการนำ สมรรถนะมาใช้ชั่วเดียว ก็คือกระบวนการจำแนกตำแหน่งและเงินเดือนขึ้นใหม่ โดยข้างนี้ยังคง เป็นที่ปรึกษา ส่วนหนึ่งของระบบจำแนกตำแหน่งและเงินเดือน คือดัชนีสมรรถนะของ ข้าราชการพลเรือนไทย ซึ่งได้มีการออกแบบให้มีการนำสมรรถนะเชื่อมโยงกับค่าตอบแทน ส่วนหนึ่งคือ สมรรถนะ (competency) มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย การนำไปใช้ได้มีการกำหนด คำนิยามไว้แตกต่างในรายละเอียดสำหรับคำนิยามของสมรรถนะตามที่บริษัทเบื้องต้น กำหนดคือว่า เป็น คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่คาดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้แสดงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าว มา กว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ใน สถานการณ์ที่หลากหลายกว่า และ ได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น ตามทฤษฎีสมรรถนะที่บริษัทเบื้องต้นใช้ กล่าวว่า ที่มาของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมมาจากแรงผลักดันเบื้องลึก (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-Image) และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social Role) ที่แต่ละบุคคลนี้ ความแตกต่างกัน ทำให้แสดงพฤติกรรมในการทำงาน ที่แตกต่างกัน การนำความรู้เรื่องสมรรถนะ หรือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมมาใช้ในงานบริหารงานบุคคลนั้น เริ่มต้นแต่การคัดเลือกข้าราชการ ที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับงานที่จะทำในกระบวนการพัฒนาที่เน้นพัฒนาคุณลักษณะเชิง พฤติกรรมที่บุคคลนั้นขาดเพื่อทำให้บุคคลทำงานได้ดีขึ้น การประเมินผลการปฏิบัติงานควรเน้น คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมด้วย เพราะถ้าข้าราชการมีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เหมาะสมจะทำให้ ส่วนราชการมีการพัฒนาในลักษณะที่ยั่งยืนกว่าการเน้นเพียงผลการปฏิบัติงานในเชิงปริมาณเพียง อย่างเดียว นอกจากนั้นการนำสมรรถนะหรือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมไปผูกกับระบบค่าตอบแทน/ เงินเดือนนั้น เป็นการปรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรให้มีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมได้ดีขึ้นหรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการส่งสัญญาณอกกับพนักงานในองค์กรว่า องค์กรต้องการให้พนักงานมี

พฤติกรรมอย่างไร อย่างไรก็ตี พฤติกรรมที่องค์กรต้องการนั้นต้องมีความชัดเจน และมีระบบค่าตอบแทนที่คงเส้น คงวาต่อพฤติกรรมนั้นๆ เพราะ ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้นี้ พฤติกรรมที่พึงประสงค์จะคงอยู่ หากมีการให้แรงเสริม หรือรางวัลกับพฤติกรรมนั้น ด้วยอย่างเช่น ถ้าอยากให้คนขยันทำงานความมีการให้แรงเสริมกับพฤติกรรมการทำงาน หาไม่พุติกรรมนั้นอาจไม่เกิดขึ้น หรืออาจเกิดแล้วก็หายไป (http://training.prd.go.th/document_public/ ค้นคืนเมื่อ 7 เมษายน 2550) ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model)

(ที่มา: <http://president.swu.ac.th>/สมรรถนะในระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนที่ปรับปรุงใหม่/ค้นคืนเมื่อ 7 เม.ย.50)

1.2 ความหมายของสมรรถนะ

คำว่า “Competency” มีความแปลที่เป็นภาษาไทยค่อนข้างหลากหลายและแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับว่านักวิชาการที่ศึกษาจะแปลหรือให้คำจำกัดความไว้ตามความเข้าใจ และความเชื่อของแต่ละบุคคลหรือแต่ละสถาบัน ซึ่งบางท่านอาจแปลว่า “ศักยภาพ” หรือ “ความสามารถ” หรือ

“จีดความสามารถ” หรือ “ความสามารถเชิงสมรรถนะ” หรือ “สมรรถนะ” สำหรับคำจำกัดความของ “สมรรถนะ” นั้น นักวิชาการที่ศึกษาได้ให้ความหมายไว้ว่าแตกต่างกันมาก many (<http://gotoknow.org/blog/jed/59979>; ค้นคืนเมื่อ 7 เม.ย 50)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน(ก.พ.) “สมรรถนะคือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดยเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร” กล่าวคือ การที่บุคคลจะแสดงสมรรถนะใดสมรรถนะหนึ่งได้ มักจะต้องมีองค์ประกอบทั้งความรู้ ทักษะ/ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ (<http://gotoknow.org/blog/jed/59979>; ค้นคืนเมื่อ 7 เม.ย 50)

“สมรรถนะ” ราชบัณฑิตยสถาน (2535:799) ให้ความหมายว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Ability” และ “competency” ซึ่งนิยามว่า เป็นคุณภาพหรือภาวะของการกระทำหน้าที่ ได้อย่างเพียงพอ หรือมีความรู้ การตัดสินใจทักษะ หรือความแข็งแรงเพียงพอ

กู๊ด (Good,1973) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความคิดรวบยอดและทักษะที่ต้องการในการปฏิบัติงานทุกประเภทและนำเอาวิธีการเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544:7) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ(competency) ไว้ว่า เป็นคุณลักษณะภายในที่ส่งผลให้บุคคลมีผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความรู้(Knowledge)
 2. ทักษะ(Skill)
 3. ความสามารถ(Ability)
- และจัดลำดับสมรรถนะของผู้บริหาร ได้ดังนี้
1. ความเป็นผู้นำ
 2. ความสามารถในการคิด
 3. การตัดสินใจ
 4. การทำงานให้บรรลุผล
 5. การวางแผนกลยุทธ์
 6. การบริหารทรัพยากร
 7. ความสามารถในการแข่งขัน
 8. ความรับผิดชอบตรวจสอบได้

9. การบริหารการเปลี่ยนแปลง
10. การประสานสัมพันธ์
11. การปรับตัวและความยืดหยุ่น
12. การมุ่งเน้นการบริการ

Scott Parry (1998 อ้างใน สุกัญญา รัศมีธรรม โพธิ 2546:5) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ องค์ประกอบ (Cluster) ของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ(Ability) ของปัจเจกบุคคลที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลลัพธ์ของการทำงานของบุคคลนั้น ๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงานและสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานและพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม

วัฒนา พัฒนพงษ์ (2546:33) สมรรถนะคือระดับของความสามารถในการปรับใช้ กระบวนทัศน์(Paradigm) ทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะเพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กร

ณรงค์วิทย์ แสงทอง (2546:27) สมรรถนะ คือ ความสามารถหรือสมรรถนะของผู้ดำรงตำแหน่งงานที่งานนั้น ๆ ต้องการ คำว่า competency นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะพฤติกรรมแต่จะมองลึกไปถึงความเชื่อ ทัศนคติ อุปนิสัยส่วนลึกของตนด้วย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548:5) ได้กำหนดนิยามของ สมรรถนะ คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดยเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กร Butler (1978 Quoted in Nagelsmith,1995:245 อ้างถึงพรัตน์ วิเศวพนิช 2540) สมรรถนะ คือ ความสามารถที่จะปฏิบัติภาระใดตามเกณฑ์มาตรฐาน หรือเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทักษะและความรู้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันของสมรรถนะ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามที่ครุสภากำหนด 10 ด้านคือ

- 1) ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- 2) ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา 3 ด้านการบริหารด้านวิชาการ
- 4) ด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และ อาคารสถานที่
- 5) ด้านการบริหารงานบุคคล
- 6) ด้านการบริหารกิจการนักเรียน
- 7) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- 8) ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

9) ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และ ความสัมพันธ์กับชุมชน

10) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1.3 ความสำคัญของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ คือสถาบันที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีบทบาทหน้าที่ สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ ทั้ง ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาให้มีสมรรถนะ เหมาะสมกับมาตรฐานตำแหน่ง จึงได้กำหนดสมรรถภาพของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น โดยคณะกรรมการคุรุสภาต้องการให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะเป็นผู้บริหารมืออาชีพ มีภาวะผู้นำ เข้าใจถึงขั้นตอนและบรรยายกาศในการทำงาน มีวิสัยทัศน์ สามารถปฏิบัติงานเชิงรุก ผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผล มีความรู้ในหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา สามารถกำหนดนโยบายและการวางแผนการศึกษา สามารถบริหารวิชาการ บุคคล กิจการนักเรียน ธุรการ การเงิน พัสดุ และ อาคารสถานที่ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีคุณธรรมจริยธรรม จึงได้ประกาศสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้น(ราชกิจจานุเบกษา 2549: 296 - 300)

1.4 ประเภทของสมรรถนะ

แผนกวิทย์ แสงทอง (2546:259) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะ (Competencies) ตามแหล่งที่มาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. Personal Competencies เป็นความสามารถที่มีเฉพาะตัวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น เช่น ความสามารถในด้านการคาดคะพของศิลปิน การแสดงภายในวงนักกีฬา นักประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นความสามารถเฉพาะตัวที่ยากต่อการเรียนรู้ หรือลอกเลียนแบบได้

2. Job Competencies เป็นความสามารถเฉพาะบุคคลที่คำแห่งหรือบทบาทนั้น ๆ ต้องการเพื่อทำให้งานบรรลุความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ เช่น ความสามารถในการเป็นผู้นำทีมงาน ของผู้บริหารตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน ความสามารถในการวิเคราะห์วิจัยในตำแหน่งงานทางด้านวิชาการเป็นความสามารถที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้

3. Organization Competencies เป็นความสามารถที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์การนั้นไปสู่ความสำเร็จและเป็นผู้นำในด้านนั้น ๆ ได้ สรุปว่าสมรรถนะนี้ 2..ประเภทคือสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน

1.5 โครงสร้างของรูปแบบสมรรถนะ

ผลสันท์ โพธิ์ศรีทอง(2547:12-13)ได้กล่าวถึงโครงสร้างของรูปแบบสมรรถนะ (Competency Model) ประกอบด้วย กลุ่มสมรรถนะ ชื่อสมรรถนะ นิยามสมรรถนะ พฤติกรรมหลัก (Key Behavior) และระดับสมรรถนะ ระดับสมรรถนะถือเป็นการกำหนดระดับพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถหรือประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคคลตามตำแหน่งบทบาทและความรับผิดชอบเพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กร ในการจำแนกระดับสมรรถนะนี้ สามารถกำหนดได้หลายรูปแบบด้วยกัน เช่น

1. รูปแบบที่ 1 กำหนดระดับสมรรถนะเป็น 3 ระดับ คือ

1.1 ระดับพื้นฐาน (Basic) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่แสดงถึงการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ขององค์กรในระดับเริ่มต้น สามารถปฏิบัติงานได้ภายใต้ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ

1.2 ระดับสูง (Advance) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่มีความสามารถขั้นสูงสามารถปฏิบัติงานที่มีความยากและซับซ้อนได้

1.3 ระดับเชี่ยวชาญ (Expert) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่มีความสามารถเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติงานที่ยากและซับซ้อนมาก รวมทั้งสามารถคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน ได้ประเมินผลงานผู้อื่นได้เที่ยงตรงและแม่นยำ

2. รูปแบบที่ 2 กำหนดระดับสมรรถนะเป็น 4 ระดับ ได้แก่

2.1 ระดับผู้เริ่มต้น(Beginner/Learning) หมายถึง พฤติกรรมระดับที่แสดงถึงการเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ รวมถึงการนิทกษะในการปฏิบัติงานตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.2 ระดับการประยุกต์ใช้ (Apply/Adopting) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่แสดงถึงการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.3. ระดับผู้ชำนาญการ(Master/Performing) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่แสดงถึงความสามารถในการปฏิบัติงานตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถกระตุ้นหรือแนะนำผู้อื่นให้ปรับปรุง ผลการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ระดับการนำ (Leading) หมายถึง พฤติกรรมในระดับที่แสดงถึงความสามารถเชี่ยวชาญในงานตามขอบเขตของหน้าที่ความรับผิดชอบ สามารถสร้างผลงานที่ส่งผลกระทบต่อ

ผลผลิตและผลลัพธ์ขององค์กร รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 สมรรถนะของข้าราชการในอนาคต

ในปัจจุบัน ระบบราชการต้องเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และสนับสนุนความต้องการของประชาชน การเปลี่ยนแปลงของสังคม และเศรษฐกิจมีผลทำให้ข้าราชการต้องปฏิบัติงานแบบมืออาชีพมากขึ้น สำนักงานข้าราชการพลเรือน จึงได้ศึกษาหาคุณลักษณะ และทักษะเฉพาะที่สำคัญของข้าราชการไทย ซึ่งประกอบไปด้วยคุณลักษณะและทักษะ 11 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2546: 1-2) ดังนี้

1. ทักษะในการใช้ความคิด ทักษะในการใช้ความคิดในที่นี่หมายถึง การคิดอย่างมีวิสัยทัศน์ คิดภาพรวมลุ่มลึก และกว้าง ใกล้จัดปรับความคิดให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับสถานการณ์ตามสมควร คิดทำงานเชิงรุก ไม่ตั้งรับอยู่กับที่ คิดทางานป้องกันไม่ให้ปัญหาเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน

2. การทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ การบริหารราชการแนวใหม่ เน้นการทำงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน คือ มุ่งที่ผลผลิต หรือผลงานที่ตั้งเป้าไว้ พร้อมทั้งผลลัพธ์ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากผลผลิตงานทุกอย่างจะต้องมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จเพื่อให้ผู้ทำเกิดความรู้สึกรับผิดชอบที่จะต้องทำให้เสร็จตามกำหนดเวลา

3. การบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสิ่งใดที่ทำแล้วไม่คุ้มค่าให้เลิกทำ หรือต้องถ่ายโอนงานออกไป หรือต้องบริหารทรัพยากรอย่างประยุทธ์ เช่น น้ำ ไฟฟ้า วัสดุสำนักงาน รู้จักบำรุงรักษา

4. ทักษะในการสื่อสาร รู้จักนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้รู้จักสร้างเครือข่ายคือ ให้มีการรับรู้ไปพร้อม ๆ กัน เน้นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนหมั่นฝึกให้มีทักษะในการพูดคิดค่อให้ได้ผล

5. ความน่าเชื่อถือและน่าไว้วางใจ ข้าราชการต้องทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เรียก และรับสินบน พร้อมรับผิดชอบ และยอมรับการตรวจสอบได้

6. การมุ่งเน้นให้บริการเน้นการให้บริการแบบโปร่งใส ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้จะต้องมุ่งเน้นความเสมอภาค พร้อมทั้งทราบกว่า ข้าราชการมีหน้าที่ให้บริการประชาชน

7. จริยธรรม ข้าราชการจะต้องมีศีลธรรม ประพฤติตนเหมาะสมตามกาลเทศะ วาจารุกว่า แต่งกายสุภาพ และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ไม่ประพฤติเสื่อมเสีย

8. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านทำงานอย่างมืออาชีพ กล่าวคือ มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนอย่างรู้จริง รู้ลึกและรู้ว่าไม่รู้เพียงผิวนอกต้องมีความสามารถในการวางแผน

9. ความสามารถในการแก้ปัญหาเมื่อมีปัญหาต้องยึดสู่ “ไม่นี่ปัญหา สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยปัญญาของตนเอง หัดมองให้เห็นว่า ปัญหา คือโอกาสที่เราจะได้แสดงความสามารถ ไม่มองปัญหาเป็นอุปสรรค

10. การทำงานเป็นทีมมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ร่วมคิดร่วมทำงานกับผู้อื่นในลักษณะทีมงานร่วมกันรับผิดชอบงานไม่เอาดีแต่ผู้เดียว ไม่ปกปิดความรับรู้ และเพื่อแผ่ความรู้ให้เพื่อนร่วมงาน มีการให้อภัยเมื่อมีการพลาดพลังต่อกัน

11. ทักษะขั้นพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร และกระแสโลกริวัฒน์ ข้าราชการต้องสามารถใช้คอมพิวเตอร์ ในการทำงานได้ หมั่นศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มเติมอยู่เสมอ ใช้อย่างระมัดระวังและหมั่นบำรุงรักษา

1.7 สมรรถนะนักบริหาร

นอกจากสมรรถนะข้าราชการในอนาคตแล้วสำนักงานข้าราชการพลเรือนยังได้จัดทำสมรรถนะนักบริหาร/ เพื่อใช้ในโครงการสร้างและเลือกสรรนักบริหารระดับสูง (Senior Executive Service : SES) โดยประเมินสมรรถนะนักบริหาร 4 ด้าน

1.7.1 การบริหารคน ได้แก่ การปรับตัวและความยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) การปรับตัว หรือการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานให้เข้ากับทุกสถานการณ์บุคคล หรือกลุ่มตามความต้องการของงานหรือขององค์กรสามารถทำความเข้าใจและรับฟังข้อความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างกันทักษะในการสื่อสาร (Communication) ทักษะ และศิลปะในการรับรู้ และจับประเด็นจากการฟัง และการอ่าน ตลอดจนทักษะในการถ่ายทอดความคิด และแนวโน้ม ผู้ฟัง และผู้อ่าน โดยการพูด การเขียน และการนำเสนอเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และได้รับการสนับสนุนเห็นด้วยอย่างชัดเจน การประสานสัมพันธ์ (collaborativeness) การทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ที่เอื้อต่อการทำงานในองค์กร โดยสร้างความเคารพ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีในการทำงาน

1.7.2 ความรอบรู้ในการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Managing change) การริเริ่ม เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ การให้การสนับสนุนผู้อื่นในองค์กร ให้นำความคิดริเริ่มที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรมาปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นการสนับสนุน ด้านการกำหนดขอบเขต ขั้นตอน และช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเปลี่ยนแปลง การมีจิตมุ่งบริการ (customer service orientation) ความมุ่งมั่นในการให้บริการ

ช่วยเหลือเสริมสร้าง และรักษาความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ โดยมุ่งความต้องการของผู้รับบริการ กำหนดเป้าหมาย และแนวทางการปฏิบัติงานที่สอดคล้องสนองความต้องการของผู้รับบริการในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่อง การวางแผนกลยุทธ์ (strategic planning) การสร้างแผนการปฏิบัติงานที่มีการระบุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นการวางแผนในเชิงกลยุทธ์และในระดับปฏิบัติการ โดยพิจารณาเงื่อนไข ของเวลา ทรัพยากร ความสำคัญเร่งด่วนและการคาดการณ์ถึงปัญหาและโอกาสที่อาจเป็นไปได้ด้วย

1.7.3 การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ (Accountability) สำนึกรักในบทบาทหน้าที่ มุ่งมั่น ตั้งใจ เพื่อปฏิบัติงานตามการตัดสินใจให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตามข้อยืนยันที่ให้กับผู้อื่นในขณะเดียวกันมีความพร้อมให้ตรวจสอบและพร้อมรับผิดชอบ ในผลการกระทำ และการตัดสินใจ การทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ (achieving result) การบริหาร การปฏิบัติงานให้ได้ผลสำเร็จ ทันการณ์ตามแผน และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผลผลิต และการบริหารที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้อง (Stake holders) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การบริหารทรัพยากร(managing resources) ความสามารถในการบริหารจัดการ ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกองค์การ (บุคลากร ข้อมูล เทคโนโลยี เวลา และทรัพยากร ด้านทุนอื่น ๆ) มีการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของ องค์การกู้น แลบบุคคล โดยสามารถสอดรับกับความจำเป็นของการดำเนินการตามนโยบาย

1.7.4 การบริหารอย่างมืออาชีพ การตัดสินใจ (decision making) การเลือก ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อมูล โอกาส ปัญหา ประเมินทางเลือก และผลลัพธ์ เพื่อการตัดสินใจที่ดีที่สุดในสถานการณ์นั้น ๆ ในเวลาที่เหมาะสมลดลงนิเวศราห์แยกระยะ ระบุ ประเด็นของปัญหาและ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ การคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic thinking) การระบุ กำหนดขอบเขตและวิเคราะห์ปัญหา สถานการณ์โดยใช้หลักเหตุผล และประสบการณ์ประกอบกันเพื่อให้ได้ข้อสรุปการตัดสินใจ แนวทางปฏิบัติ และแนวทางแก้ไข ปัญหาที่เหมาะสมอีกทั้งทำให้เห็นศักยภาพและแนวทางใหม่ ๆ ความเป็นผู้นำ (leadership) สร้างและประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ขององค์การ โน้มน้าว ผู้อื่นให้ยอมรับ และมุ่งสู่วิสัยทัศน์ของ องค์การ ให้การสนับสนุนผู้อื่นทั้งในด้านการให้คำแนะนำ และการให้คำแนะนำเพื่อให้สามารถ เจริญก้าวหน้าอย่างมืออาชีพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในระดับบุคคล ทีมงานและระดับองค์การใน ด้านทักษะ การปฏิบัติงาน และการตัดสินใจ

นอกจากนี้แล้ว ผู้บริหารต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้วยข้อมูลพันต่อการให้บริการ สามารถและมีความสามารถในการกระตุ้นให้บุคลากรในองค์การ ได้ใช้ศักยภาพที่ดี ทำงานให้ เกิดผลสูงสุด สร้างพันธมิตรทั้งภายในและภายนอกองค์กร สื่อสารกับลูกค้าด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

รวมทั้งเป็นผู้มีทักษะทางการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานสูงสุด(เทื่อง ทองแก้ว 2545 : 35-36) และผู้บริหารที่ดีต้องมีสมรรถนะหลัก 5 ด้าน คือ

1. ศักยภาพในการเปลี่ยนแปลง
2. ศักยภาพในการเป็นผู้นำ
3. การมุ่งไปสู่ผลสัมฤทธิ์
4. ความเนี่ยบคมทางการบริหาร และ
5. การสร้างความเข้าใจการติดต่อสื่อสาร

1.8 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ สร้างและประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ขององค์การ โน้มน้าวผู้อื่นให้ยอมรับ และมุ่งสู่ วิสัยทัศน์ขององค์การ ให้การสนับสนุนผู้อื่นทั้งในด้านการให้คำแนะนำ และการให้อำนาจเพื่อให้ สามารถเจริญก้าวหน้าอย่างมีอาชีพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งในระดับบุคคล ทีมงานและระดับ องค์การ ในด้านทัศนคติ การปฏิบัติงาน และการตัดสินใจ ดังนั้นคณะกรรมการคุรุสภากำลังได้ประกาศ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา 2549:296-300)

1. สมรรถนะด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความสามารถในการนำความรู้ความเข้าใจในหลักการทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการบริหาร วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ กำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมายของการศึกษา ขั้นตอนค์กร โครงสร้างการบริหาร และกำหนดภารกิจของครูและ บุคลากรทาง การศึกษาได้เหมาะสม

2. สมรรถนะด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายการศึกษา กำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่มุ่งให้เกิดผลดี คุ้มค่าต่อการศึกษา ลังแวดล้อมนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ ติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงาน

3. สมรรถนะด้านการบริหารวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถในการจัดการการเรียนรู้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา นิเทศการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษาและส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

4. สมรรถนะด้านการบริหารธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดระบบงานสารบรรณ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องเป็นระบบ วางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรภายในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียน

5. สมรรถนะด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างบุคลากรที่มี ประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงานจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับหน้าที่ ที่รับผิดชอบ พัฒนาครูและบุคลากร ในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เสริมสร้างวัฒนธรรม สำหรับครูและบุคลากร ให้คำปรึกษาแก่ไขปัญหาการทำงานให้เกิดประโยชน์ใน สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

6. สมรรถนะด้านการบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน บริหารจัดการให้เกิดงานบริการ ผู้เรียน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ในด้านต่าง ๆ ส่งเสริมวินัยคุณธรรม จริยธรรม และความสามัคคีในหมู่คณะ

7. สมรรถนะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาประเมินผลติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของ สถานศึกษาเพื่อรับรองการประเมินภายนอก

8. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม ประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

9. สมรรถนะด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการข้อมูล ข่าวสาร ไปสู่ผู้เรียน ครุและ บุคลากร ในสถานศึกษาเพื่อข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาไปสู่ชุมชนใช้ยุทธศาสตร์ ที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ สร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมี เป้าหมายในการเข้าไปช่วยเหลือชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมระดมทรัพยากร และภูมิปัญญาห้องถินเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา

10. สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความสามารถในการเป็นผู้นำ เชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและ จริยธรรมที่เหมาะสม

ระหว่างบุคคลที่เกิดจากความไว้วางใจและยอมรับนับถือ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า สมรรถนะตามประกาศครุสภานเป็นสิ่งจำเป็นและต้องได้รับการพัฒนาตามแนวทางที่ครุสภากำหนด

2. การประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

อรรถพ จันวัฒน์ (2545 : 5) กล่าวว่า แนวคิดเรื่องการประกันคุณภาพเริ่มต้น ก่อนในวงการอุตสาหกรรม โดยได้พิจารณาว่า ทำอย่างไรจะให้สินค้าแต่ละหน่วยมีคุณภาพเท่า เทียมกันตามมาตรฐานที่กำหนดและตามที่ได้ประชาสัมพันธ์ไว้กับลูกค้า การผลิตสินค้าแนวใหม่ จึงอาศัยฐานความคิดเกี่ยวกับการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific approach to management)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา(2542:6-9) ได้เสนอหลักการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ไว้ดังนี้

1. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา(Child-Centered Development)
2. การใช้สถานศึกษาเป็นฐานในการบริหารจัดการ(School-Based Management)
3. การมีส่วนร่วมและการร่วมคิดร่วมทำ(Participation and Collaboration)
4. การกระจายอำนาจการศึกษา(Decentralization of Education)
5. การแสดงความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้(Accountability)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544:7) ได้กล่าวถึงแนวคิด เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาว่า

1. การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการพัฒนา สถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานที่กำหนด

2. การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยหน่วยงานที่ กำกับดูแลในเขตพื้นที่และหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลาง ซึ่งแม้จะเป็นบุคคลภายนอกแต่ก็ยังถือ เป็นการประเมินภายใน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2544:11) ได้กล่าวถึงหลักการประกัน คุณภาพของสถานศึกษาดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพคือสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การดำเนินการให้บรรลุผลตามข้อ 1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

รุ่ง แก้วแดง (2544:111-113) ได้กล่าวถึง หัวใจสำคัญที่สุดของการประกันคุณภาพของการศึกษาคือ การประกันการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งจะต้องได้รับการประกันคือในรอบสัปดาห์นั้นผู้เรียนสามารถเรียนรู้อะไร เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไรบ้าง และจากสัปดาห์เป็นภาคเรียน เป็นปีตลอดทั้งหลักสูตร คณะกรรมการธิการการศึกษาสภาพแวดล้อมฯลฯ ใน ธรรมบจันวัฒน์ (2545:15-16) ได้เสนอแนวคิดและหลักการประกันคุณภาพไว้ดังนี้

1. โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจบริหารการศึกษาไปยังระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีระบบการประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตามจะรับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ทั้งนี้จะมีทั้งการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาและการประเมินภายนอก เป้าหมายของการประเมินภายนอกนี้ไม่ใช่เพื่อการลงโทษ แต่เป็นเครื่องสะท้อนให้สถานศึกษาได้นำไปพิจารณาจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างเต็มที่ ขณะนี้การประกันคุณภาพจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียน

2. การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นแนวคิดที่ดี แต่ต้องระมัดระวังไม่ให้กล้ายเป็นมาตรฐานเดียวเนื่องจากกระบวนการจัดการศึกษาต่อไปจะมีความหลากหลาย มีตั้งแต่การจัดการศึกษาที่จัดโดยครอบครัว ชุมชน ทั้งการศึกษาในระบบ และตามอัชญาคัย การมีมาตรฐานระดับชาติต้องเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นด้วย หมายความว่า ท้องถิ่นมีบทบาท ที่จะกำหนดว่าต้องการพัฒนาคนในท้องถิ่นให้อยากมาเข้าโรงเรียน เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

3. มาตรฐานการศึกษา อาจเรียกว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งจะต้องมี แต่จุดที่สำคัญที่สุดอยู่ที่ผลผลิต คือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เกิดขึ้น เก่งขึ้นและมีความรับผิดชอบมากขึ้น สำหรับส่วนที่เป็นปัจจัย ตัวป้อนในด้านทรัพยากร กระบวนการบริหารจัดการ และกระบวนการเรียนการสอน ถึงแม้มีความสำคัญแต่สามารถจัดให้หลากหลาย ซึ่งความ

หลักหลายจะต้องคำนึงถึงผู้รับการศึกษาเป็นสำคัญในการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษานี้ หลักการที่ต้องพิจารณาดังนี้

1.1 ระบบประกันคุณภาพไม่ใช่เรื่องซ้ำๆ หรือการตรวจสอบแต่เป็น เครื่องมือที่ต้องใช้ควบคู่กับการกระจายอำนาจบริหารการศึกษา

1.2 มาตรฐานการศึกษาจะต้องสอดคล้องกับเจตนาของพระราชนูญัติ การศึกษาแห่งชาติที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 การประกันคุณภาพมีภารกิจหลัก 4 ส่วนซึ่งต้องแยกบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจนคือ

1.3.1 การกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ของระบบประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของส่วนกลาง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ

1.3.2 การประเมินภายใน เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการพัฒนาระบบ การประเมินภายใน โดยดึงชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วม

1.3.3 การประเมินภายนอก ให้องค์กรอิสระในรูปองค์กรมหาชนทำหน้าที่ในการประเมินภายนอก การที่ให้องค์กรอิสระทำหน้าที่นี้ เพราะต้องการให้อิสระจากฝ่ายราชการ และต้องทำหน้าที่ประเมินทั้งสถานศึกษาองรัฐและเอกชน

1.3.4 การนำผลการประเมินไปใช้เพื่อการปรับปรุงให้เป็นหน้าที่ของฝ่าย บริหารการศึกษา

แนวคิดของจูรัน(Juran 1993 :85-86) ยังได้ระบุถึงความสำคัญของการวางแผนการควบคุม และการปรับปรุงว่าเป็นกระบวนการของการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการป้องกัน และแก้ปัญหาเพื่อประกันคุณภาพ และลูชซิงเกอร์ (Vroman and Luchsinger 1994:189) เรียกว่า PDCA Cycle for ProblemSolving ซึ่งเป็นกระบวนการที่รู้จักกัน ในชื่อต่างๆ เช่น Deming Cycle หรือ Shewhart Cycle

ซอลลิส (Sallis 1996 : 27) ได้ระบุถึงกระบวนการบริหาร PDCA Cycle for ProblemSolving ว่ามีขั้นตอน และรายละเอียด คือ

P = Plan ได้แก่ ขั้นการวางแผน หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลการระบุปัญหา และการวางแผนปรับปรุง

D =Do ได้แก่ ขั้นการปฏิบัติ หมายถึง การนำเอาแผนหรือโครงการนำร่องไปปฏิบัติ

C = Check ได้แก่ ขั้นการตรวจสอบ หมายถึง การวัดผลการปฏิบัติเทียบกับเกณฑ์

A = Act ได้แก่ ขั้นการแก้ไข หมายถึง การดำเนินการปรับปรุงและจัดระบบใหม่

ทั่วทั้งองค์การ ซึ่งขั้นตอนนี้จะมีการปฏิบัติข้อนไปข้างขั้นตอนแรก คือ การวางแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาต่อไป แนวคิดของการประกันคุณภาพที่กล่าวถึงข้างต้น คัทแทนส์ (Cuttance 1994:5) ได้สรุปแนวคิดของการประกันคุณภาพไว้สอดคล้องกับ สเต็บบิ่ง (Stebbing, 1993:19) และครอสบี้ (Crosby 1986 : 86) ว่าเป็นแนวคิดที่มีกระบวนการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ได้มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ และเป็นการปฏิบัติงานที่ได้มีการออกแบบไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้เกิดการดำเนินการ ไว้ซึ่งคุณภาพได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อประกันว่ากระบวนการผลิตได้รับการกำกับดูแล รวมถึงการปฏิบัติงานนั้นมี จุดมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้อยู่ตลอดเวลา

สรุปได้ว่า พัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพเป็นความพยายามที่จะทำให้การผลิตสินค้า มีคุณภาพผ่านการตรวจสอบหลังการผลิต และพัฒนาขึ้นเป็นระบบการตรวจสอบโดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (TQM) และมีจุดมุ่งเน้นที่ความพึงพอใจลูกค้า สมาชิกขององค์กรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา มีการสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ

2.2 ความหมายและหลักการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

2.2.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

เข็มทอง ศิริแสงเดช (2540: 33) ได้อธิบายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เกิดจากการรวมแนวคิด 2 อย่างเข้าด้วยกัน คือ แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาและได้สรุปความหมายของการประกันคุณภาพศึกษาว่า หมายถึง การรับประกันคุณภาพของกระบวนการบริหารงาน ของสถานศึกษาว่า ได้มีการวางแผนการทำงานและมีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลผลิตของสถานศึกษามีคุณภาพตรงตามมาตรฐานการศึกษา และตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ ได้ตลอดเวลา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2542:14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ในกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมด แต่การวางแผนไว้ตั้งแต่ต้นเพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจและหลักประกันต่อผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะได้รับการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2545:7) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาว่า หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามการกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน

ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคม โดยรวมว่า การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

กรมวิชาการ (2544:9) ได้ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกลไกที่สำคัญทำหน้าที่ส่งเสริมและผลักดันให้กระบวนการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในทุกระดับของวงการศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างประสานสอดรับกันเป็นระบบมุ่งเน้นไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อบรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด พรมจุ๊บ และ สุพัคตร์ พิบูลย์ (2544:4) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

กัญญา บุโกรกานนท์ (2544:11) ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษา ว่าเป็นกระบวนการเพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่า สถานศึกษามีความสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษาจะมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการพัฒนาที่สำคัญ 3 ส่วน และมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ได้แก่ การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบ บทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และการประเมินเพื่อรับรู้คุณภาพ การศึกษาจากความหมายที่นักวิชาการ ได้กล่าวไว้สามารถสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษา ภายใต้สถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิต คือ ผู้เรียน มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด จนเป็นที่เชื่อถือ ศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.2.2 หลักการการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพของสถานศึกษา (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 11) ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพของสถานศึกษา คือ การที่ สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช่การจับผิดหรือ ทำให้บุคลากรเสียหน้าโดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. การที่จะดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายตามข้อ (1) ต้องทำให้การ ประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคน ในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดย สถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ตามแผน ตรวจสอบ

ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึกรักในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เอกพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผนติดตาม ประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำซ่อมแซม ให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองสังคมและประเทศชาติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังได้กำหนดหลักการเพิ่มเติม (กรมวิชาการ 2544: 14-16) ดังนี้

1) คุณภาพการศึกษาในบริบทของการประกันคุณภาพ จะเน้นการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอก

(1) คุณภาพภายใน หมายถึง ความรู้ความสามารถ และลักษณะของผู้เรียนที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับซ่อมแซมต่อในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิต หรือทุกระดับชั้นเรียน

(2) คุณภาพภายนอก หมายถึง ความพึงพอใจในเชิงเศรษฐกิจ และสังคม ระดับมหภาค (Macro Socio – Economic Level) ซึ่งหมายถึง ความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของผู้เรียนที่จำเป็นต่อการอยู่รอดและการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจการเมือง และวัฒนธรรมของประเทศไทยในการแข่งขันทางธุรกิจการค้า และทางเทคโนโลยีระดับภูมิภาคและระดับโลก

2) การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนรากฐานของ หลักวิชาหลักฐานข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบได้ กระบวนการวิเคราะห์และประเมินผลที่เป็นวิทยาศาสตร์ หลักตรรกะและความสมเหตุสมผล

3) คุณภาพของการออกแบบ (มาตรฐานการศึกษา หลักสูตร และแผนการสอน) และกระบวนการทำงาน (การเรียน การสอน การบริหารหลักสูตร ครุและบุคลากร ทางการศึกษา) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

4) การประกันคุณภาพการศึกษา เน้นความสำคัญของการสร้างความรู้ทักษะ ความมั่นใจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรเพื่อเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล

5) ภาวะความเป็นผู้นำและความอาจริงเอาจัง (Commitment) ของผู้บริหารสถานศึกษาและการกระจายอำนาจความรับผิดชอบที่เหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญของการ

ประกันคุณภาพการศึกษาสรุปได้ว่า หลักการของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นการบริหาร เสียงบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา เพื่อคำนึงการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งกระบวนการบริหารและกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยยึดประโยชน์ที่เกิดในตัวนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อนำไปสู่การเรียนที่มีคุณลักษณะ และคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และพร้อมที่จะให้สังคมตรวจสอบ เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของสถานศึกษาในการจัดการศึกษาที่ได้ประสิทธิผล

2.3 ความสำคัญและความจำเป็นของการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 1-3) ได้เผยแพร่ผลงาน International-Institute for Management Development (IMD) เป็นการวิจัยเบริบันเดียบ อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ รวม 47 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วยประเทศในกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development- OECD) รวม 29 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่และเศรษฐกิจใหม่ (Newly Industrialized and -Emerging Economies) อีกร่วม 18 ประเทศพบว่าแนวโน้มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยรวมของประเทศไทยในช่วง 5 ปี นับจากปี พ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2543 จำแนกได้เป็น 3 ช่วง ช่วงแรก คือ ก่อนเกิดภาวะเศรษฐกิจอย่างรุนแรงระหว่างปี พ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2540 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 30 และ 29 ตามลำดับ ช่วงที่สองเป็นช่วงที่ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในเอเชียประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง คือปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยจากอันดับเดิมลงมาถึง 10 อันดับ คือต่ำกว่าอันดับที่ 29 ลงมาอยู่ในอันดับที่ 39 และช่วงที่ 3 คือช่วงเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวในปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 ประเทศไทยได้เลื่อนขึ้นมาในอันดับที่ 34 และ 33 ตามลำดับ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 47 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา พบว่า ระบบการศึกษาของประเทศไทยไม่สามารถตอบสนองต่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544:4-9) ได้นำเสนอผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่ทำการประเมินในปีการศึกษา 2540 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ถึง 4 วิชา จากการทดสอบทั้งหมด 5 วิชา คือ วิชาภาษาไทย ได้ร้อยละ 60 ถ้วน วิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอบได้คะแนนเกินร้อยละ 50 เพียงวิชาเดียวจากที่สอบทั้งหมด 8 วิชา สอบวิชาลังกawi ได้ร้อยละ 54.7 ส่วนวิชาภาษาไทย เคมี พิสิกส์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ชีววิทยา

และวิทยาศาสตร์ ผลกระทบ เนื่องด้วย ต่ำกว่าร้อยละ 50 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544: 7-8) ได้ผลการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการที่จัดโดย UNESCO ย้อนหลังไปเป็นเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2539- พ.ศ. 2543) ใน 5 วิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ พลิกส์ ชีววิทยา เคมี และคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์เปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในเอเชีย ได้แก่ จีน เกาหลี เวียดนาม และสิงคโปร์ ผลการวิเคราะห์พบว่าศักยภาพทางการศึกษาของเด็กไทยด้อยกว่าทุกประเทศอย่างต่อเนื่องยกเว้นใน ปี พ.ศ. 2543 เท่านั้นที่นักเรียนไทยได้คะแนนสูงกว่าสิงคโปร์เพียงเล็กน้อย ทำคะแนนได้ต่ำลง และในประเทศที่เข้าร่วมแข่งขันในโอลิมปิกวิชาการ ปี พ.ศ. 2543 นั้น ปรากฏว่าประเทศไทยเวียดนามที่ตกอยู่ในสภาวะสงบรวมมาอย่างยาวนาน มีผลการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ อยู่อันดับที่ 5 ของโลก ในขณะที่ประเทศไทยอยู่ในสภาวะปกติ และมีความสมมูลน์ แต่มีผลการสอนอยู่ในอันดับที่ 30 สาเหตุที่ประเทศไทยได้อันดับท้ายๆ นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544:9) ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) โดยได้นำข้อสอบโอลิมปิกวิชาการมาวิเคราะห์พบว่า นักเรียนไทยสามารถทำคะแนนได้ดี ในข้อสอบแบบเลือกตอบที่ใช้ทักษะพื้นฐานหรือข้อสอบที่ใช้ความจำ แต่อ่อนมากในข้อสอบที่ต้องการใช้ความคิด การวิเคราะห์หรือต้องเขียนคำตอบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544: 6) ได้รายงานการประชุมเรื่อง วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ได้สรุปคำบรรยายพิเศษของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่กล่าวว่าการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการศึกษาทำให้มีความรู้ใหม่ ตลอดเวลาปัญหาของการจัดการศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทยเรา คือ เด็กไม่ได้ไปโรงเรียน เพราะอยากเรียน แต่ต้องการจะไปหาเพื่อน นอกรากนั้นในเวลาเรียนบางครั้งครุยังสร้างบาดแผลทางจิตใจให้กับเด็กซึ่งเชื่อว่าความเครียดที่เกิดขึ้นกับเด็กและนำไปสู่การติดยาเสพติดนั้น ส่วนหนึ่ง เป็นเพราะระบบการศึกษาที่ปัญหารายงานการประชุมดังกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544:15-16) ได้สรุปคำบรรยายพิเศษของ นายแพทย์ประเวศ วะสี ชี้ว่า ประเทศไทยของเรา มีวิกฤติการณ์หลายเรื่องและหลายด้านแต่ สาเหตุหลัก คือ วิกฤติการณ์ทางปัญญา วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา คือทำอย่างไรจึงจะ บรรลุเป้าหมายของคนไทยทั้งประเทศได้ในเวลาอันรวดเร็ว ให้เข้าใจความจริง และสามารถ เชิญชวนปัญหาปัจจุบันและอนาคต โดยสามารถรักษาสมดุลของเราไว้ได้ และมีความยั่งยืน

พระราชนูญฉุติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 ได้บัญญัติว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญของงาน ของบุคคลและสังคม โดยการ ถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงใจ ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมต้องการ

เรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุน ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้บัญญัติว่า มาตรฐานการศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการที่เขียนเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแลการตรวจสอบการประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา สถาคัลล์องกับหมวด 6 มาตรา 47 ถึงมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ให้ถือว่า การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการศึกษาที่สถานศึกษาต้องดำเนินอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผย ต่อสาธารณะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก

กระทรวงศึกษาธิการ (2546:7-12) ได้ประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และปฐมวัย กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ จากสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ และให้จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นการดำเนินการที่สอดรับกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ 2542 ที่กล่าวข้างต้น

สมหวัง พิชิyanวัฒน์ (2544:6) ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์มาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา กล่าวว่า การประกันคุณภาพ ภายในจะทำให้สถานศึกษามีการพัฒนาตนอย่างต่อเนื่องเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่วนการประกันคุณภาพภายนอกจะช่วยเป็นหลักประกันให้แก่ผู้เรียนและสังคมมีความมั่นใจว่าจะได้รับบริการจากสถานศึกษา ที่ดีขึ้นสนับสนุนความสามารถตรวจสอบได้ว่า การจัดการศึกษาให้ได้สิ่งที่ผู้เรียน สังคม และรัฐต้องการ

สรุปได้ว่า ความจำเป็นที่ต้องมีการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพและมาตรฐานของการศึกษาของนักเรียน โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานมีศักยภาพที่ไม่อาจแข่งขันได้กับประเทศในเขตเอเชีย และประเทศอื่น ๆ ในโลก ตลอดจนไม่สามารถตอบสนองต่อผู้เรียน สังคม และรัฐ ตามที่ต้องกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งสังคม จึงได้มีการตั้งตัว และต่อมารัฐสภาจึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากนั้นกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดทำประกาศของ

กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกำหนดรูปแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาให้ถือปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เพื่อผู้นำให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้ตามมาตรฐาน การศึกษาที่กำหนด เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของผู้ปกครอง ชุมชน และเพื่อยืนยันได้ว่าสถานศึกษาได้มี การพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คัทเทนส์ (Cuttance 1993:8-9) ได้กล่าวถึงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาว่า เป็นการนำระบบประกันคุณภาพมาใช้เพื่อประกันคุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และ ยังได้ให้ความเห็นว่า ในการบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาควรนำวิธีการบริหาร คุณภาพมาใช้ คือ การควบคุมคุณภาพ(Quality Control - QC) ซึ่งเป็นระบบการปรับปรุงเพิ่มผลผลิต กับมาตรฐาน การประกันผลผลิต กระบวนการผลิต รวมทั้งการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (Total Quality Management - TQM) มาใช้ร่วมกันเพื่อประกันคุณภาพของนักเรียนและการ ให้บริการของสถานศึกษา

ซอลลิส (Sallis 1996:29) ได้ยืนยันว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบ ประกันคุณภาพของกระบวนการบริหาร การให้บริการทางการศึกษา เชื่อว่าเมื่อกระบวนการบริหาร และการให้บริการมีคุณภาพแล้วจะทำให้ผลผลิต คือ นักเรียนก็จะมีคุณภาพ โดยคาดว่าเม่นักเรียน ที่สำเร็จการศึกษาจะมีคุณภาพไม่劣ห์เทียบกัน ตามนักเรียนทุกคนจะมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานขั้นต่ำที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

ธรรม พ. จันวัฒน์ (2545:8) ได้กล่าวถึงแนวคิดด้านการปฏิรูปการศึกษาของ ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2539 ว่าเป็นการผู้นำเพื่อให้โรงเรียนมีการพัฒนาคุณภาพอย่างเข้มข้นมาก ขึ้น ประกอบกับได้มีแนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้น ทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มี ทิศทางและนำไปสู่การดำเนินการที่จริงจังมากยิ่งขึ้น โดยมากแนวคิดงานระบบการประกัน คุณภาพ การศึกษา 3 ประการ(กรมวิชาการ, 2544:11-15) คือ

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาจัดการศึกษามุ่งไปสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้
2. การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการ ดำเนินงานเพื่อยืนยันช่วยว่าเหลืออยู่แล้วการจัดการศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด มุ่งไปสู่ มาตรฐานที่ต้องการ

3. การประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อประเมินและรับรองว่าสถานศึกษาได้คุณภาพตามที่มาตรฐานการศึกษากำหนดไว้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 7-12) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษาซึ่งมีภารกิจการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาต่างๆ ได้ นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินงานกับสถานศึกษาในสังกัด ภายใต้หลักการและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน แต่อาจแตกต่างกันในรายละเอียดตามความเหมาะสมของภาระหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง

อรรถพ จันวัฒน์ (2545: 8-9) ยังได้ระบุว่าจากการศึกษาสภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า กรมส่วนใหญ่มีการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาด้วย ความสำเร็จ สามารถใช้ดำเนินการในสถานศึกษาได้เกิดประสิทธิภาพและจำแนกตามระบบประกันคุณภาพได้ คือ การควบคุมคุณภาพการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพและการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพภายใต้

กรมสามัญศึกษา (2542: 8-10) ได้กำหนดองค์ประกอบของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วย กระบวนการพัฒนาที่สำคัญ 3 ส่วน ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน คือ

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control - QC) เป็นกระบวนการพัฒนา หรือแนวดำเนินงานเพื่อเข้าสู่คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาประกอบด้วยการดำเนินงาน 2 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน การศึกษาทั้งด้านผลผลิต (Output) ปัจจัย (Input) และกระบวนการ (Process) ซึ่งจะใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และการประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาปัจจัยทางการศึกษาต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. การตรวจสอบ ทบทวน และการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา (Internal Quality Audit and Intervention) เป็นกระบวนการพัฒนาหรือแนวดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูล สารสนเทศ (Information) ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการดำเนินงาน เพื่อประเมินความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาโดยให้สถานศึกษาประเมินตนเอง (School Self

Evaluation) เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแล้วจัดทำรายงานผลการจัดการศึกษาเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ

2.2 การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพการศึกษาที่กำหนด แล้วจัดทำรายงานผลจัดการศึกษาเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ

2.3 การกำหนดมาตรการปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเป็นการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อใช้มาตรการต่าง ๆ ในการปรับปรุงและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

3. การประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษา (Quality Accreditation) เป็นกระบวนการพัฒนาหรือแนวดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อยุ่งรับการประเมินเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา สรุปได้ว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามแนวคิดของนักวิชาการต่างประเทศ และในประเทศไทยลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา เป็นกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการควบคุม มีการทบทวนตรวจสอบ และปรับปรุงการปฏิบัติให้สามารถบรรลุถึงมาตรฐานที่เป็นข้อกำหนดที่คาดหวังไว้ตามแนวทางการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ ซึ่งครุ และบุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้อง มีส่วนร่วมในการดำเนินงานจัดการศึกษา เพื่อประกันคุณภาพของนักเรียน และการให้บริการของสถานศึกษาระยะยาวศึกษา เป็นต้น สถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรง กับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับมัธยมศึกษา ได้เร่งรัดให้สถานศึกษานำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ไปดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน

3. ประสิทธิผล

3.1 ความหมายของประสิทธิผล

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล (Effectiveness) “ไว้ดังนี้ กรณี (กิตติบูตร) มนต์ (2529:2) กล่าวถึง ประสิทธิผลในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ หรือนักวิเคราะห์ทางการเงิน ว่ามีความหมายอย่างเดียวกันกับผลกำไร หรือผลประโยชน์จากการลงทุน สำหรับผู้จัดการ ฝ่ายผลิต ประสิทธิผล หมายถึง คุณภาพหรือปริมาณของผลผลิตที่เป็นสินค้าหรือบริการ สำหรับนักวิทยาศาสตร์ การวิจัย ประสิทธิผล อาจตีความในรูป

สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ หรือผลผลิตใหม่ แต่สำหรับนักสังคมศาสตร์ ประสิทธิผล หมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงาน

กรณีการเงินเที่ยมซัย (2538: 5) สรุปว่า ประสิทธิผลองค์การเป็นมาตรฐานภายนอกที่บ่งบอกว่าองค์การมีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมขององค์การให้สนอง ความต้องการของ กลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ดีเพียงใด การศึกษาประสิทธิผลขององค์การเป็นจุดรวมที่จะนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในการบริหารงานเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ แนวคิดหลักในเรื่องประสิทธิผลขององค์การคือการยอมรับองค์การ ยอมรับกิจกรรมหรือผล การปฏิบัติงานขององค์การ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541:3) กล่าวถึงประสิทธิผลของโรงเรียนว่า หมายถึง โรงเรียนที่บรรลุผลการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์ทุกด้าน หรือนักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2546: 97) กล่าวถึง ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การท่องค์การสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

ชัยณรงค์ สุวรรณสารและรุ่ง แก้วแดง (2536: 97) กล่าวถึง ประสิทธิผลขององค์กรว่า หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ฮอลล์ (Hall 1991 อ้างถึงใน โสธร บุญเลิศ 2546: 46) กล่าวถึงประสิทธิผลขององค์การในแง่ของความสามารถขององค์กรในการหาทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อมมาสนับสนุน การดำเนินงานขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Hoy และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991: 398 อ้างถึงใน โสธร บุญเลิศ 2546: 46) กล่าวถึงประสิทธิผลของโรงเรียนว่า หมายถึง โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนมีเจตคติทางบวกและสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีและสามารถแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนได้ เป็นอย่างดี

จากคำนิยามข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง การท่องค์การสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรและมีเกณฑ์การวัดประสิทธิผล ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถใช้ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการที่จะโน้มน้าวให้ ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

3.2 ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาเป็นการระบุความรับผิดชอบชัดเจนว่า เป็นระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้

ผู้เรียน โดยตรง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยกำหนดหลักการสำคัญ คือ คุณภาพการศึกษาในบริบทของการประกันคุณภาพ จะเน้นการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเป็นระบบที่ สถานศึกษาร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เน้นที่การศึกษาภายในให้การกำกับดูแล และสนับสนุนส่งเสริมของหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อสร้างความมั่นใจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลัก วิชา ข้อมูล หลักฐานที่ตรวจสอบได้ และการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าผู้เรียนทุกคนจะ ได้รับการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดในมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระบบการประกันคุณภาพระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวดำเนินการตาม
กฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษา โดยมีกระบวนการในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาดังนี้ (สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 106-112)

1. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
3. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
6. การประเมินคุณภาพการศึกษา
7. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
8. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

กระบวนการดังกล่าว เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ที่เกิดจากการ เรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ข้อมูลและสารสนเทศนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กร ไม่ว่า จะเป็นระดับใด ก็ตาม เนื่องจากข้อมูลและสารสนเทศจะชี้ให้เห็นถึงสภาพจุดเด่นและจุดด้อยของ องค์กรซึ่งจะช่วยให้เห็นแนวทางการพัฒนาองค์กร ได้เป็นอย่างดีหากข้อมูลและสารสนเทศที่มีอยู่ ไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นปัจจุบัน และไม่สะดวกต่อการใช้แล้ว การวางแผนพัฒนาองค์กรก็จะ ไม่ถูกทาง ดังนั้นจะต้องพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศให้ถูกต้อง ครอบคลุม และเป็นปัจจุบัน อย่างสมอ ในการจัดระบบบริหารและสารสนเทศนี้ สิ่งที่ผู้ดำเนินการควรทราบมีอยู่ 3 ประการ

คือ ข้อมูล(Data) สารสนเทศ (Information) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา (School Educational Management System : School EMS)

ข้อมูล (Data) หมายถึง จำนวนหรือคุณลักษณะที่บ่งชี้ข้อเท็จจริงทั้งที่เป็นตัวเลขสัญลักษณ์และตัวหนังสือ แทนปริมาณที่อยู่ในลักษณะสิงหนึ่งสิงใด เช่น จำนวนเด็กในวัยเรียน จำนวนนักเรียนที่ย้ายกัน จำนวนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น ซึ่งยังไม่ได้ทำการวิเคราะห์หรือประมวลผล

สารสนเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ หรือการประมวลผลอยู่แล้ว อยู่ในรูปที่มีความหมาย สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจหรือนำไปใช้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ เช่น อัตราการเกณฑ์เด็กเข้าเรียน ร้อยละของนักเรียนที่มีผลการประเมินน่าพอใจ

ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา (School Educational Management System : School EMS) หมายถึง ระบบชี้รวมสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยจัดตั้งขึ้น เพื่อร่วมรวม จัดเก็บ และใช้สารสนเทศตามความต้องการของหน่วยงาน ทั้งนี้ต้องมีการจัดต่อข่ายเป็นระบบไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บเป็นแฟ้มเอกสาร หรือใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บก็ตาม

สารสนเทศที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษานั้น ควรพิจารณาจัดเก็บให้สอดคล้องกับลักษณะของมาตรฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด โดยทั่วไปแล้วนิยมพิจารณาตามการวิเคราะห์เชิงระบบ ซึ่งมีอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ ด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต

กระบวนการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศ ของสถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดความต้องการร่วมกันระหว่างบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ว่ามีข้อมูลใดบ้างที่จำเป็นต้องใช้ในสถานศึกษา
2. วางแผนการเก็บข้อมูล ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการครุร่วมกันวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยระบุลักษณะของข้อมูล วิธีการและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล และแหล่งข้อมูล เป็นต้น
3. จัดหาและหรือสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยคำนึงถึงความถูกต้องเป็นปัจจุบันของข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูลและเก็บรักษาข้อมูลที่จัดเก็บมา โดยจัดข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ ใช้ได้สะดวกและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
6. ปรับปรุงและพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง

เมื่อสถานศึกษาได้พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศแล้ว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางครอบคลุมทั้งด้านการบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง ดังนี้

สถานศึกษา

1. พัฒนาผู้เรียน สามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนการเรียนรู้ตลอดจนการสำรวจความสนใจ ตรวจสอบความรู้พื้นฐานของตนเอง จัดแผนการเรียนรู้และร่วมจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

2. พัฒนาผู้สอน สามารถใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการวางแผนในการจัดการเรียนรู้ตลอดจนการสำรวจความสนใจตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จัดแผนการเรียนรู้และร่วมจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

3. พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา สามารถใช้ข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการกำหนดนโยบาย วางแผนปฏิบัติงาน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก นิเทศ และติดตาม ประเมินผลและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา

ผู้ปกครองและชุมชน

ผู้ปกครองและชุมชนสามารถใช้ข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการร่วมจัดทำหลักสูตรร่วมจัดกิจกรรม การเรียนรู้ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนรู้ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลตลอดจนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

หน่วยงานจัดการศึกษาในพื้นที่

หน่วยงานจัดการศึกษาในพื้นที่สามารถนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้เพื่อตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาได้เกิดมีการพัฒนาคุณภาพโดยการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล และการส่งเสริมจุดเด่นและปรับปรุงแก้ไขจุดด้อยของสถานศึกษา

องค์กรภายนอก

องค์กรภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สามารถนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้ในการศึกษาคุณภาพของสถานศึกษาพร้อมทั้งยืนยันผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลเสนอแนะต่อสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อนิเทศ ติดตาม และช่วยเหลือการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาต่อไป

การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ จึงเป็นการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศและระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษามาตรต้นไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางด้านการบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

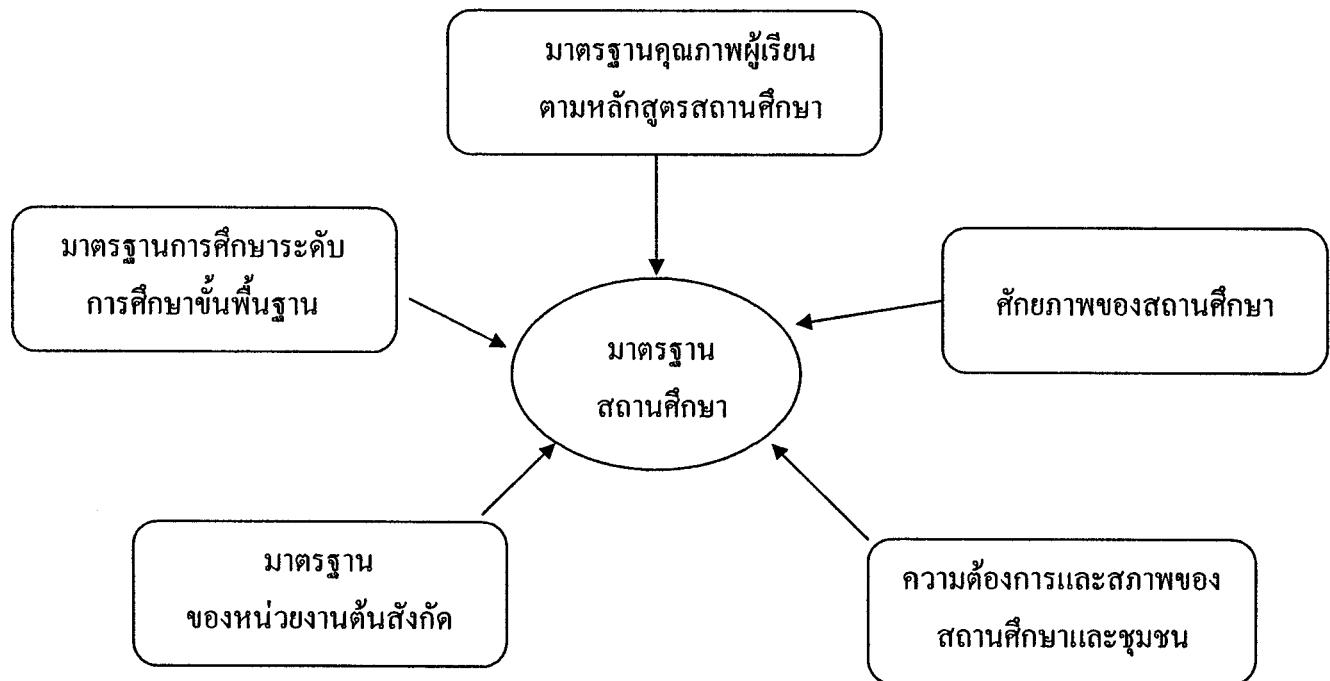
2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา

มาตรฐานการศึกษา เป็นสภาพที่พึงประสงค์หรือสภาพที่พึงปรารถนาจะให้เกิดขึ้นทั้งในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ ซึ่งแสดงໄได้โดยประสิทธิภาพของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในปัจจุบันนี้มาตรฐานสถานศึกษายังถูกกำหนดเป็นปีหมายหลักของระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา หากพิจารณาในเชิงระบบแล้วจะเห็นได้ว่า สามารถกำหนดมาตรฐานได้ทุกองค์ประกอบของระบบ นั่นคือ มาตรฐานด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิตที่ผู้บริหารและครุจจะต้องใช้เป็นปีหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดต่อไป

มาตรฐานด้านปัจจัยจะเกี่ยวข้องกับบุคลากรและบุคลากรทั้งในด้านความพอดีของคุณภาพรวมทั้งการจัดการด้วย ส่วนมาตรฐานด้านกระบวนการ จะประกอบด้วยการบริหารและการจัดการเรียนการสอน สำหรับมาตรฐานด้านผลผลิตจะมุ่งเน้นที่คุณภาพของผู้เรียน เป็นสำคัญ ในส่วนของการกำหนดมาตรฐานในระดับสถานศึกษานั้น ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการการศึกษาของสถานศึกษาควรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานระดับสถานศึกษาเพื่อให้ได้มาตรฐานที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชน และห้องถูนนั้น ๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานเรียนร้อยแล้วจะต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้หรือตัวชี้วัดและเกณฑ์ไว้แปลผลและตัดสินการผ่านมาตรฐาน หรือบอกว่ามีมาตรฐานในระดับคุณภาพใด

มาตรฐานและตัวบ่งชี้เป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้บริหาร ครุ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองต้องร่วมมือกันจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและพัฒนาสถานศึกษาจะต้องตอบสนองໄได้ว่า กิจกรรมที่ตนเองจัดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนนั้นมีกิจกรรมใดบ้างที่จะทำให้ตัวบ่งชี้และมาตรฐานได้บรรลุผล มีตัวบ่งชี้และมาตรฐานได้บ้างที่ยังไม่มีกิจกรรมใด ๆ ที่มาช่วยผลักดันให้เกิดขึ้น มาตรฐานการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญและเป็นปีหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา ถ้ามาตรฐานการศึกษาต่ำ คุณภาพผู้เรียน ต่ำ ย่อมส่งผลต่อสถานภาพของครุและผู้บริหารสถานศึกษานั้น ๆ ต่ำ ตามไปด้วยด้วยเหตุนี้ สถานศึกษาจึงต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อเป็นปีหมายสูงสุดในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาอาจทำการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ มาตรฐานการศึกษา จากหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานของหน่วยงานด้านสังกัด และมาตรฐานการศึกษาระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานหรือสถานศึกษาจะทำการ

พัฒนามาตรฐานขึ้นใหม่เป็นของตนเองก็ได้ โดย มุ่งเน้นให้มาตรฐานของสถานศึกษามีความสอดคล้องกับสภาพ ของตน ชุมชน และศักยภาพของสถานศึกษาเป็นสำคัญ ดังแผนภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 มาตรฐานของสถานศึกษา

ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ:2545"แนวดำเนินการของสถานศึกษา"

3. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เมื่อสถานศึกษามีมาตรฐานระดับสถานศึกษาแล้ว สถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ ของสถานศึกษาความสำเร็จของการจัดทำแผนนี้ บุคลากรในสถานศึกษาควรตั้งค่าตามตนเองในเรื่องต่อไปนี้

1. สถานภาพของสถานศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างไร มีจุดเด่น จุดด้อยอะไรบ้าง
2. เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มีอะไรบ้าง
3. วิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มีอะไรบ้าง
4. อะไรเป็นตัวบ่งชี้ว่าสถานศึกษาประสบความสำเร็จ

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ การเตรียมการ การจัดทำแผน และนำไปสู่การปฏิบัติ

1. การเตรียมการ

การเตรียมการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษานี้ มีกิจกรรมที่สำคัญที่ควรดำเนินการ คือ

1.1 การสร้างความเข้าใจ

ก่อนดำเนินการในเรื่องนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย โดยเฉพาะต้องให้เข้าใจว่าแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาคืออะไร โครงสร้างรับประโภช์จากแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษานำไปเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติตามการกิจกรรมบรรลุความคาดหวัง ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลุ่มนบุคคลที่ควรทำความเข้าใจควรเป็นกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาโดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากสถานศึกษา ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ครู ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา สถานประกอบการหรือหน่วยงานที่จะรับนักเรียนที่จบการศึกษาเข้าทำงาน สถานศึกษาที่รับนักเรียนเข้าเรียนต่อองค์กรท้องถิ่น บุคคลต่างๆ ในชุมชนการสร้างความเข้าใจสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะต่อไปนี้

1. ประชุมสมาชิกทั้งหมดทำความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็น
2. ประชุมกลุ่มเป้าหมายย่อยๆ แต่ละกลุ่มแล้วนำความคิดเห็นของทุกกลุ่มมาสังเคราะห์
3. แจกเอกสารชี้แจง
4. ชี้แจงผ่านนักเรียนทำความเข้าใจกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่ง
5. ออกพน ประบุคคลเป้าหมายตามโอกาสอันควร เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ

1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาควรเปิดโอกาสให้ทุกกลุ่มเป้าหมายได้อาสาเข้ามาร่วมดำเนินการ แต่เนื่องจากผู้อาสาสมัครเหล่านี้อาจไม่มีความสามารถเฉพาะในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงควรเลือกตัวแทนจากกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ให้ครบถ้วนกันหรือให้มากกลุ่มที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เข้ามาร่วมกันนี้ อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาควรพิจารณาจำนวนของคณะกรรมการทำงานอยู่บนพื้นฐานด้านขนาดของสถานศึกษาและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน นอกจากนี้เพื่อให้สามารถจัดทำแผนได้อย่าง

ราบรื่น คณะกรรมการเป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการจัดองค์กรเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ทำงานได้ประสบความสำเร็จและเป็นตัวแทนหลักของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

2. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

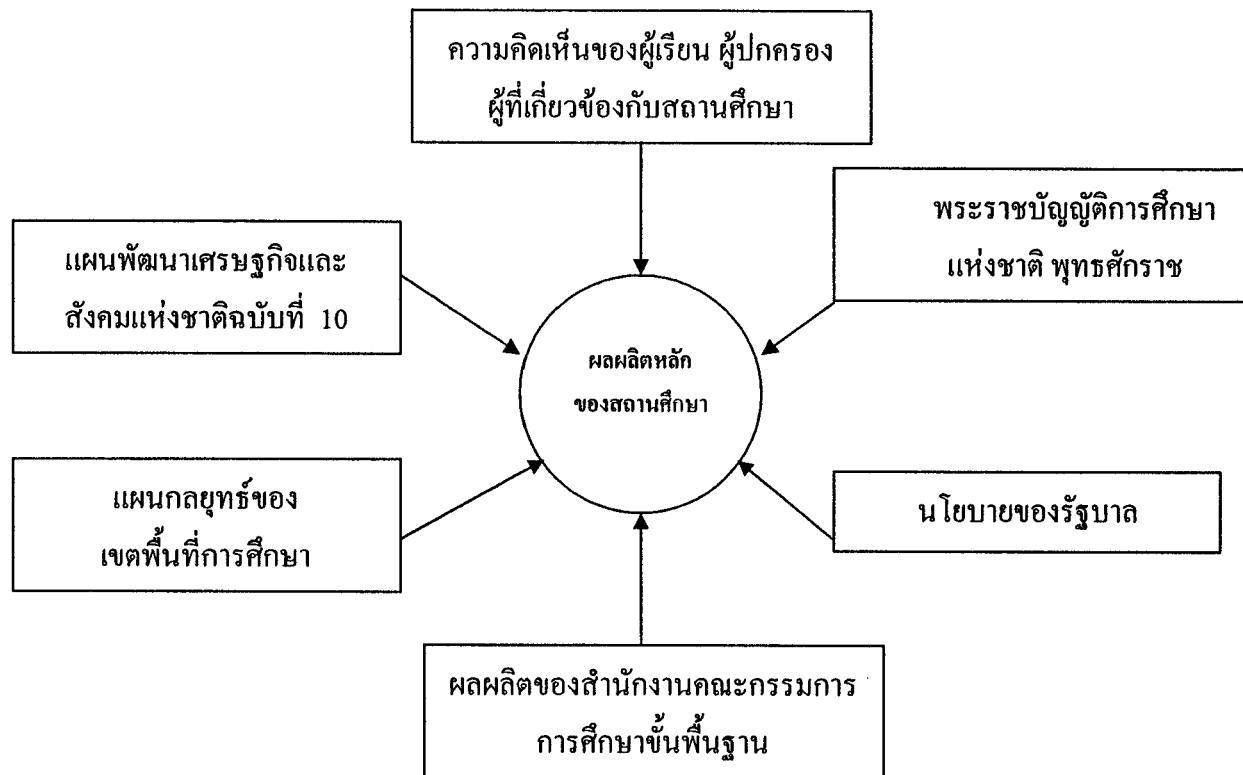
การดำเนินการสร้างระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จได้ ปัจจัยหลักประการหนึ่งก็คือ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนที่ครอบคลุมส่วนต่าง ๆ ของแผนซึ่งกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสถานภาพของสถานศึกษา การกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสถานศึกษาและกำหนดยุทธศาสตร์ของการดำเนินงาน

2.1 การศึกษาสถานภาพของสถานศึกษา

กิจกรรมสำคัญเริ่มแรกของการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การศึกษาสถานภาพของสถานศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสถานภาพว่าเป็นอย่างไร คณะกรรมการผู้จัดทำแผนควรจะได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ของสถานศึกษา เพราะผลที่ได้จะทำให้ทราบ ปัญหา อุปสรรค ชุดเด่น และชุดด้อย เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดไปกำหนดสภาพที่คาดหวังหรือทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป สถานภาพของสถานศึกษาที่ควรดำเนินการ ได้แก่ การวิเคราะห์ภารกิจและผลผลิตหลัก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาและการประเมินสภาพสถานศึกษา

2.1.1 การวิเคราะห์ภารกิจและผลผลิตหลัก

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจหลักที่สำคัญในการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องทราบถึงภารกิจผลผลิตหลักที่สำคัญนี้เป็นเบื้องต้น ซึ่งการวิเคราะห์ภารกิจผลผลิตหลักนี้ สถานศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้จากแหล่งข้อมูลดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ข้อมูลของผลผลิตหลักของสถานศึกษา

ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ:2545“แนวดำเนินการของสถานศึกษา”

2.1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถานศึกษา

เมื่อสถานศึกษาวิเคราะห์ภารกิจหลักแล้ว กิจกรรมสำคัญต่อไปที่ต้องดำเนินการ คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การดำเนินกิจกรรมนี้จะทำให้สถานศึกษาทราบว่าตนเป็นอย่างไร มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน และควรจะพัฒนาไปในทิศทางใด วิธีการที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก คือ เทคนิคการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กร (Strength Weakness Opportunity Threats : SWOT)

สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของสถานศึกษาซึ่งอาจจะควบคุมได้หรือไม่ได้ ประกอบด้วยปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Culture Factors) ได้แก่

จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคุณภาพ การสื่อสาร อาชีพและปัญหาทางสังคมเป็นต้น

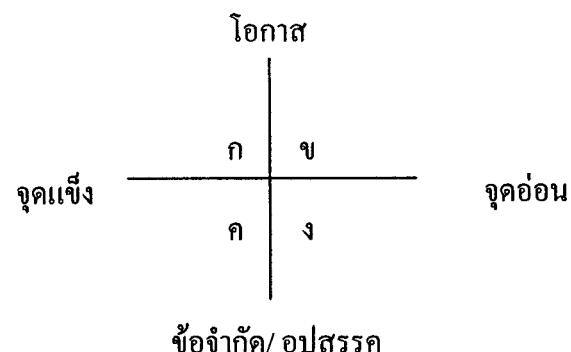
2. ด้านเทคโนโลยี (Tecnological Factors) ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

3. ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) ได้แก่ รายได้ของผู้ประกอบการทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ เป็นต้น

4. ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors) ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 นโยบายรัฐบาล นโยบายหน่วยงาน ต้นสังกัด ระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ และการแทรกแซงทางการเมือง เป็นต้น

2.1.3 การประเมินสภาพของสถานศึกษา

หลังจากที่คณะกรรมการผู้จัดทำแผนได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถานศึกษาแล้ว ต่อไปก็เป็นการนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้นั้นมาสรุปเป็นสภาพของสถานศึกษา เพื่อบ่งบอกทิศทางของสถานศึกษาต่อไป

ภาพที่ 2.4 สภาพของสถานศึกษา ตามข้อมูลด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ ข้อจำกัด/อุปสรรค
ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ:2545”แนวคิดในการของสถานศึกษา”

2.2 การกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสถานศึกษา

หลังจากที่ทำการประเมินสถานภาพของตนเองแล้วสถานศึกษาควรกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ชัดเจน โดยนำสถานภาพของสถานศึกษามาเป็นตัวกำหนดทิศทาง การกำหนดทิศทางการดำเนินงานประกอบด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ผลลัพธ์ และผลผลิตหลัก

2.2.1 การกำหนดวิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์เป็นสภาพที่พึงประดูณาในอนาคต เป็นการสร้างภาพอนาคตหรือการมองอนาคต ดังนั้นวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา จึงเป็นภาพความสำเร็จของสถานศึกษา ที่ประสงค์ ทั้งนี้วิสัยทัศน์ควรเป็นสภาพที่พึงประดูณาในอนาคตที่วางแผนพื้นฐานของสภาพความเป็นจริงตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ในท้องถิ่น ชุมชนของตนเอง หรืออาจกล่าวได้ว่า วิสัยทัศน์จะต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา และชุมชนนั้นๆ โดยที่สาระของวิสัยทัศน์ต้องเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ มีเหตุผล ท้าทายความสามารถ บ่งบอกภารกิจที่ชัดเจนและเป็นเหมือนแผนที่ที่ต้องเคยใช้ทักษะที่สถานศึกษา ไปในอนาคต สาระของวิสัยทัศน์ควรสะท้อนเรื่องของค่านิยม หรือความเชื่อในหลักการสำคัญ ๆ ทางการศึกษาร่วมกัน สถาคัลลั่งกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานความเป็นเลิศ และที่สำคัญอย่างยิ่งของการหนึ่ง คือ ต้องมีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน

2.2.2 กระบวนการสร้างวิสัยทัศน์

การสร้างวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ควรมีแนวการดังนี้

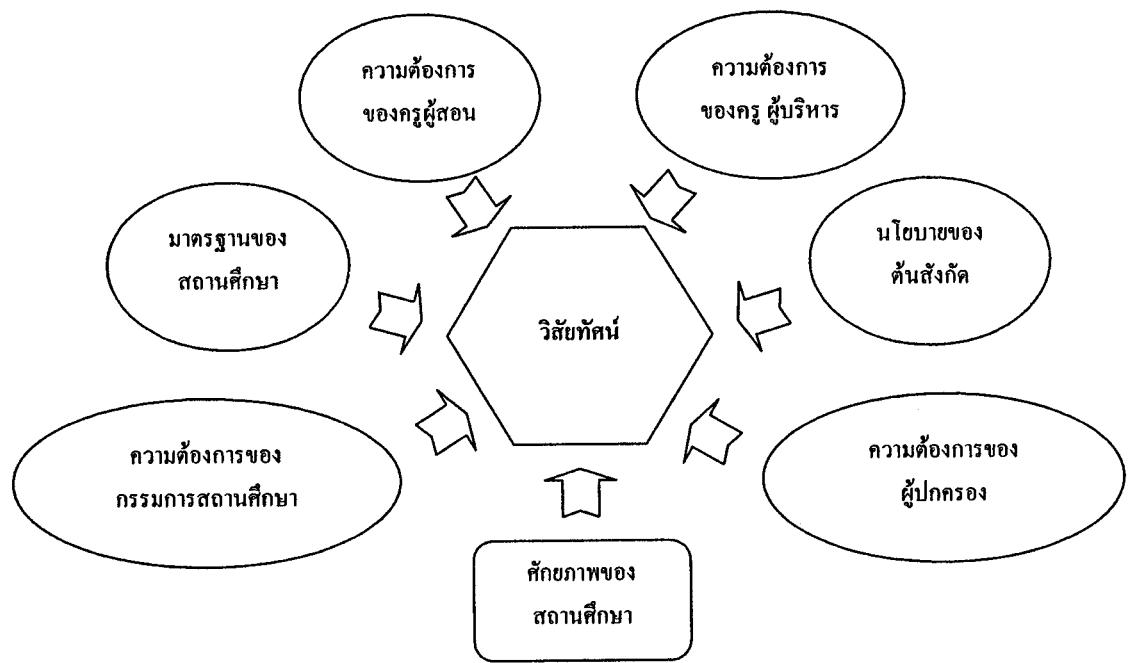
1. วิเคราะห์ความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น

ผู้เรียน คณะครุ ผู้บริหาร และชุมชน มาตรฐานของสถานศึกษา นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด นโยบายและศักยภาพของสถานศึกษา สังเคราะห์เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

2. พิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้แก่ ข้อมูลที่สถานศึกษา นำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

3. พิจารณาดำเนินงานในปัจจุบัน ได้แก่ การวิเคราะห์บทบาทของสถานศึกษา ในปัจจุบันและนำผลการประเมินสถานภาพของสถานศึกษา มาพิจารณาร่วมกัน

4. เผยนวิสัยทัศน์ โดยการนำเสนอข้อมูลภาพอนาคตมาเขียนเป็นวิสัยทัศน์องค์ประกอบที่ควรนำมาพิจารณาในการเขียนวิสัยทัศน์สามารถแสดงได้ ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับวิสัยทัศน์

ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ:2545”แนวดำเนินการของสถานศึกษา”

2.3 การกำหนดยุทธศาสตร์ของการดำเนินงาน

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของทิศทางการดำเนินงานจากการใช้เทคนิควิเคราะห์ SWOT สามารถจำแนกกลักษณะที่ดีของกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ต้องปฏิบัติได้มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีหรือหลักวิชาการที่ถูกต้องและมีผลการวิจัย เชิงปรัชญาสนับสนุน
2. ต้องบอกระยะเวลา งบประมาณและการพัฒนาบุคลากรที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย
3. ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐ หน่วยงานต้นสังกัด
4. มีเป้าหมายการพัฒนารองรับ ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการกำหนด

กิจกรรมการดำเนินงานให้บรรลุผลต่อไปได้

การเรียนกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ของแต่ละของสถานศึกษา จะมีความเป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากลักษณะเฉพาะของแต่ละแห่ง ซึ่งกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ที่เขียนขึ้นมาจะไม่เหมาะสมกับของสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันดังนี้

จึงไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งนี้การที่แต่ละของสถานศึกษา มีกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันก็จะส่งผลให้ผลลัพธ์และผลผลิตหลักที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนของแต่ละของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันด้วย

จะเห็นได้ว่าหลังจากสถานศึกษา มีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือความคาดหวังแล้วจึงร่วมกันกำหนดสิ่งที่สถานศึกษา ต้องกระทำเพื่อให้เกิดผลตามวิสัยทัศน์/ความคาดหวังที่ร่วมกันตั้งไว้ซึ่งได้แก่ ภารกิจ/ พันธกิจของสถานศึกษา นั้นเอง ทั้งนี้ในเดียร์การกิจกรรมนั้นจะเป็นจะต้องมีเป้าหมายปลายทางในการพัฒนา และมีการกำหนดเทคนิค/วิธีการที่จะทำให้ภารกิจบรรลุเป้าหมายซึ่งได้แก่กลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของสถานศึกษา หลังจากนั้นต้องกำหนดกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน หรือเป้าหมายในแต่ภารกิจโดย สถานศึกษา สามารถดำเนินกิจกรรมในการพัฒนาได้ใน 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมตามหลักสูตร ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนตามปกติและการกิจเสริมหลักสูตร ได้แก่ แผนงาน/โครงการ/หรือกิจกรรม ที่สถานศึกษา กำหนดเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติ

นอกจากนี้ในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา จะต้องคำนึงถึง ความสอดคล้องระหว่างวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่จะดำเนินการในแต่ละปีตามที่ได้วางแผนไว้แล้วจึงนำสิ่งเหล่านี้มาร่วมรวมเป็นแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว อันได้แก่ ธรรมนูญสถานศึกษาหรือแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

หลังจากนั้นจึงจัดทำแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรมที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการในแต่ละปีมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระยะสั้น และระยะยาว

สรุปการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การนำมาตรฐานการศึกษา สู่สถานศึกษาและห้องเรียน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมกันในการวางแผน กำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย ภารกิจ ยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาร่วมกันให้ได้มาตรฐานการศึกษา คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่มีความชัดเจน

3. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นขั้นตอนของการลงมือปฏิบัติตามสิ่ง ที่วางแผนไว้ทุกคนที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่และบทบาทของตนเองให้ดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษา ควรจะเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคน/ทุกฝ่ายปฏิบัติงานอย่างมีความสุข โดย

3.1 จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากร่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

3.2 คูແລ กำກັບ ຕິດຕາມ ແລະ ນິເທດງານຂອງບຸກຄາກທຸກຄົນ ທຸກຝ່າຍ ເພື່ອກະຕູນ ແລະ ສ່າງເສີມໃຫ້ປົງປັດຕິງານຕາມແຜນທີ່ກຳຫັນໄວ້

ສິ່ງສໍາຄັນປະກາດທີ່ກຳຫັນໄວ້ນັ້ນ ຈະໄມ່ເປັນໄປຕາມແຜນທີ່ກຳຫັນໄວ້ວັນເນື່ອນຈາກສາເຫຼຸດຫາຍປະກາດ ເຊັ່ນ ແຜນທີ່ກຳຫັນໄວ້ໄໝຮັກຄຸນ ໄນສອດຮັບກັນສດາກາຮັດ ສາພວເວລີ້ອມທີ່ເປີ່ຍັນແປ່ງໄປບຸກຄາກ ໃນສດາກົມາໄນ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາງວາງແຜນກົມາໄນ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກເປັນເຈົ້າຂອງງານ ພ້ອມບັນຍັງ ບຸກຄາກດັ່ງກ່າວໄໝທ່ານບໍ່ທ່ານທີ່ຂອງຕົນ ຂາດຄວາມຕະຫຼາກໃນກາງພັດທະນາສດາກົມາໄຫ້ ເປັນໄປຕາມເປົ້າໜາຍທີ່ກຳຫັນຄົນອົງຈານຈະມີກາງກິຈອື່ນເຂົ້າແຫວ່ງກະຫວາງກາບປົງປັດຕິງານຈົນທຳ ໄກ້ໄໝສາມາດປົງປັດຕິງານໄດ້ຕາມແຜນທີ່ກຳຫັນໄວ້ ເປັນຕົ້ນ

ສຽງວ່າການດຳເນີນງານຕາມແຜນພັດທະນາຄຸມພາກກາຮັດກົມາເປັນການນຳແຜນໄປສູ່ກາບປົງປັດຕິອ່ານຸ່າເປັນຮູບປ່ອມ ດຳເນີນງານຕາມແຜນພັດທະນາຄຸມພາກກາຮັດກົມາ ອູແດລ ກຳກັບ ຕິດຕາມ ການດຳເນີນງານໄທເປັນໄປອ່ານຸ່າຕ່ອນເນື່ອງແລະມຸ່ງສູ່ກາບປົງປັດຕິກົມາໄຫ້ໄວ້

4. ກາຣຕຽຈສອນແລະທບຖວນຄຸມພາກກາຮັດກົມາ

ເມື່ອສດາກົມາດຳເນີນງານໄປໄດ້ຮະບານທີ່ແລ້ວມີຄວາມຈຳເປັນຕົ້ນມີການ ຕຽຈສອນ ທບຖວນຄຸມພາກ ເພື່ອນຳພົດທີ່ໄດ້ນາພິຈາລະນາ ຂ່ວຍເຫຼືອ ສ່າງເສີມ ແລະ ສັນນັບສຸນນຸ່າ ສດາກົມາ ກາຣຕຽຈສອນແລະທບຖວນຄຸມພາກກາຮັດກົມາ ດຳເນີນການໄດ້ 2 ລັກນະ ອື່ນ

4.1 ກາຣຕຽຈສອນແລະທບຖວນຄຸມພາກກາຮັດກົມາຂອງສດາກົມາ ເປັນ ກະບວນການປະເມີນຕົນເອງຂອງສດາກົມາຍ່າງເປັນຮະບານທີ່ດຳເນີນກາຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ຍ່າງນ້ອຍ ກາກເຮືອນລະ 1 ຄົ້ນ ໂດຍຄວາມຮ່ວມມືອອງບຸກຄາກ ໃນສດາກົມາ ຜູ້ປັກໂຮງ ແລະ ຫຼຸມໜຸນ ທີ່ຈະ ສະຫຼັບໃຫ້ເຫັນຄື່ງເປົ້າໜາຍ ຈຸດເນັ້ນ ແລະ ທິສທາກການພັດທະນາຂອງສດາກົມາຫລັງຈາກດຳເນີນການແລ້ວ ຄວາມນຳພົດມາໃຫ້ປັບປຸງໃນສ່ວນທີ່ເປັນຈຸດດ້ອຍ ໄນໄວ່ຈະເປັນສ່ວນທີ່ເກື່ອງຂຶ້ນກັບຜູ້ບໍລິຫານ ກຽມຜູ້ສອນ ຜູ້ເຮືອນ ຜູ້ປັກໂຮງ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສີຍອື່ນໆກົດານ

4.2 ກາຣຕຽຈສອນແລະທບຖວນຄຸມພາກກາຮັດກົມາຈາກໜ່າຍງານຕົ້ນສັກັດ ເປັນ ກາຣຕຽຈສອນໂດຍຄະກຽມກາຈາກກາຍນອກທີ່ປະກອບດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າວ່າລູງຈາກຫ່ວຍງານທີ່ເກື່ອງຂຶ້ນ ກັບສດາກົມາເປັນການດຳເນີນກາຍ ເພື່ອຂ່ວຍເຫຼືອ ສັນນັບສຸນນຸ່າ ແລະ ສ່າງເສີມໃຫ້ການຈັດກາຮັດກົມາຂອງ ສດາກົມາພັດທະນາສູ່ມາຕຽບຮູ່ ແລະ ໄກ້ຄວາມເຫຼືອມື່ນວ່າການຈັດກາຮັດກົມາຂອງສດາກົມາເປັນໄປຕາມ ເປົ້າໜາຍແລະມີການພັດທະນາຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງມີດຳເນີນການຕຽຈສອນແລ້ວຈະຕ້ອງຈັດທໍາກາງໃຫ້ ສດາກົມາທຣານເພື່ອນຳພົດມາປັບປຸງ ພັດທະນາຄຸມພາກຂອງສດາກົມາເນື່ອງຈາກການຕຽຈສອນແລະ ທບຖວນຄຸມພາກກາຮັດກົມາຂອງສດາກົມາເປັນກະບວນການປະເມີນຕົນເອງ ຍ່າງເປັນຮະບານ ຈຶ່ງ ແນວທາກການປະເມີນຕົນເອງຂອງສດາກົມາມີຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນງານທີ່ສຳຄັນ 6 ຂັ້ນຕອນ ອື່ນ

1. สร้างความตระหนัก
2. เตรียมความพร้อม
3. วางแผนการประเมินตนเอง
4. ปฏิบัติตามแผน
5. เขียนรายงานการประเมิน
6. นำผลการประเมินไปใช้

สร้างความตระหนัก

การสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรในโรงเรียนทุกคนให้เห็น

ความสำคัญและความจำเป็นของการประเมินตนเองจะส่งผลต่อการพัฒนางานในหน้าที่รับผิดชอบให้ก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จ การสร้างความตระหนัก สามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

1. สำรวจการรับรู้เกี่ยวกับการประเมินตนเองของบุคลากรทุกคนเกี่ยวกับการประเมินตนเอง โดยใช้วิธีการสำรวจในกรณีที่สถานศึกษามีจำนวนบุคลากรมาก และสัมภาษณ์บุคลากร สำหรับสถานศึกษาที่มีจำนวนบุคลากรน้อย

2. สร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยจัดการประชุมชี้แจงบุคลากรในสถานศึกษาทุกคน โดยนำผล จากการสำรวจการรับรู้เรื่องการประเมินตนเองมาวางแผนสร้างความเข้าใจร่วมกัน เสริมสร้างความรู้ระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาและเน้นความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของการประเมินตนเองของสถานศึกษา

3. เสริมสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับการประเมินตนเอง โดยให้บุคลากรในสถานศึกษา ทุกคนทดลองประเมินตนเอง หรือประเมินกลุ่มงานตามภารกิจของตนเองเกี่ยวกับคุณภาพของงาน/ผลผลิต/กระบวนการ/วิธีการทำงาน การใช้เวลา งบประมาณและทรัพยากรในการทำงาน เมื่อประเมินแล้วนำผลการประเมินและแยกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น ผลการประเมินตนเอง ความถูกต้องสมบูรณ์ทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน แนวทางการนำผลการประเมินไปใช้

เตรียมความพร้อม

การเตรียมความพร้อม ควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของบุคลากรเพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ประสบการณ์ความรู้ความคิดเห็นที่มีต่อการประเมินตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและวิธีการพัฒนาบุคลากร

2. กำหนดครูปแบบและวิธีการเสริมสร้างความรู้ให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเรื่องการประเมินตนเองโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุมอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ การจัดเอกสารให้ศึกษา และการศึกษาดูงาน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกิจของสถานศึกษากับมาตรฐานการศึกษาและแผนพัฒนาคุณภาพ

วางแผนการประเมินตนเอง

1. กำหนดกรอบการประเมินตนเอง สถานศึกษามาตรฐานสามารถดำเนินการได้โดยศึกษาสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป นโยบายของสถานศึกษา แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาแผนปฏิบัติการประจำปี การจัดสรรทรัพยากร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเด่นและจุดด้อยของสถานศึกษาทำความเข้าใจกับบุคลากรในสถานศึกษาให้เข้าใจเหตุผลและความจะเป็นในการประเมินตนเองและกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินตนเองให้เป็นไปเพื่อการพัฒนา

2. กำหนดกระบวนการ/วิธีการประเมินตนเอง ในการประเมินตนเองนี้ ควรกำหนดแหล่งข้อมูล วิธีการเก็บเครื่องมือ ระบบการจัดเก็บข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งตัวบุคคลผู้รับผิดชอบงานแต่ละด้าน

3. กำหนดเกณฑ์ในการประเมินตนเอง เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินตนเอง แต่ละมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ที่กำหนดในการประเมินนี้ ควรร่วมกันกำหนดเกณฑ์การประเมินตนเอง ว่าระดับที่พึงพอใจของแต่ละรายการอยู่ในระดับใด เมื่อกำหนดเกณฑ์การประเมินตนเองแล้ว ต้องแจ้งเกณฑ์การประเมินตนเองให้บุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ

4. การกำหนดผู้ประเมินและบทบาทหน้าที่ สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินตนเองเพื่อทำหน้าที่คุ้มครอง และติดตาม ตรวจสอบการประเมินและผลการประเมิน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร /ผู้ช่วยผู้บริหาร ครุวิชาการ กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และนักเรียน ทั้งนี้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการ/คณะทำงานประเมินตนเอง เพื่อทำหน้าที่ประเมินซึ่งประกอบด้วยบุคลากรหลากหลายฝ่ายเช่นกัน จำนวนของคณะกรรมการ/อนุกรรมการ/ คณะทำงานประเมินขึ้นอยู่กับขนาดและความพร้อมของสถานศึกษา

5. การกำหนดระยะเวลาและแผนติดตามกำกับ การประเมินตนเองเป็นกระบวนการที่กระทำอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และมีขั้นตอนในการวางแผนการประเมินตนเอง การกำหนดระยะเวลาและแผนติดตาม จะช่วยให้สถานศึกษามาตรฐานสามารถดำเนินการติดตามให้เป็นไปตามกรอบการประเมินที่กำหนดได้

ปฏิบัติตามแผน (ดำเนินการประเมินตนเอง)

เมื่อวางแผนการประเมินตนเองแล้วผู้ประเมินที่ได้รับมอบหมายจะต้องสร้างเครื่องมือสำหรับการประเมินตนเอง โดยกำหนดชนิดของเครื่องมือโครงการสร้างและรายการประเมินข้อของเครื่องมือซึ่งเครื่องมือที่นิยมใช้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบวัดเจตคติ แบบสำรวจรายการ แบบรายงานตนเอง แบบบันทึกข้อมูล แบบจัดอันดับคุณภาพ เป็นต้น ผู้ประเมินสามารถเลือกชนิดของเครื่องมือได้ตามวัตถุประสงค์ โดยมีกระบวนการสร้างเครื่องมือที่เป็นระบบ มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการประเมิน ตามลำดับ

ในกระบวนการประเมินตนเองนี้ จะต้องสร้างระบบการประเมินที่ โปร่งใส ยุติธรรม บุคลากรทุกคนเข้าใจขั้นตอน/วิธีการ ให้การยอมรับ ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เที่ยงตรง เชื่อถือได้ สถาคคล้องกับสภาพที่แท้จริง

เก็บรวบรวมการประเมิน

เมื่อตรวจสอบผลการประเมินตนเองแล้ว สถานศึกษาต้องสรุปรายงานผลการประเมินให้คณะกรรมการ/อนุกรรมการ/คณะกรรมการทำงานประเมินตนเอง ครุผู้สอน นักเรียน กรรมการสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทราบ รูปแบบรายงานผลการประเมินตนเองสามารถออกแบบให้เหมาะสมกับผู้ที่เกี่ยวข้องจุดเน้นของการเขียนรายงานและการเผยแพร่องบุญที่การนำเสนอกระบวนการประเมินตนเองและผลการประเมินตนเองที่กระชับเข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงกับสภาพเป็นจริงที่ต้องการสื่อความหมายซึ่งโดยทั่วไปจัดทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1. รายงานฉบับสมบูรณ์ เป็นรายงานที่มีการนำเสนอผลการประเมินตนเองต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษาเก็บไว้พัฒนาตนเอง เป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามกระบวนการแสดงผลการวิเคราะห์อย่างละเอียด

2. รายงานฉบับย่อ เป็นรายงานสำหรับนำเสนอต่อผู้ปกครอง กรรมการ สถานศึกษา ชุมชน ห้องถีนและสาระณะ จัดทำโดยสรุปข้อมูลที่จำเป็นต้องนำเสนอ จากรายงานฉบับสมบูรณ์ นำมาเขียนใหม่ให้ง่ายต่อความเข้าใจ อาจลดกระบวนการ ขั้นตอน สติ๊ก ข้อมูลการวิเคราะห์ที่คุ้มเป็นเรื่องเข้าใจยากบ้าง แต่ยังเป็นข้อมูลเดียวกัน ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

นำผลการประเมินไปใช้

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินตนเองของสถานศึกษาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการสะท้อนภาพความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นข้อมูล จุดเด่น และจุดด้อยที่จะต้องปรับปรุง ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรนำผลการประเมินไปใช้ดังนี้

1. ศึกษาผลการประเมินตนเองทั้งบุคคล เค่น บุคคล อื่น ข้อค้นพนสำคัญ ๆ ที่คณะกรรมการประเมินตนเองและ ก่อตัวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญของผล การประเมินในภาพรวมของสถานศึกษาให้เข้าใจชัดเจน ส่วนผู้ที่รับผิดชอบงาน ควรให้ ความสำคัญของผลการประเมินในรายละเอียดของงานตามบทบาทหน้าที่ ที่ตนได้รับมอบหมาย
2. นำข้อค้นพนสำคัญ ๆ จากการประเมินมากำหนดแนวทางและเป้าหมาย ของการพัฒนาคุณภาพและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงาน การแก้ปัญหาและหรือการพัฒนาให้ชัดเจนเป็นระบบสอดคล้องกันทั้งในภาพรวมและรายละเอียดของ แต่ละงาน โดยผู้บริหารควรกำหนดแผนการนิเทศ กำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ของบุคลากรทุกฝ่ายด้วย

สรุปการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาจึงเป็นกระบวนการ ประเมินตนเองของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และการตรวจสอบโดยคณะกรรมการจากภายนอก เพื่อนำผลที่ได้มาพิจารณาช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา พัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษา

5. การประเมินคุณภาพการศึกษา

เมื่อดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ตั้งแต่การ จัดระบบบริหารและสารสนเทศ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาหรือธรรมนูญสถานศึกษาการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา และทำการปรับปรุงแก้ไขและการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาแล้วจึงจำเป็นต้องได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยการประเมิน คุณภาพการศึกษานั้นดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ

5.1 การประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนตามสาระการเรียนรู้ และคุณลักษณะที่ สำคัญตามหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในทุกระดับชั่วชั้นของ สถานศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ครอบคลุม ทุกกลุ่มสาระ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความสามารถในการ อ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานใน ขณะเดียวกันหน่วยงานต้นสังกัดจะดำเนินการการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทุกระดับชั้น ป.3 ป.6 และ ม.3 ของทุกโรงเรียน เพื่อเทียบเคียงผลการประเมินกับเกณฑ์มาตรฐานกลาง และยกระดับ คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ระบุให้สถานศึกษาจัดให้นักเรียน ทุกคนในทุกระดับชั่วชั้นที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ได้รับการประเมินผลสัมฤทธิ์ใน วิชาแกนหลักและคุณลักษณะที่สำคัญด้วยเครื่องมือมาตรฐาน และให้นำหลักฐานข้อมูลและการ ประเมินผลสัมฤทธิ์เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะ

5.2 การประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสถานศึกษาโดยโรงเรียนต้องดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานสถานศึกษาที่ร่วมกันกำหนดในทุก มาตรฐานด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมามีส่วนร่วมในการประเมิน คุณภาพการศึกษา

สรุปการประเมินคุณภาพการศึกษา จึงเป็นการประเมินทั้งผู้เรียนโดยประเมิน พลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะที่สำคัญตามหลักสูตรสถานศึกษาของ นักเรียนในทุกระดับช่วงชั้นด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาตาม กรอบมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม

6. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

การรายงานผลการดำเนินงานของ สถานศึกษานับเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการ ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา เราเรียกเอกสารนี้ว่ารายงานประจำปีหรือ รายงานการประเมินตนเอง เอกสารรายงานดังกล่าวเนี่ยจะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับ การจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนจะได้รับทราบถึงผลการจัดการศึกษาและระดับ คุณภาพของสถานศึกษาด้วยเหตุที่เป็นเอกสารสำคัญจึงได้มีการระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 48 ว่า “สถานศึกษาจะต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้น สังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาและเพื่อรับการประกันคุณภาพภายนอก”

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา

1. เพื่อรายงานจุดเด่นและจุดด้อยของการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียนต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริม ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัด การศึกษาของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของสถานศึกษา

3. เพื่อให้สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน นำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีต่อไป

กลุ่มเป้าหมายของการรายงาน

กลุ่มเป้าหมายที่จะต้องนำเสนอรายงานให้ทราบมีหลายกลุ่มการกำหนด กลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนจะช่วยให้สะดวกและง่ายต่อการสื่อสารระหว่างสถานศึกษา กับ กลุ่มเป้าหมายตลอดจนการติดตามสอบด้วยความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ด้วยกลุ่มเป้าหมาย ที่จะนำเสนอรายงาน มีดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สถานศึกษามุ่งหวังที่จะเผยแพร่ผลการประเมินคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. ผู้ปักธงและการสถานศึกษา เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สถานศึกษามุ่งหวังที่จะเผยแพร่ ด้านผลการดำเนินงาน ความก้าวหน้าของงานกิจกรรมสำคัญ ๆ ที่ครอบคลุม การกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อใจและความเชื่อมั่นต่อ สถานศึกษาแห่งผู้ปักธงและการสถานศึกษา

3. ครูและหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ สถานศึกษามุ่งหวังที่จะเผยแพร่การดำเนินงานจัดการศึกษาตามมาตรฐานและแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา

กำหนดรูปแบบของรายงาน

เนื่องจากรายงานผลการประเมินคุณภาพของสถานศึกษานั้น เป็นการรายงาน ให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงสภาพและผลการดำเนินงานตามการกิจของสถานศึกษา จึงจำเป็นต้อง คำนึงถึงความเหมาะสมของสารสื่อสาร และรูปแบบของการรายงาน(สุมล ว่องวานิช 2545: 145) ได้ให้เสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการจัดทำรายงานไว้ดังนี้

1. รูปแบบการรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาให้พิจารณา ตามที่เห็นว่าเหมาะสม ไม่มีรูปแบบตายตัว แต่ ควรออกแบบให้สอดคล้องกับรายงานผลการ ประเมินตนเองที่สถานศึกษาจัดทำเพื่อเสนอหน่วยงานต้นสังกัดในแต่ละปี

2. รายงานผลการประเมินตนเอง ควรมีเนื้อหาโดยสังเขป อ่านเข้าใจง่าย กระชับ สามารถนำเสนอข้อมูล เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพประกอบ หรือนำเสนอรูป แผนภูมิ กราฟ ตารางตามที่เห็นว่าเหมาะสม

3. การขอรับการประเมินจากคณะกรรมการประเมินภายนอก ควรมีการจัดทำ บทสรุปผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในช่วง 5 ปีด้วย

4. สำหรับเอกสารอ้างอิงซึ่งจะเป็นข้อมูลประกอบการรายงานผลการประเมิน ของสถานศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

4.1 ข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นให้บรรจุในรายงานผลการประเมิน ตนเอง (ฉบับสมบูรณ์)

4.2 หลักฐานอ้างอิงที่สำคัญแต่ไม่สามารถบรรจุในรายงานผลการประเมิน ตนเองได้ สถานศึกษาอาจจัดทำเป็นเอกสารประกอบการอ่านรายงานผลการประเมินตนเอง

5. รายงานผลการประเมินตนเองที่ใช้ในสถานศึกษา สามารถกำหนดได้ตามความเหมาะสมแต่สำหรับการจัดทำบทสรุปผลการดำเนินงานเพื่อเสนอคณะกรรมการประเมินภายในออกความมีความยิ่ง ไม่เกิน 20-30 หน้า

องค์ประกอบของการรายงาน

เนื่องจากการรายงานการประเมินผลการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาเป็นเอกสารที่บ่งบอกถึงสถานศึกษา และผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ดังนั้นองค์ประกอบของการรายงานจึงควรประกอบด้วยองค์ประกอบหลักต่อไปนี้คือ ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา สภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา และแนวทางพัฒนาในอนาคต

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา เช่น

- 1.1 ชื่อสถานศึกษา ที่ตั้ง ระดับ/ประเภทที่เปิดสอน สังกัดของสถานศึกษา
- 1.2 แผนที่แสดงเบตันบริการ แผนผังอาณาเขตติดต่อกับสถานที่สำคัญต่าง ๆ
- 1.3 โครงสร้างการบริหาร
- 1.4 จำนวนครุและจำนวนนักเรียนปัจจุบัน
- 1.5 คณะกรรมการสถานศึกษา
- 1.6 คณะกรรมการนักเรียน
- 1.7 งบประมาณ
- 1.8 ขนาดประชากรในเขตพื้นที่บริการ ศาสนา อาร์ชิพ สภาพเศรษฐกิจ

สภาพสังคม/ชุมชน ฯลฯ

2. สภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา เช่น

2.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย เป้าหมาย มาตรการ แผนงาน/โครงการของสถานศึกษา

2.2. แนวคิดหลักหรือวิธีการที่โรงเรียนใช้ในการพัฒนาโรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

2.3 ผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย เป้าหมาย มาตรการ แผนงาน/โครงการ

- 2.4 ผลการประเมินตามมาตรฐานสถานศึกษา

3. แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคต เช่น

3.1 สรุปผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ในแต่ละปี

- 3.2 จุดเด่น จุดด้อย

3.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาในปีต่อไป

**3.4 สิ่งที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
การรวบรวมข้อมูล**

สถานศึกษาดำเนินการรวบรวมข้อมูล ตามรูปแบบของการรายงานที่กำหนดไว้
วิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

เป็นขั้นตอนที่สถานศึกษานำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์และ
แปลผลข้อมูลเพื่อนำเสนอเป็นสารสนเทศ โดยใช้วิเคราะห์ทางสถิติที่สอดคล้องกับลักษณะ
ข้อมูลสภาพและการดำเนินงาน โดยพิจารณาลักษณะของข้อมูล เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น

การนำเสนอข้อมูล

เป็นขั้นตอนที่สถานศึกษาพิจารณาจัดทำรายงานให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
รูปแบบการรายงาน ลักษณะของข้อมูลการวิเคราะห์และการแปลผลเพื่อเสนอผู้บริหารก่อนเผยแพร่
สู่กลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย

เป็นขั้นตอนของการนำรายงานที่จัดทำสำหรับแต่ละกลุ่มเป้าหมายเสร็จ
เรียบร้อยแล้วเผยแพร่ให้แก่กลุ่มเป้าหมายต่อไป

**สรุป การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี เป็นการรายงานการประเมินของ
สถานศึกษาโดยระบุถึงสภาพ ผลการดำเนินงานตามภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานในอนาคต
เสนอต่อหน่วยงาน ด้านสังกัด หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อสร้างความ
เข้าใจและความเชื่อมั่นต่อสถานศึกษา**

7. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

เมื่อสถานศึกษาได้ดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเสร็จ
สิ้นแล้ว จะต้องทำการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยสามารถ
ดำเนินการได้ใน 3 ลักษณะคือ

1) ดำเนินการตรวจสอบ ทบทวน และประเมินผลการนำระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษามาใช้ในสถานศึกษาทั้งในช่วงของการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการและหลัง
ดำเนินการ

2) ปรับปรุง และพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา

3) นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการจัดการศึกษาของ
สถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง และประสิทธิภาพ

ซึ่งจากขั้นตอนของการดำเนินการของสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพที่ก่อความข้างต้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่ดำเนินการอยู่ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การวางแผน (Plan)
- 2) การดำเนินการตามแผน (Do)
- 3) การตรวจสอบประเมินผล (Check)
- 4) การปรับปรุงและพัฒนา (Action)

4. การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสระแก้ว

4.1 ลักษณะทั่วไปของจังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้ว มีที่มาจากการชื่อสารน้ำโนราณในพื้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว ซึ่งมีอยู่ 2 สระ ในสมัยกรุงธนบุรี ประมาณปี พ.ศ. 2324 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อครั้งทรงเป็นสมเด็จเจ้าพระยานายไตรัชรีศึกเป็นแม่ทัพยกไปปิดประเทศกัมพูชา (เขมร) ได้แวงพากองทัพที่บริเวณสารน้ำห้วยสองแห่งนี้ กองทัพได้อาศัยน้ำจากสาระใช้สอย ได้ขนานนามสาระห้วยสองว่า “สาระแก้ว สาระขวัญ” และได้นำน้ำจากสาระห้วยสองแห่งนี้ใช้ในการประกอบพิธีถือน้ำพิพัฒ์สัตยา โดยถือว่าเป็นน้ำบริสุทธิ์ สาระแก้วเดิมมีฐานะเป็นตำบลซึ่งสมัยก่อนทางราชการ ได้ตั้งเป็นด่านสำหรับตรวจคนและสินค้า เข้า-ออก มีข้าราชการตำแหน่งนายกองทำหน้าที่เป็นนายด่าน จนถึงปี พ.ศ. 2452 ทางราชการจึงได้ยกฐานะขึ้นเป็นกิ่งอำเภอ ชื่อว่า “กิ่งอำเภอสาระแก้ว” ขึ้นอยู่ในการปกครองของอำเภอ binทรบุรี โดยใช้ชื่อสารน้ำเป็นชื่อกิ่งอำเภอชื่อว่า “อำเภอสาระแก้ว” ขึ้นอยู่ในการปกครองของ จังหวัดปราจีนบุรี และต่อมาเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2536 ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้ง จังหวัดสาระแก้วขึ้น (ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ 110 ตอนที่ 125 ลงวันที่ 2 กันยายน 2536) เป็นผลให้จังหวัดสาระแก้ว ได้เปิดทำการในวันที่ 1 ธันวาคม 2536 โดยเป็นจังหวัดที่ 74 ของประเทศไทย จังหวัดสาระแก้มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานนับ 4,000 ปี ตั้งแต่ยุคหินใหม่- ยุคโลหะ โดยมีการค้าขายและอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น ที่อำเภออรัญประเทศและเขตอำเภอตาพระยา แสดงหลักฐานว่าสาระแก้วเคยเป็นชุมชน สำคัญที่มีความเจริญรุ่งเรืองในยุคโบราณและทวารวดี มีอารยธรรมและวัฒนธรรมเป็นของตนเอง และมีกษัตริย์หรือผู้ครองเมืองนับถือศาสนา Hinu ลักษณะวัฒนธรรมเป็น

จะเห็นได้จาก โบราณสถานและจารึกป้อกษรปัลลวะต่าง ๆ ที่ปรากฏที่ปราสาทเขาน้อย เขตอำเภอ อรัญประเทศ ซึ่งถือกันว่าเป็นหลักฐานบันทึกคักราชที่เก่าที่สุดในกลุ่มจารึกรุ่นแรกที่พบในประเทศไทย สร้างขึ้นราวปีพุทธศักราช 1180 นอกจากนี้ยังพบหลักฐานความเจริญของอารยธรรมของ ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15-16 ในแบบนี้ อย่างมากนាយ มีทั้งปราสาทอิฐ ปราสาทหิน เตาเผาเครื่อง ถ้วย และคูเมือง โบราณที่ยังคงเหลือร่องรอย ปรากฏในปัจจุบัน เช่น จารึกพนมที่ปราสาทสีอก ชมอีก 2 หลัก ซึ่งในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 ปราสาทสีอกก็อstrom ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นเทวสถานของพระศิวะ ดังข้อความในจารึก สีอกก็อstrom หลักที่ 1 ได้กล่าวถึงว่าในปีพุทธศักราช 1480 พระเจ้าชัยวรมันที่ 4 โปรดให้นำศิลางจารึกมาปักไว้ที่ปราสาทสีอกก็อstrom เพื่อประกาศห้ามเรียกชื่อ ของเทวสถานแห่งนี้ ไปใช้ในกิจการอื่น แต่ให้ข้าของเทวสถาน ได้บำรุงรักษาและบูชาพระศิวลึงค์ หรือรูปเคารพ ซึ่งได้ประดิษฐานอยู่ ณ เทวสถานสีอกก็อstrom นี้ตลอดไป ส่วนจารึกอีกหลักหนึ่งได้ กล่าวสรรเสริญ พระเจ้าอาทิตย์วรมันที่ 2 ซึ่งได้ทรงบูรณะ โบราณสถานแห่งนี้จนสำเร็จ พร้อมจารึก ที่เกี่ยวกับอารยธรรม และศาสนา เป็นต้น จากจารึกและ โบราณสถานที่พบนี้ สามารถบ่งบอกให้ ทราบถึงระบบการปกครองของอาณาจักรขอม โบราณบนผืนแผ่นดินของเราแก้วแห่งนี้ เปรียบเสมือน บรรณาธิการภูมิปัญญาของ บรรพชนที่มีคุณค่าเป็น คุณประโยชน์ต่อการศึกษาอีกด้วย (แหล่งท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้ จังหวัดสาระแก้ว 2546 : 25)

4.2 การจัดการศึกษาของจังหวัดสาระแก้ว

การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยเกิดขึ้นตามเจตนาของผู้นำ ที่ต้องการให้ ประเทศไทยโดยปราศจากในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่มุ่งหวังจะยกระดับการศึกษา ของชาติให้ได้มาตรฐานและจัดได้อย่างทั่วถึงและมี คุณภาพ จึงกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบคือ ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูประบบบริหารและการ จัดการศึกษาปฏิรูปครุศาสตร์ และบุคลากรทางการศึกษา ปฏิรูประบบทรัพยากรและภาระทุน เพื่อการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา 2544:1-3) ในส่วนของการปฏิรูประบบบริหารและการ จัดการ ได้หลอมรวมหน่วยงานทางการศึกษา คือทบทวนมหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา ขึ้นพื้นฐานและกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยกระทรวงศึกษาธิการมี โครงสร้างใหม่ เป็นระดับกระทรวงและระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีผลให้มี การหลอมรวมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานสามัญจังหวัด และสำนักงานการประ同胞 ศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงานการประ同胞ศึกษาอำเภอ / กิ่งอำเภอ และ จัดตั้งเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสาระแก้วประกอบด้วย 2 เขตการศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่เกิดขึ้นตาม พระราชบัญญัติระบบที่ปรับปรุงการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองสาระแก้ว โดยมีพื้นที่รับผิดชอบ 4 อำเภอ คือ ปะกบด ด้วย อำเภอเมือง อำเภอเขตกรรจ์ อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอคลองหาด และกิ่งอำเภอ วังสมบูรณ์ มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 158 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 2 ตั้งอยู่ที่อำเภอรัษฎา โดยมีเขตพื้นที่รับผิดชอบใน 3 อำเภอและอีก 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอวัฒนานคร อำเภอรัษฎา อำเภอตาพระยาและกิ่งอำเภอโคกสูง มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 140 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 1 2550:3-7)

4.3 สภาพการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดสาระแก้วซึ่งมีปัญหาในการดำเนินงานคือ จากรายงานการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วทั้ง 2 เขต ปีการศึกษา 2549 พบว่า บุคลากร ในสถานศึกษาบางไม่เข้าใจ ระบบประกันคุณภาพ สถานศึกษาขาดแคลนครุในวิชาหลัก ครุภาระงานอื่นที่ต้องปฏิบัติตามมากกว่าการเรียนการสอน บุคลากรขาดความสามารถ สถานศึกษาจัดข้อมูลสารสนเทศบ้าง ไม่สมบูรณ์ คณะกรรมการศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถานศึกษาน้อย สถานศึกษานำเอากฎีกีญี่ปุ่นมาใช้ท่องถื่นมาเร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นักเรียนขาดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อหลักสูตร จากรายงานการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาขึ้น พื้นฐานคุณภาพภายนอกของโรงเรียน ปรากฏผล ดังนี้(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 1 2550:3-7)

ด้านผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
ค่าเฉลี่ย 90.59

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิด สร้างสรรค์ คิดໄต่อต่องและมีวิสัยทัศน์ ค่าเฉลี่ย 6.27

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 4.31

มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงความสามารถรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และ พัฒนาตนเองต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 19.22

มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต ค่าเฉลี่ย 76.86

มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ค่าเฉลี่ย 97.25

มาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา ค่าเฉลี่ย 80.39

ด้านครุ

มาตรฐานที่ 22 ครุมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ค่าเฉลี่ย 34.90

มาตรฐานที่ 24 ครุมีคุณวุฒิ / ความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบและมีครุเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 84.71

ด้านผู้บริหาร

มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจรให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา ค่าเฉลี่ย 21.18

มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ค่าเฉลี่ย 45.88

มาตรฐานที่ 18 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ค่าเฉลี่ย 73.33

มาตรฐานที่ 20 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ ค่าเฉลี่ย 82.75

มาตรฐานที่ 25 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและห้องถันมีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย 36.86

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

พัฒนา เทียนศรี(2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติบุคคล เนตพื้นที่การศึกษาสิงหนคร

ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับที่มีสมรรถนะการบริหารจัดการมาก โดยมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน (2) สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างพบว่าไม่แตกต่างกัน และ (3) แนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาให้ผู้บริหารมีการ

บริหารงานอย่างมีคุณธรรมหรือ มีธรรมาภิบาล การเสริมสร้างทักษะในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน และการพัฒนาผู้บริหารให้สามารถเป็นผู้นำทางวิชาการ ตามลำดับ

เรวัติ ปานธรรม(2544:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน 3 ด้าน คือองค์ประกอบด้วยปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง

นิธิวัฒน์ พิไวงษ์ (2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า (1) การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน 3 ด้าน คือองค์ประกอบด้วยปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง

นิธิวัฒน์ พิไวงศ์ (2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินการประเมินเพื่อ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า (1) การดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ระหว่างผู้บริหารกับครูพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ปัญหาและความต้องการหลักของผู้บริหารและครูในการดำเนินการประเมินภายในคือ ด้านความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการประเมินภายในที่ถูกต้องและชัดเจน

ยงยุทธ ยะนุญช (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การดำเนินงานด้านการประเมินคุณภาพภายในตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่ การศึกษาล้ำพูน

ผลการวิจัย พนบว่า (1) สภาพการดำเนินงานด้านการประเมินคุณภาพภายในตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาล้ำพูน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง (2) การเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับชั่งชั้นที่ต่างกัน 3 ระดับ พนบว่าทั้งการเปรียบเทียบในทุกระดับ ย่อมมีการดำเนินงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับชั่งชั้นที่ 3-4 มีค่าเฉลี่ยของการดำเนินงานมากกว่าระดับชั่งชั้นที่ 1-3 และชั่งชั้นที่ 1-2 ตามลำดับ และ (3) ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงาน คือ ส่วนใหญ่ขาดแคลนอัตรากำลังและขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน แนวทางการพัฒนา คือ ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ด้านการประเมินคุณภาพภายในและการดำเนินการประเมินควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ศิริพ พินลทีป (2542:บกคดย่อ)ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยรวมและในทุกด้านอยู่ในระดับดี (2) ครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผล การบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยรวมและในทุกด้าน อยู่ในระดับพอใช้ (3) ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนกับครู - อาจารย์มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งโดยรวมและ ทุกรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียน ทั้งโดยรวม และทุกรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพล วรรณจู (2546:บกคดย่อ)ได้ศึกษา ประสิทธิผลการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมและรายด้าน กือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียน ด้านการสอน และด้านความพึงพอใจของชุมชนอยู่ในระดับมาก (2) โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และผู้บริหาร โรงเรียนครุวิชาการ โรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ตัวนรายด้านพบว่าผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็น แตกต่างจากครุวิชาการ โรงเรียนและครูผู้สอน (3) ปัญหาการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา กือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป และครูผู้สอนไม่พยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน และข้อเสนอแนะการปฏิรูป การปฏิรูปการเรียนรู้ กือ ควรจัดให้มีครุสนับสนุนการสอนให้ครบและทั่วถึงทุกโรงเรียน เน้นให้การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีคุณสมบัติ เก่ง ดี มีความสุข และให้การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน

นางยุพา เสนะพิน (2546:บกคดย่อ)ได้ศึกษา แบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครปฐมที่ได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาใช้ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพสูงกว่า แบบภาวะผู้นำแบบเด็กเปลี่ยน (2) โรงเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามีประสิทธิผลการบริหารคุณภาพอยู่ในระดับดีทุกด้าน และ(3) และภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนแบบเปลี่ยนสภาพมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารคุณภาพด้านผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคคอลลัพ (McCullough 1995 : DAI – A 55 / 12) ได้วิเคราะห์เบริญเทียบคุณภาพการเป็นผู้นำระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมืองที่เป็นชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันและโกล อเมริกันและสเปนนิส โดยค้นหาเชิงประสิทธิผล จุดเน้นของการศึกษาเป็นการตรวจสอบความแตกต่างของภาวะผู้นำคุณภาพของการพัฒนาวิชาการ ความสัมพันธ์ของคนทำงาน การสื่อสารอันวยความสะดวก การบริหารครูและภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนที่แตกต่างกันตามเชื้อชาติ งานวิจัยนี้ได้เสนอความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียนกับคุณภาพของภาวะผู้นำและความแตกต่างของภาวะผู้นำที่มีในผู้บริหาร โรงเรียนแต่ละคน การวิจัยใช้โรงเรียนมัธยมศึกษา 70 – 80 แห่ง โดยสุ่มเลือกมา 8 แห่งในรัฐเท็กซัส ใช้แบบสอบถามหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแบบสอบถามภาวะผู้นำใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แบบอัลฟ่า ที่ระดับ 0.98 และข้อมูลในขั้นสุดท้ายที่จะนำไปวิเคราะห์คะแนน ว่าสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สิ่งสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาวิจัย คือการไม่มีส่วนสัมพันธ์กันระหว่างคุณภาพของภาวะผู้นำผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมืองกับประสิทธิผลของโรงเรียน แต่ความแตกต่างตามระดับนัยสำคัญทางสถิตินั้นอาจมิใช่ภาวะผู้นำ ที่แท้จริงที่เป็นอยู่ก็ได้ โดยสรุปปัจจุบันยังคงไว้ว่า คุณภาพของผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเมืองไม่ว่าเป็น เชื้อชาติใดก็ตาม ผลกระทบของการวิเคราะห์ภาวะผู้นำกลับคลึงกันและการมีเชื้อชาติ ของผู้บริหารต่างไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ฟิงเกลีย (Finklea 1997 : DAI – A 58 / 06) "ได้ศึกษาวิจัยแบบภาวะผู้นำผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำประสิทธิผลและคะแนนความสอดคล้องของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐ ชั่งชี้บ่ง โดยการวิเคราะห์ภาวะผู้นำแบบที่ 2 (LBA II) โดยพัฒนาจากแบบฝึกของปลอง查ร์ดและประสิทธิผลของโรงเรียนในจำนวนผู้บริหาร โรงเรียนทั้งสิ้น 194 คน ในรัฐแคลิฟอร์เนียได้ ข้อมูลแบบผู้นำใช้ศึกษาผู้บริหาร โรงเรียน โดย LBA II Self และ ตรวจสอบข้อมูลจากหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนียได้พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนประสิทธิผลของผู้บริหาร โรงเรียนและ

คะแนนร้อยละของนักเรียนที่เท่ากับหรือสูงกว่าที่ 50 ของเปอร์เซ็นไทล์ในระดับประเทศจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ 7 การค้นพบนี้แสดงถึงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างประสิทธิผลของผู้บริหาร โรงเรียนกับคะแนนมาตรฐาน MAT 7 ซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปได้ว่าประสิทธิผลของผู้บริหาร โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลทางวิชาการในโรงเรียน แต่ต่อมา ไรกี ตามผู้วิจัยได้พบอีกว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางเศรษฐกิจกับประสิทธิผลของ โรงเรียน โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบระหว่างสถานะทางเศรษฐกิจและคะแนนประสิทธิผลของ โรงเรียนและความสัมพันธ์ในเชิงนี้จะเชื่อได้ว่าภาวะทางเศรษฐกิจจะเป็นผลกระทบอย่างยิ่งต่อประสิทธิผลของ โรงเรียน

โนรฟิลล์และกูด(Bro;ht and Good 1986 :328 – 375) จึงได้กล่าวไว้ในพิเศษว่า “ เศรษฐกิจสังคมในประเทศไทย 2541 :39 – 40) ” ได้สังเคราะห์รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะบางประการที่ได้พบในสถาบันการศึกษาที่มีประสิทธิผล คือ ผลิตนักเรียนที่มีความรู้ดีออกสู่ชุมชน ดังต่อไปนี้

- 1) สถาบันที่ผู้บริหารเน้นความเป็นเดิษาทางวิชาการ
- 2) บรรยายกาศในโรงเรียนมีความปลดปล่อย มั่นคงทางจิตใจ อารมณ์ สังคมและความเป็นอยู่ของครู นักเรียน
- 3) ครู อาจารย์มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนมีความเป็นกันเอง
- 4) ดำเนินการสอนตามหลักสูตร โดยใช้วิธีสอนหลากหลายแบบ
- 5) ติดตามความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนตลอดเวลา
- 6) ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทาง โรงเรียนอย่างเข้มแข็ง
- 7) เน้นให้เห็นความสำคัญของความสำเร็จทางวิชาการเสมอ

จากการศึกษา วิเคราะห์งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวแล้วข้างต้น พบว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะทางการบริหาร หรือพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีข้อค้นพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่จะปฏิบัติงานบริหาร ได้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีคุณลักษณะทางการบริหาร ในตัวเอง ใช้ทักษะและกระบวนการทางการบริหารในการกระตุ้น ส่งเสริมนบุคลากรให้เกิดความร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจังในการปฏิบัติงาน แต่ไม่พูดงานวิจัยที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางการบริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาจึงเป็นมูลเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของสองปัจจัยดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้วที่จัดการศึกษาในระบบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ในระดับช่วงชั้นที่ 1 – 4 ในจังหวัดสาระแก้ว จำแนกขนาดของสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียนดังต่อไปนี้

1.1.1 จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน	จำนวน 103 คน
1.1.2 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 200 คน	จำนวน 71 คน
1.1.3 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน	จำนวน 36 คน
1.1.4 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 500 คน	จำนวน 53 คน
1.1.5 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน	จำนวน 29 คน
1.1.6 จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	จำนวน 6 คน
รวมทั้งสิ้น 298 คน	

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan

1.2.2) การสุ่มแบบอย่างง่าย โดยจำแนกผู้บริหารตามขนาดของสถานศึกษาในจังหวัดสาระแก้ว จำนวน 298 คน แล้วกำหนดสัดส่วนของผู้บริหารมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้บริหาร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนนักเรียน
ปีการศึกษา 2550

ขนาดของสถานศึกษาจำแนกตามจำนวนนักเรียน	จำนวน ผู้บริหาร ทั้งหมด	จำนวน ผู้บริหาร ในกลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้ให้ข้อมูล		
			รองพอ.	ครู	รวม
1. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ต่ำกว่า 120 คน	103	58	58	116	174
2. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121-200 คน	71	40	40	80	120
3. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201-300 คน	36	21	21	42	63
4. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301-500 คน	53	29	29	58	87
5. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501-1,500 คน	29	17	17	34	51
6. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	6	4	4	8	12
รวม	298	169	169	338	507

1.2.3 เนื่องจากเป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผล
ของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาผู้วิจัยจึงเลือกผู้ให้ข้อมูลได้แก่

- 1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ
สถานศึกษา จำนวน 169 คน
- 2) ครุผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 169 คน
- 3) ครุที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 169 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามตามเกี่ยวกับ
สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัด
สาระแก้ว เครื่องมือ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สอดคล้องกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา เป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ

2.2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการคุรุสภาและประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ สถานศึกษาตามกฎหมายระหว่างศึกษาธิการพ.ศ. 2546

2.2.2 สรุปแนวคิด ขอบเขตการวิจัย และวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการ สร้างแบบสอบถาม

2.2.3 สร้างแบบสอบถามโดยการนำประเด็นที่ได้จากการศึกษาไปจัดหมวดหมู่ให้ สอดคล้องกับกรอบแนวความคิด

2.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (Content Validity) ความ ถูกต้องของภาษาและความเหมาะสมของแบบสอบถาม

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามแนวทางที่ได้รับ ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ กับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงาน วิชาการของสถานศึกษา และครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหาค่าความเที่ยง(Reliability)ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลfa(Alpha Coefficient) ของ cronbach (Cronbach) ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นราย ค้าน ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้น พื้นฐานในจังหวัดสระบุรีเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับคือ มีสมรรถนะมากที่สุด มาก ปาน กกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีจำนวน 40 ข้อ แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงทั้งฉบับได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .97 และได้ค่าความเที่ยงรายค้านดังนี้

1) ด้านหลักและกระบวนการสถานศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .64

2) ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .70

3) การบริหารด้านวิชาการ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .66

4) การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ ได้ค่าความ เที่ยงเท่ากับ .66

- 5) การบริหารงานบุคคล ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .53
 6) การบริหารกิจการนักเรียน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .78
 7) การประกันคุณภาพการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .27
 8) การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .49
 9) การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86

10) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .84

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระบุรีเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับคือ มีประสิทธิผลระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีจำนวน 49 ข้อ แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงทั้งฉบับได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 และได้ค่าความเที่ยงรายด้านดังนี้

- 1) ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86
- 2) ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .87
- 3) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .89
- 4) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .90

5) ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .90

- 6) ด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .90
- 7) ด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .82
- 8) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .84

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 1 และเขต 2

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลจากการองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครุที่รับผิดชอบงานวิชาการและครุที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

3.3 ผู้วิจัยให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามสั่งคืนทางไปรษณีย์

3.4 นำแบบสอบถามที่รับคืนซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายเป็น 5 ระดับ (บุญชุม ศรีสะอาด 2543: 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหาร ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD)

4.3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาใช้วิธีการหา ค่าเฉลี่ย (\bar{y}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรคือ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วทั้ง 2 เขต ที่จัดการศึกษาในระบบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในระดับช่วงชั้น ที่ 1-4 และเป็นสถานศึกษาของรัฐ โดยศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลเป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้รักษาการณ์ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ครุผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษาและครุที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้มีความเข้าใจในการแปลความหมายและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน	สมรรถนะด้านหลักและกระบวนการสถานศึกษา
X_2	แทน	สมรรถนะด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา
X_3	แทน	สมรรถนะด้านการบริหารงานวิชาการ
X_4	แทน	สมรรถนะด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่
X_5	แทน	สมรรถนะด้านการบริหารงานบุคคล
X_6	แทน	สมรรถนะด้านบริหารกิจการนักเรียน
X_7	แทน	สมรรถนะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
X_8	แทน	สมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
X_9	แทน	สมรรถนะด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน
X_{10}	แทน	สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม

\bar{y}	แทน	ค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพ
y_1	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
y_2	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา
y_3	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
y_4	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
y_5	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา
y_6	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา
y_7	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
y_8	แทน	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผล

ของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนที่ 1 นี้เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภารกิจการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหรือบทบาทหน้าที่

และขนาดของสถานศึกษา ประกอบด้วยค่าสถิติพื้นฐาน คือ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในรูปของตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งหรือบทบาทหน้าที่และขนาดของสถานศึกษา

	รองผู้อำนวยการ		ครูผู้รับผิดชอบงาน		ครูที่เป็น		รวม	
	สถานภาพหัวไฟป่อง	สถานศึกษา/ผู้รักษา	วิชาการของ	คณะกรรมการ	ผู้อำนวยการ	สถานศึกษา		
	ผู้อำนวยการแบบสอบถาม		การณ์ในตำแหน่ง		สถานศึกษา		สถานศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา								
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-
- ปริญญาตรี	97	75.80	118	88.70	120	87.60	335	84.20
- สูงกว่าปริญญาตรี	31	24.20	15	11.30	17	12.40	63	15.80
2. ประสบการณ์								
- 1 - 10 ปี	33	25.80	30	22.60	31	22.60	94	23.60
- 11 - 20 ปี	58	45.30	60	45.10	50	36.50	168	42.20
- 21- 30 ปี	30	23.40	31	23.30	30	21.9	91	22.90
- 31 ปี ขึ้นไป	7	5.50	12	9.00	26	19.00	45	11.30
3. ขนาดของ								
สถานศึกษา								
- ต่ำกว่า 120 คน	43	33.60	44	33.10	44	32.10	131	31.90
- 121 – 200 คน	32	25.00	33	24.80	30	21.90	95	23.90
- 201 – 300 คน	18	14.10	20	15.05	15	11.00	53	13.30
- 301 – 500 คน	20	15.60	20	15.05	27	19.70	67	16.80
- 500 – 1500 คน	11	8.60	12	9.00	17	12.40	40	10.10
- 1500 คนขึ้นไป	4	3.10	4	3.00	4	2.90	12	3.00
รวม	128	100	133	100	137	100	398	100

ข้อมูลจากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 398 คน จำแนกเป็น

- 1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.16
- 2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.42
- 3) ครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.42 และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนการศึกษาระดับปริญญาตรี 335 คน คิดเป็นร้อยละ 84.20 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีประสบการณ์ทำงานช่วง 11 – 20 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา 1) โรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 120 คน จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 2) โรงเรียนที่มีนักเรียน 121 – 200 คน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 3) โรงเรียนที่มีนักเรียน 201 – 300 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 4) โรงเรียนที่มีนักเรียน 301 – 500 คน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 5) โรงเรียนที่มีนักเรียน 500 – 1500 คน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10 6) โรงเรียนที่มีนักเรียน 1500 คนขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

การวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา 10 ด้าน คือ หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา นโยบายและการวางแผนการศึกษา การบริหารด้านวิชาการ การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ การบริหารงานบุคคล การบริหารกิจการนักเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารการประชาสัมพันธ์ และความสัมพันธ์กับชุมชน คุณธรรม จริยธรรม รายละเอียดดังตารางที่ 4.2 – 4.12

2.1 สมรรถนะผู้บริหารด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สมรรถนะผู้บริหาร ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา (X_1)

ที่	ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา	\bar{X}_1	S.D	ความหมาย
1	สามารถนำความรู้ความเข้าใจใน หลักการและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษา	3.97	0.66	มาก
2	สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการการศึกษา	3.87	0.73	มาก
3	สามารถกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการบริหารการศึกษา	3.95	0.72	มาก
4	สามารถจัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และกำหนดภารกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสม	3.92	0.75	มาก
รวม		3.93	0.60	มาก

2.2 สมรรถนะผู้บริหารด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้บริหารที่มีสมรรถนะในด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษาอยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สมรรถนะของผู้บริหารด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา (X_2)

ที่	ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา	\bar{X}_2	S.D	ความหมาย
1	สามารถนำเทคนิควิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWAT) เพื่อกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์การศึกษา	3.81	0.72	มาก
2	สามารถกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโดยการมีส่วนร่วม	3.97	0.72	มาก
3	สามารถจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา สองคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา	3.88	0.70	มาก
4	สามารถนำงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.64	มาก
5	สามารถติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.70	มาก
รวม		3.91	0.56	มาก

2.3 สมรรถนะผู้บุบบริหารด้านการบริหารด้านวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้บุบบริหารมีสมรรถนะ ด้านการบริหารด้านวิชาการ ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สมรรถนะผู้บุบบริหาร ด้านการบริหารด้านวิชาการ (X_3)

ที่	ด้านการบริหารด้านวิชาการ	\bar{X}_3	S.D	ความหมาย
1	สามารถบริหารและจัดการการเรียนรู้ให้บรรลุมาตรฐาน การศึกษา	3.95	0.69	มาก
2	สามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.85	0.73	มาก
3	ความสามารถในการดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบ	3.82	0.70	มาก
4	สามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการเรียนรู้	3.87	0.70	มาก
รวม		3.87	0.59	มาก

2.4 สมรรถนะผู้บุบบริหารด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่

ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้บุบบริหารมีสมรรถนะในด้านการบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สมรรถนะผู้บุบบริหาร การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ (X_4)

ที่	ด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่	\bar{X}_4	S.D	ความหมาย
1	สามารถจัดระบบงาน สารบบณฑิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.92	0.72	มาก
2	สามารถบริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องและเป็น ระบบ	4.01	0.70	มาก
3	สามารถวางแผนการบริหารและ จัดการทรัพยากรถอยู่ใน สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.94	0.75	มาก
4	สามารถพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการจัด การเรียนรู้	4.07	0.73	มาก
รวม		3.98	0.60	มาก

2.5 สมรรถนะผู้บุริหารด้านการบริหารงานบุคคล

ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้บุริหารมีสมรรถนะในด้านการบริหารงานบุคคล ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 สมรรถนะผู้บุริหาร ด้านการบริหารงานบุคคล (X_5)

ที่	ด้านการบริหารงานบุคคล	\bar{X}_5	S.D	ความหมาย
1	สามารถสร้างบุคลากรที่มี ประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงาน	4.01	0.71	มาก
2	สามารถจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับ หน้าที่ที่รับผิดชอบ	4.00	0.71	มาก
3	สามารถพัฒนาครุและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถ ปฏิบัติ หน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.06	0.68	มาก
4	สามารถเสริมสร้างขวัญและกำลังใจสำหรับครุและบุคลากร ใน สถานศึกษา	4.01	0.80	มาก
5	สามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาการทำงานให้แก่ครุ และบุคลากรในสถานศึกษา	3.95	0.77	มาก
รวม		4.01	0.59	มาก

2.6 สมรรถนะผู้บุริหารด้านการบริหารกิจการนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้บุริหารมีสมรรถนะในด้านการบริหารกิจการนักเรียน ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 สมรรถนะผู้บุริหารด้านการบริหารกิจการนักเรียน (X_6)

ที่	ด้านการบริหารกิจการนักเรียน	\bar{X}_6	S.D	ความหมาย
1	สามารถบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน	4.03	0.66	มาก
2	สามารถบริหารจัดการศึกษาหรือคุณภาพการใช้บริการที่มี ประสิทธิภาพ	4.00	0.71	มาก
3	สามารถส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ	3.99	0.71	มาก
4	สามารถส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคี ในหมู่คณะ	4.08	0.79	มาก
รวม		4.02	0.60	มาก

2.7 สมรรถนะผู้บริหารด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 สมรรถนะผู้บริหาร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X_7)

ที่	ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	\bar{X}_7	S.D	ความหมาย
1	สามารถจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา	3.96	0.70	มาก
2	สามารถประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	3.97	0.69	มาก
3	สามารถจัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของ สถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินภายนอก	4.06	0.71	มาก
	รวม	4.00	0.61	มาก

2.8 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะใน ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดใน ตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (X_8)

ที่	ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}_8	S.D	ความหมาย
1	สามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม	3.94	0.70	มาก
2	สามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมา ปรับปรุงการ บริหารจัดการ	3.89	0.68	มาก
3	สามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษา	3.93	0.76	มาก
	รวม	3.92	0.62	มาก

2.9 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน
 ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้บริหารมีสมรรถนะในด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และ
 ความสัมพันธ์กับชุมชน ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ
 รายละเอียดในตารางที่ 4.10

**ตารางที่ 4.10 สมรรถนะผู้บริหารด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์
 กับชุมชน (X_9)**

ที่	ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ กับชุมชน	\bar{X}_9	S.D	ความหมาย
1	สามารถบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสารไปสู่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและบุคลากรในสถานศึกษา	4.00	0.71	มาก
2	สามารถเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษา ไปสู่ชุมชน	3.98	0.70	มาก
3	สามารถใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์	3.92	0.73	มาก
4	สามารถสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับ ชุมชนโดยเน้นปานามัยในการเข้าไปช่วยเหลือชุมชน และเปิด โอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม	3.99	0.73	มาก
5	สามารถประเมินทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริม การจัดการศึกษา	4.06	0.70	มาก
รวม		3.99	0.55	มาก

2.10 สมรรถนะผู้บริหารด้านการด้านคุณธรรม จริยธรรม
 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะในด้านคุณธรรม จริยธรรม ในระดับ
 มาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 สมรรถนะผู้บริหาร ด้านคุณธรรม จริยธรรม (X_{10})

ที่	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	\bar{X}_{10}	S.D	ความหมาย
1	เป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัตินเป็นแบบอย่าง ที่ดี	4.13	0.75	มาก
2	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา	4.15	0.75	มาก
3	ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ เหมาะสม	4.14	0.74	มาก
	รวม	4.14	0.68	มาก

2.11 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน จังหวัด สารแก้ว

ผลการวิเคราะห์ สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน จังหวัดสารแก้ว พบว่ามีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน รายละเอียดในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหาร

สมรรถนะผู้บริหาร	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา	3.93	0.60	มาก
2. ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา	3.91	0.56	มาก
3. ด้านการบริหารงานวิชาการ	3.87	0.59	มาก
4. ด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่	3.98	0.60	มาก
5. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.01	0.59	มาก
6. ด้านการบริหารกิจการนักเรียน	4.02	0.60	มาก
7. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.00	0.61	มาก
8. ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.92	0.62	มาก
9. ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน	3.99	0.55	มาก
10. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.14	0.68	มาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

3.1 ประสิทธิผลด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ

ผลการวิเคราะห์พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ประสิทธิผล ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ (y_1)

ที่	ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ	\bar{y}_1	S.D	ความหมาย
1	กำหนดการจัด โครงสร้างและ ขั้นตอนการบริหารงานเอื้อต่อ การดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพของ สถานศึกษา	4.08	0.64	มาก
2	แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการดำเนินงานตามระบบ ประกันคุณภาพของสถานศึกษา	4.04	0.70	มาก
3	เปิดโอกาสให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอก สถานศึกษามีส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางและการ ดำเนินตามระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.98	0.71	มาก
4	คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในการ ดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.93	0.66	มาก
5	คณะกรรมการให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ ต่อการ ดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.97	0.68	มาก
6	นำข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานระดับสถานศึกษาไปใช้ ประโยชน์ในการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.99	0.71	มาก
7	พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันและใช้บริการ ได้สะดวกเร็ว	3.97	0.71	มาก
รวม		3.99	0.56	มาก

3.2 ประสิทธิผลด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษาพบว่า ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ประสิทธิผล ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา (y₂)

ที่	ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา	\bar{y}_2	S.D	ความหมาย
1	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการจัดทำมาตรฐาน ระดับสถานศึกษา	3.91	0.68	มาก
2	บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนด มาตรฐานคุณภาพการศึกษา	3.88	0.56	มาก
3	วิเคราะห์ สร้างเคราะห์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็น มาตรฐานสถานศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนและท้องถิ่น	3.90	0.69	มาก
4	สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาต่อนักศึกษาใน สถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.92	0.65	มาก
5	สามารถนำมาตรฐานระดับสถานศึกษาไปใช้ในการพัฒนา คุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและรูปธรรม	3.95	0.68	มาก
6	ดำเนินงานปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานระดับสถานศึกษาให้มี ความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น	3.99	0.67	มาก
รวม		3.93	0.55	มาก

3.3 ประสิทธิผลด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ประสิทธิผล ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (y_3)

ที่	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	\bar{y}_3	S.D	ความหมาย
3.ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา				
1	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการร่วมจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.91	0.70	มาก
2	กำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าประสงค์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา	4.00	0.68	มาก
3	บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.92	0.72	มาก
4	วิเคราะห์สภาพปัจุหะและความจำเป็น จุดอ่อน จุดแข็ง เพื่อดัดตินใจที่จะดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์	3.95	0.69	มาก
5	แผนพัฒนาการคุณภาพการศึกษามีความชัดเจนสอดคล้องกับมาตรฐานของสถานศึกษาและยุทธศาสตร์ที่สามารถปฏิบัติได้และส่งผลต่อเป้าหมายของสถานศึกษา	3.93	0.70	มาก
6	สร้างความเข้าใจในรายละเอียดในการพัฒนาการศึกษาต่อผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนนำไปใช้	3.87	0.70	มาก
รวม		3.93	0.59	มาก

3.4 ประสิทธิผลด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ด้าน การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ใน ระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ประสิทธิผลด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (y₄)

ที่	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	\bar{y}_4	S.D	ความหมาย
1	แบ่งแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา	3.88	0.72	มาก
2	กำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา	4.04	0.73	มาก
3	ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรต่างๆเพื่อการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	4.06	0.69	มาก
4	นิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขระหว่างปฏิบัติงานเพื่อความสอดคล้องกับสถานการณ์และบรรลุผลตามเป้าหมาย	3.98	0.70	มาก
5	ตรวจสอบและประเมินผลสำเร็จการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามวัตถุประสงค์และรายงานการดำเนินงานตามแผน	3.99	0.69	มาก
6	นำผลการประเมินตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ไปใช้พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.97	0.67	มาก
รวม		3.99	0.58	มาก

3.5 ประสิทธิผลด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ด้าน การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ประสิทธิผล ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา (y_s)

ที่	ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา	\bar{y}_s	S.D	ความหมาย
1	คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา	3.98	0.70	มาก
2	กำหนดเป้าหมายของข่ายและแนวดำเนินการในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา	3.99	0.69	มาก
3	จัดทำกรอบและเครื่องมือในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา	3.85	0.70	มาก
4	ตรวจสอบ ทบทวน และประเมินผลตามปฏิทินการดำเนินงาน ครอบคลุม ขอบข่ายทุกขั้นตอนเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นไปตามเป้าหมาย	3.85	0.72	มาก
5	วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงานตามแผนตลอดทั้งการนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา	3.89	0.71	มาก
6	บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา	3.90	0.70	มาก
รวม		3.91	0.58	มาก

3.6 ประสิทธิผลด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาด้าน การประเมินคุณภาพทางการศึกษาพบว่า ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ประสิทธิผล ด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา (y_6)

ที่	ด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา	\bar{y}_6	S.D	ความหมาย
1	วางแผน/เตรียมการประเมินคุณภาพการศึกษา	4.00	0.70	มาก
2	สร้างความเข้าใจต่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพ การศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.96	0.70	มาก
3	จัดทำ/จัดหาเครื่องมือการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ เหมาะสม หลากหลายและมีคุณภาพ	3.89	0.68	มาก
4	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา	3.97	0.70	มาก
5	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละ ระดับ	3.92	0.68	มาก
6	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานระดับชาติ	3.93	0.73	มาก
7	นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการวางแผน พัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.88	0.69	มาก
รวม		3.94	0.58	มาก

3.7 ประสิทธิผลด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ด้าน การเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับ มากทุกข้อ รายละเอียดในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ประสิทธิผล ด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี (y_7)

ที่	ด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	\bar{y}_7	S.D	ความหมาย
1	คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ สามารถจัดทำรายงานคุณภาพ การศึกษา เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน	3.89	0.72	มาก
2	เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ครอบคลุมตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.90	0.70	มาก
3	จัดทำรายงานและนำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการ สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ผู้ปกครองนักเรียนและ สาธารณชน	3.92	0.75	มาก
4	ค้นหาจุดที่ควรนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาต่อไป	3.90	0.70	มาก
5	ใช้ประโยชน์จากการรายงานในการสร้างความมั่นใจและ ผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา คุณภาพการศึกษา	3.86	0.75	มาก
รวม		3.90	0.62	มาก

3.8 ประสิทธิผล ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ด้าน การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ รายละเอียดใน ตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ประสิทธิผล ด้านการพดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา (y_8)

ที่	ด้านการพดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา	\bar{y}_8	S.D	ความหมาย
1	สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	3.89	0.70	มาก
2	ดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม	3.95	0.69	มาก
3	ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อการวางแผนพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.93	0.68	มาก
4	ส่งเสริมการนิเทศ ติดตามเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	4.03	0.67	มาก
5	นำผลการตรวจสอบมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	4.01	0.67	มาก
6	เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.94	0.71	มาก
รวม		3.96	0.58	มาก

3.9 สรุปผลประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่าประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว ในระดับมาก ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน รายละเอียดใน ตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 สรุปผลประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

ประสิทธิผล	\bar{y}	S.D	ความหมาย
1. ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ	3.99	0.56	มาก
2. ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา	3.93	0.55	มาก
3. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา	3.93	0.59	มาก
4. ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.99	0.58	มาก
5. ด้านการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.91	0.58	มาก
6. ด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา	3.94	0.58	มาก
7. ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	3.90	0.62	มาก
8. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา	3.96	0.58	มาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผล ของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

การวิเคราะห์ในตอนที่ 4 แบ่งเป็น 3 เรื่องดังนี้

4.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างด้านสมรรถนะของผู้บริหาร 10
ด้าน

4.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างด้านประสิทธิผลของระบบประกัน
คุณภาพของสถานศึกษา 8 องค์ประกอบ

4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผล
ของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

4.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างด้านสมรรถนะของผู้บริหาร 10 ด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่สมรรถนะของผู้บริหารใน 10 ด้านโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระบุรีทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรย่อยด้านสมรรถนะของผู้บริหารทั้ง 10 ด้าน

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างประสาทเชิงผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ทั้ง 8 องค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ทั้ง 8 องค์ประกอบโดยการหาค่าสหสัมพันธ์ พบว่า ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างด้านประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา

4.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารทุกด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับ
ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพสถานศึกษา

สมรรถนะ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา									\bar{y}
	y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_6	Y_7	Y_8		
1. ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา										
บริหารการศึกษา	.602**	.604**	.589**	.538**	.552**	.575**	.549**	.560**	.750**	
2. ด้านนโยบายและวางแผนการศึกษา										
การศึกษา	.709**	.706**	.715**	.661**	.699**	.661**	.642**	.658**	.844**	
3. ด้านการบริหารวิชาการ										
ด้านวิชาการ	.719**	.710**	.692**	.619**	.653**	.667**	.631**	.629**	.831**	
4. ด้านการบริหารด้านธุรการ										
การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่	.721**	.648**	.660**	.631**	.668**	.641**	.609**	.603**	.806**	
5. ด้านการบริหารงานบุคคล										
บริหารงานบุคคล	.640**	.601**	.558**	.563**	.541**	.574**	.548**	.515**	.765**	
6. ด้านการบริหารกิจการนักเรียน										
กิจการนักเรียน	.738**	.673**	.684**	.619**	.646**	.654**	.611**	.624**	.835**	
7. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา										
คุณภาพการศึกษา	.733**	.710**	.723**	.661**	.699**	.691**	.660**	.668**	.829**	

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

สมรรถนะ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา								\bar{y}
	y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_6	Y_7	Y_8	
8. ค้านการบริหาร จัดการเทคโนโลยี									
สารสนเทศ	.710**	.659**	.638**	.626**	.633**	.629**	.594**	.620**	.798**
9. ค้านการบริหาร การประชาสัมพันธ์ และความสัมพันธ์									
กับชุมชน	.685**	.680**	.691**	.663**	.695**	.661**	.622**	.667**	.809**
10. ค้านคุณธรรม จริยธรรม	.608**	.534**	.567**	.594**	.515**	.588**	.518**	.522**	.721**

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว มีรายละเอียดที่นำเสนอ บทที่ 5 ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผลการวิจัย
5. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว
- 1.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว
- 1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสระแก้ว

2. วิธีดำเนินการวิจัย

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วที่ จัดการศึกษาในระบบตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ในระดับช่วงชั้นที่ 1 – 4 ที่เป็นของรัฐ ในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 แห่ง ของสถานศึกษาตามจำนวนนักเรียน ดังต่อไปนี้

2.1.1 จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน	จำนวน 103 คน
2.1.2 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 200 คน	จำนวน 71 คน
2.1.3 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน	จำนวน 36 คน
2.1.4 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 500 คน	จำนวน 53 คน
2.1.5 จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน	จำนวน 29 คน
2.1.6 จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	จำนวน 6 คน
	รวมทั้งสิ้น 298 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้

- 2.2.1 กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ R.V.Krejcie and D.W.Morgan
- 2.2.2 การสุ่มแบบอย่างง่าย โดยจำแนกผู้บริหารตามขนาดของสถานศึกษาในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 298 คน แล้วกำหนดสัดส่วนของผู้บริหารมีรายละเอียดดังนี้

ขนาดของสถานศึกษาจำแนกตามจำนวนนักเรียน	จำนวน ผู้บริหาร ทั้งหมด	จำนวน ผู้บริหาร ในกลุ่ม	ผู้ให้ข้อมูล		
			รองพอ.	ครู	รวม
1. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ต่ำกว่า 120 คน	103	58	58	116	174
2. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121-200 คน	71	40	40	80	120
3. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201-300 คน	36	21	21	42	63
4. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301-500 คน	53	29	29	58	87
5. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501-1,500 คน	29	17	17	34	51
6. สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน	6	4	4	8	12
รวม	298	169	169	338	507

2.2.3 ผู้ให้ข้อมูลได้แก่

- 1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 169 คน
- 2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 169 คน
- 3) ครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 169 คน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาในจังหวัดสารแก้ว ลักษณะเครื่องมือ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

เครื่องมือชุดนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าความเที่ยง(Reliability)ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa(Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .97 และ แบบสอบถามตอนที่ 3 ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .98 ตามลำดับ

2.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระแก้ว เขต 1 และเขต 2

2.4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล เสนอต่อ ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลจากการองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูที่รับผิดชอบงานวิชาการและครูที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

2.4.3 ผู้วิจัยให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามส่งที่นักวิจัยที่ข้อมูล

2.4.4 นำแบบสอบถามที่รับคืนซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ไป

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

2.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ใช้ค่าร้อยละ

2.5.2 การวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหาร ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.5.3 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ใช้วิธีการหา ค่าเฉลี่ย (\bar{y}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson

3. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

3.1 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว พบว่า สมรรถนะใน 10 ด้าน คือ ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมาก

3.2 ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว อยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ

3.3 สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

4.1 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว ทั้ง 10 ด้าน คือ ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา ด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารกิจการนักเรียน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านคุณธรรม จริยธรรม ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว มีสมรรถนะอยู่ในระดับมากแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมสูง ตลอดถึงกับรายงานการวิจัยของ พชมน เทียนศรี (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะการบริหาร จัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติบุคคล เนตพื้นที่การศึกษาสิงหนคร ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับที่มีสมรรถนะการบริหารจัดการมาก โดยมีสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป อยู่ในระดับมากทุกด้าน(2) สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ไม่แตกต่างกัน และ(3)แนวทางในการสร้างเสริมสมรรถนะการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาให้ผู้บริหารมีการบริหารงานอย่างมีคุณธรรมหรือ มีธรรมาภิบาล การเสริมสร้างทักษะในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาผู้บริหารให้สามารถเป็นผู้นำทางวิชาการ ตามลำดับ และรายงานการวิจัยของ จีรากร์ โซติพุกษ์ ชูกุล (2546) เรื่อง สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขที่เข้ารับการศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เทียนเท่า ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุข ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก โดยเฉพาะ สมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนสมรรถนะด้านบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า สมรรถนะด้านอื่นเนื่องจากผู้บริหารขาดการนิเทศติดตามอย่างจริงจัง ไม่ได้ลงมือดำเนินการเอง โดยมุ่งอนุหมายให้รองผู้อำนวยการหรือครุผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการดังรายงาน การวิจัยของ ชีระ รุณเจริญ(2545) เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านการบริหาร

วิชาการ ซึ่งสถานศึกษามีศักยภาพลำดับท้ายสุด แต่เป็นด้านที่มีความสำคัญที่สุดผู้บริหารกลับดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรห้องถัง และการให้การศึกษาอบรมแก่ผู้ปกครองและประชาชนในชุมชนได้ “ไม่ค่อยดีนัก” กือ อยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัด สาระแก้วเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาด้าน การจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ อยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้บริหารมีคุณลักษณะ เป็นมืออาชีพมากขึ้นดังที่ สูรศักดิ์ ปานເສ (2543:72-73) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้บริหารมือ อาชีพในยุคการปฏิรูปการศึกษาที่มีการเปลี่ยน ดังนี้ (1) มองว่างไกลอย่างต่อเนื่องและพร้อมที่จะ เปลี่ยนแปลง ต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ (Vision) สามารถที่จะกำหนดกลยุทธ์ในการบริหาร (Strategic Management) (2) สามารถที่จะวิเคราะห์สถานการณ์ (Analyze Situation) เพื่อกำหนดแผนกลยุทธ์ และ แผนปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายได้อย่างเหมาะสม (3) ไวต่อการรับข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งสังคมภายนอกและภายในองค์กร ทั้งในและนอกเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งรู้จักวิเคราะห์ความเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ (4) ความสามารถในการจัดกระบวนการ สื่อสารให้ได้ผล (Effective Communication) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ทั่วถึงทุกระดับ ขององค์กร หน่วยงาน / สถานศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี สารสนเทศ (IT) เป็น อย่างดี (5) ความสามารถในการบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resources Management) สามารถ วางแผนบุคคลสรรหา คัดเลือก กำหนดระบบงบประมาณ ความก้าวหน้าในอาชีพ การพัฒนา ทรัพยากรบุคคล เพื่อให้ทราบแนวคิด ทัศนคติต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น และนำมาเป็นข้อมูล ในการ บริหารทรัพยากร စอดคล้องกับรายงานการวิจัยของศิริพร พินลมทิป (2542) เรื่องประสิทธิผลการ บริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็น ต่อประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหาร สังกัดกรม สามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยรวมและในทุกด้าน อยู่ในระดับดี (2) ครู - อาจารย์ มี ความคิดเห็นต่อประสิทธิผล การบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหาร ทั้งโดยรวมและในทุกด้าน อยู่ในระดับพอใช้ (3) ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนกับครู - อาจารย์มีความ คิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งโดยรวมและ ทุกรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และรายงาน การวิจัยของ สุพล วรรณจู (2546) เรื่อง ประสิทธิผลการปฏิรูปการเรียนรู้ของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผลการปฏิรูปการเรียนรู้ของ โรงเรียน ประถมศึกษา โดยรวมและรายด้าน กือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียน ด้านการสอน และ

ด้านความพึงพอใจของชุมชนอยู่ใน ระดับมาก แต่ประสิทธิผลด้านการเขียนรายงานคุณภาพประจำปีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประสิทธิผล ด้านอื่น

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ดังที่อธุณ รักษรรณ (2527 : 198-202) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของผู้นำหรือผู้บริหารที่ดี ผู้บริหารหรือผู้นำหรือผู้จัดองค์การ หรือหัวหน้างาน ไม่ว่าหน่วยงานเล็กหรือหน่วยงานใหญ่ หน่วยงาน ราชการหรือเอกชนก็ตาม ย่อมมีบทบาทที่เป็นผลต่อความสำเร็จหรือประสิทธิภาพของงานเป็นอย่างยิ่ง บางครั้ง การจัดองค์การ แม้จะไม่รับรือภารกิจต้องอยู่บ้าน ก็อาจได้รับผลงานสูง ได้ หากผู้บริหารมีคุณลักษณะที่ดี แต่ถ้าคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมในการนำของผู้บริหาร ไม่ดี เมื่อการจัดองค์การถูกต้อง หรือดีเพียงใดก็ตาม ผลงานที่เกิดขึ้นของหน่วยงานนั้นๆ ย่อมสมบูรณ์ได้ยาก ดังนั้นผู้บริหารหรือผู้นำจะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสม มีพฤติกรรมในการนำที่ถูกต้อง เพื่อความสำเร็จของงานทุกด้านขององค์การ ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร หรือผู้นำ ซึ่งจะวนิจฉัยสั่งการ หรือตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้งานเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้บริหารหรือผู้นำนั้น ควรที่จะประกอบด้วยเรื่องที่สำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ คุณลักษณะด้านความรู้ทางวิชาการ และ คุณลักษณะด้านความสามารถในการบริหารสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ ชวัช คงเดิน (2548) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับผลการประเมินคุณภาพ ภายนอกของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 แบบ คือ ทั้งแบบกิจสัมพันธ์ และแบบมิตรสัมพันธ์

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะเพื่อใช้ในการบริหารให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี สามารถกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ในการบริหาร จัดการในหน่วยงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาและพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำให้มีคุณภาพและกระตุ้นให้บุคลากรในองค์การรวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม

5.1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนให้สถานศึกษานำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างจริงจังไม่ใช่เป็นเพียงการแนะนำและกำกับติดตามเท่านั้นและควรลดบทบาทในการส่งเสริมการสนับสนุนช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานได้สำเร็จ

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสาระแก้วเท่านั้นต่อไปควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งภาคกลางและภาคตะวันออก หรือภาคอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

5.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยสมรรถนะและบทบาทของครูที่สัมพันธ์กับระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มเติม

5.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพสถานศึกษาในสังกัดอื่นด้วย

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ(2544) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา :

กรอบและแนวการดำเนินงาน กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว

_____ . (2544) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว

กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ (2542) แนวการประกันคุณภาพการศึกษา

กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว

_____ . (2542) การประกันคุณภาพการศึกษา กรมสามัญศึกษา เล่ม 1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

_____ . (2542) แนวทางการประกันคุณภาพของสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร ม.ป.ท.

_____ . (2543) รายงานการสำรวจสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๕

_____ . (2542) ระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา:เพื่อพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์ มาตรฐาน กรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ 2543 ” ม.ป.ท. (อัดสำเนา)

กรรมการ เจ้มเทียนชัย (2538) “การพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัย พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระทรวงศึกษาธิการ(2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

_____ . (2546) ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี กรุงเทพมหานคร

_____ . (2546) “การบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา” สารปฏิรูปการศึกษา (มกราคม):14

กัญญา ปุโรหกานนท์ (2544) “การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เข้มทอง ศิริแสงเลิศ (2540) “การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน”

อาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

จักรพรรดิ วะทา (2538) “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของศึกษาธิการจังหวัด ในทศวรรษหน้า (ค.ศ.1995–2005)” ปริญญาอุดมศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จังหวัดสระบแก้ว (2546) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ เอกสารประชาสัมพันธ์ ช.ดำเนินการพิมพ์ จิราภรณ์ โชคพุกนช์ชุกุล (2546) “สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขที่เข้ารับ การศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เที่ยบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคพิเศษวิทยาลัยพยาบาล湿润ชนนี นครลำปาง” วิทยานิพนธ์ ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ชัยどころ สรวณศร (2536) ”แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพองค์การ” ใน ประมวล สาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 11 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ณรงค์วิทย์ แสงทอง (2546) การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์สนับสนุนให้มีภาคปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร เอช อาร์ เชนเตอร์

ดวงจันทร์ พิพิธป์รีชา (2548) ศักยภาพความสามารถในการบริหารทรัพยากรบุคคลทางการ พยาบาล กรุงเทพมหานคร

เทือน ทองแก้ว (2545) “ภาวะผู้นำ : สมรรถนะหลักของผู้บริหารในยุคปัจจุบัน” วารสารวิชาการ 59 (9 กันยายน) : 35

ธวัช คงเดิม (2548) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับผลการประเมิน คุณภาพภายนอกของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ธีระ รุณเจริญ (2543) “การบริหารโรงเรียนยุคปัจจุบันการศึกษา” อัสดำเนา ม.ป.ท.

_____ . (2545) “สภาพและปัญหาการบริหารงานและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ สถานศึกษาในประเทศไทย” กรุงเทพมหานคร สำนักงานนโยบาย แผน และมาตรฐาน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สกศ.

นิชิวัฒน์ พีไกรวงศ์ (2546) “การดำเนินงานการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียน ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บุญชุม ศรีสะอุด (2543) การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร ประกาศครุยสภा สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา (2549) ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 123 ตอนที่ 56 ง ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2549

ผลสัมฤทธิ์ โพธิ์ศรีทอง (2547) เอกสารประกอบการประชุมผู้บริหารสถานศึกษา “ผู้บริหารมืออาชีพ” จัดโดย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 (อัคต์นำเสนอ)

พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด (2536) ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ 110 ตอนที่ 125 ลงวันที่ 2 กันยายน 2536

พัชณล เทียรครี (2547) “สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะ นิติบุคคล เขตพื้นที่การศึกษาสิงหนคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

กรณี (กิตติมุตตร) มนahanนท์ (2529) การประเมินประสิทธิผลองค์การ กรุงเทพมหานคร ไอเดียนสโตร์

กิจิญ โภษ สาร (2523) การบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ ส.ส. การพิมพ์ ยงยุทธ ยะบุญชง (2548) “การดำเนินงานด้านประเมินคุณภาพภายใน ตามระบบประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตร์ (บริหารการศึกษา) สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ยุพา เสนะพิน (2546) “แบบภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารคุณภาพ โรงเรียนประเมินศึกษา จังหวัด นครปฐม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รัตนารณ์ ศรีพยัคฆ์ (2548) “จีดสมรรถนะการบริหารทรัพยากรบุคคล” วารสารดำรงราชานุภาพ ราชบัณฑิตสถาน (2535) “สมรรถนะ” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ทฤษฎี

รุ่ง แก้วแดง (2544) ประกันคุณภาพการศึกษา : ทุกคนทำได้ไม่ยาก พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร วัฒนาพาณิช

เรวัติ ปานธรรม(2544) “การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประกันคุณภาพการศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

วัฒนา พัฒนพงศ์ (2546) *BSC และ KPI เพื่อการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แปซิฟิก

วิทยา นาควัชระ (2535) “หน้าที่ของนักบริหาร” สกุลไทย 39, 1985 (พฤษจิกายน 2535): 115

ศิริพร พินลดีป (2542) “ประสิทธิผลการบริหารงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้บริหารมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

สมคิด พรมจุ้ยและสุพัตร พิญลักษ์ (2544) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

_____ (2544) “ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”

วารสารสุโขทัยธรรมราช 14 (กันยายน – ธันวาคม)

สมหวัง พิธิyanuวัฒน์ (2544) รวมบทความทางการประเมินโครงการ กรุงเทพมหานคร
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุกัญญา รัศมีธรรมโฉด (2546) “COMPETENCY” สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เอกสารประกอบการอบรม (อัคสำเนา)

ฤทธิ วรรณา (2546) “ประสิทธิผลการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนประกันคุณภาพฯ สังกัดสำนักงาน” การประกันคุณภาพการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ฤทธิ วงศินธ์ (2543) “การบริหารโรงเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา” วารสารวิชาการ 5(6): 29-30; มิถุนายน

ศรศักดิ์ ปานเช (2543) “สู่มิติการเป็นนักบริหารการศึกษามืออาชีพ” วารสารวิชาการ 3(6):70-74;
มิถุนายน

ฤกิมล ว่องวานิช (2544) “การประกันคุณภาพการศึกษา” ใน ประมวลชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการ โครงการประกันคุณภาพ หน่วยที่ 10 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์ (2546) “ภาวะผู้นำ” ใน ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 5 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

โสธร บุญเลิศ (2546) “การศึกษาประสิทธิผลของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ใจจังหวัดบุรีรัมย์”

ปริญญาณิพนธ์ปริญญาการศึกษานานบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษานักศึกษาอิสระ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2546) “ข้าราชการในอนาคต” เอกสารศูนย์สรรหาและเลือกสรร (อัคสำเนา)

_____ . (2548) “การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์” เอกสารอบรม สัมมนาศูนย์สรรหา และเลือกสรร

_____ .(2548) คำจำกัดความและรายละเอียดสมรรถนะ (competency) สำหรับ ตำแหน่งในราชการพลเรือน กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ก.พ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระภาคเขต 1(2550) แนวดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัด ปีการศึกษา 2550

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2543) บทสรุปรายงานการวิจัยเรื่องการวิจัย และพัฒนาระบบการประเมินผล ภาย ในของสถานศึกษา

_____ . (2544) “คู่มือการประเมินผลภาย ในของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา : การออกแบบการประเมินผลภาย ใน” พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น

_____ . (2544) “โรงเรียนวัดช่องลมเชิงปฏิญญาการเรียนรู้สู่การประกันคุณภาพ” รายงาน การปฏิญญาการศึกษาไทย (เมษายน) : 2

_____ . (2544) แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 3

_____ . (2545) แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 5 พิมพ์ดี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2542

_____ . (2542) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับกับการประเมินภายนอกสถาบันส่งเสริมการประกันคุณภาพและ มาตรฐาน การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544) “โรงเรียนวัดช่องลมเชิงปฏิบัติการ
เรียนรู้สู่การประกันคุณภาพ” รายงานปฎิรูปการศึกษาไทย เมษายน : 2

_____ (2544) “สมรรถนะผู้บริหาร” สารปฎิรูปการศึกษา 2, 3 (กันยาฯ):7

สำนักงานปฎิรูปการศึกษา (2545) การบริหารเขตพื้นที่การศึกษา : เพื่อคุณภาพการศึกษา
กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 3 ภาคการพิมพ์

_____ (2545) “การบริหารแนวปฎิรูปการศึกษา” วารสารวิชาการ 5(6):23-30; พฤศจิกายน

สำนักงานคณะกรรมการรับรองมาตรฐาน (2545) และการประเมินคุณภาพการศึกษา

(องค์การมหาชน) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก ของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541) แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพและ

รับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร กรมศึกษาฯ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก่เขต 1 นโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานของสถานศึกษา
ปีการศึกษา 2550

สุกัญญา รัศมีธรรม โชติ (2546) “COMPETENCY” สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เอกสาร

ประกอบการอบรม (อัคสำเนา)

เสริมศักดิ์ วิศวัตร์ วิศวัตร์ (2546) “ภาวะผู้นำ” ใน ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฎิบัติในการ
บริหารการศึกษา หน่วยที่ 5 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุขุมวิท นนทบุรี

อรรถพ จันวัฒน์ (2545) “การประกันคุณภาพการศึกษา” ใน เอกสารชุดการสอนวิชาชีพ

ประกาศนียบัตรบัณฑิตบริหารการศึกษา หน่วยที่ 4 นนทบุรี

อรุณ รักษรรณ (2527) หลักนิยมยึดมั่นที่กับการบริหาร กรุงเทพมหานคร พิมพ์ครั้งที่ 3

ไทยวัฒนาพาณิช

Cuttance, P. (1994). “Consumer evaluation of quality management and quality assurance Systems
For schools.” In paper prepared for the Australian Quality Council Conference
Sydney : NSW Department of School Education.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Test.* (5th ed) New York: Collins.

H.William Vroman and Vincent P.Luchsinger. (1994) *Managing Organization quality / Burr
Ridge,Ill. Irwin,*

Hoy, Wayne K., Miskel, Cecil G. (1982). *Educational administration theory. Research and
Practice, New York: Random House.*

<http://gotoknow.org/blog/jed/59979>

http://training.prd.go.th/document_public/

<http://president.swu.ac.th/>

Fink, Coleen W. (1997). Principal Leadership Style and The Effective School (Secondary School Principal) " Education Administration Doctoral Dissertation, University of South Carolina, Abstract available: Proquest File: Dissertation Abstract 1994 – 1997 [Accessed December 21, 1999].

Juran, L.K., and Gryna, F.M , (1993). Quality Planning and analysis. 3 rd ed., Singapore : McGraw-Hill Book.

McCullough,Y,Jayne (1995). "A Comparative Analysis of Leadership Qualities of African American and Hispanic American Principal Regarding School Effectiveness in select Urban Secondary School (Urban Education)." Education Administration Doctoral Dissertation, Texas Southern University. Abstract available: Proquest File: Dissertation Abstract 1994-1997 [Accessed December 21,1999].

Person,James Lunceford.(1993). "An Examination of the Relationship between Participative Management and Perceived Institutional Effectiveness in North Carolina Community Colleges." Dissertation Abstracts International.53(9): 3071.

Sallis, Edward. (1996). *Total Quality Management in Education*. Kogan Page Limited: London.

Stebbing, Lionel. Quality (1993). *Assurance : the Route to Efficiency and Competitiveness*. 3rd ed. London. New York : Ellis Horwood.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศช 0522.16(บ)/316

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอป่ากรีด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 มีนาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายเฉลิมพล นิตยมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์

จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายจีรศักดิ์ ใจบันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาก็ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิชาชีรานันท์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร 0-2503-3566

ที่ ศธ 0522.16(บ)/316

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลนางพุด อำเภอป่ากรีด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 มีนาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายไสว สารีบท

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์

จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ การจัดทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้น
จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการบริหาร ทางสาขาวิชาก็ขอความอนุเคราะห์
จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อ
ปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วย
ตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิภาวดีรานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร 0-2503-3566

ที่ ศธ 0522.16(บ)/316

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลนาพุด อําเภอป่ากรีด
จังหวัดนนทบุรี 11120

16 มีนาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศรีพิน สงวนวงศ์

สั่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์

จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายชีรศักดิ์ ยะยันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ การจัดทำ
วิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้น
จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนี้มีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาก็ขอความอนุเคราะห์
จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นเพื่อ
ปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วย
ตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดีจึง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิเวรานันท์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร 0-2503-3566

ภาคผนวก ข

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว

ที่ ศธ 04153.023/227

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
ตำบลโคลปีช่อง อําเภอเมือง
จังหวัดสาระแก้ว 27000

13 กรกฎาคม 2550

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 1
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 1
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว โดยมี รศ.ดร.นิตยา กัสสารศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

การดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงได้ร่วมความอนุญาตจากท่าน อนุญาตให้เก็บข้อมูลของ
สถานศึกษาในสังกัดของท่าน เพื่อได้ให้ข้อมูลตามประเด็นในแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
ร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โทร 037-435121

ที่ ศธ 04153.023/227

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
ตำบลโภกป่าส่อง อำเภอเมือง
จังหวัดสาระแก้ว 27000

13 กรกฎาคม 2550

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 2
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 2
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายจิรศักดิ์ ยะยันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสาระแก้ว โดยมี รศ.ดร.นิตยา ภัสรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย
การดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงโปรดอนุญาตจากท่าน อนุญาตให้เก็บข้อมูลของ
สถานศึกษาในสังกัดของท่าน เพื่อได้ให้ข้อมูลตามประเด็นในแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
ร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรศักดิ์ ยะยันรัมย์)
ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โทร 037-435121

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลบุคลากรในสถานศึกษา

ที่ ศธ 04153.023/227

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
ตำบลโคลปีช่อง อำเภอเมือง
จังหวัดสระแก้ว 27000

13 กรกฎาคม 2550

**เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 1
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต 1
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม**

จำนวน 15 ชุด

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว โดยมี รศ.ดร.นิตยา ภัสรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

การดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สาขาวิชาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งได้รับความอนุญาตจากท่าน อนุญาตให้เก็บข้อมูลของ
สถานศึกษาในสังกัดของท่าน เพื่อได้ให้ข้อมูลตามประเด็นในแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
ร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจีรศักดิ์ ยะยันรัมย์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โทร 037-435121

ที่ ศธ 04153.023/227

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
ตำบลโคลปีช่อง อำเภอเมือง
จังหวัดสาระแก้ว 27000

13 กรกฎาคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 2
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้วเขต 2
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 15 ชุด

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายชีรศักดิ์ ยะบันรัมย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของ
สถานศึกษาที่นี่ที่นั่นฐานในจังหวัดสาระแก้ว โดยมี รศ.ดร.นิตยา ภัสรศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

การดำเนินการวิจัยดังกล่าว ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สาขาวิชาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงขอรบกวนอนุญาตจากท่าน อนุญาตให้เก็บข้อมูลของ
สถานศึกษาในสังกัดของท่าน เพื่อได้ให้ข้อมูลตามประเด็นในแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
ร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายชีรศักดิ์ ยะบันรัมย์)
ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)

โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
โทร 037-435121

ภาคผนวก ๑

แบบสอบถามการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน□ ที่ตรงตามสภาพของท่าน

1. ภูมิการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1- 10 ปี
- 11- 20 ปี
- 21- 30 ปี
- มากกว่า 31 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่ง

1. รองผู้อำนวยการสถานศึกษา / ผู้รักษาการณ์ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา
2. ครุผู้รับผิดชอบงานวิชาการของสถานศึกษา
3. ครุที่เป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

4. ขนาดโรงเรียน

- จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน
- จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 - 200 คน
- จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 201 - 300 คน
- จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 - 500 คน
- จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน
- จำนวนนักเรียนมากกว่า 1,500 คน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำความรื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ
ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามสภาพความเป็นจริง

ข้อ	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา สามารถนำความรู้ความเข้าใจใน หลักการและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษา					
2	สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการการศึกษา					
3	สามารถกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการบริหารการศึกษา					
4	สามารถจัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และกำหนดการกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสม					
5	นโยบายและการวางแผนการศึกษา สามารถนำเทคนิควิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWOT) เพื่อกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์การศึกษา					
6	สามารถกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาโดยการมีส่วนร่วม					
7	สามารถจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา					

ข้อ	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
8	สามารถนำงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ					
9	สามารถติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
10	การบริหารด้านวิชาการ สามารถบริหารและจัดการการเรียนรู้ให้บรรลุมาตรฐานการศึกษา					
11	สามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา					
12	ความสามารถในการดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบ					
13	สามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้					
14	การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ สามารถจัดระบบงานสารบรรณได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
15	สามารถบริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องและเป็นระบบ					
16	สามารถวางแผนการบริหารและ จัดการทรัพยากรถอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17	สามารถพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้					
18	การบริหารงานบุคคล สามารถสร้างบุคลากรที่มี ประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงาน					
19	สามารถจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับ หน้าที่ที่รับผิดชอบ					

ข้อ	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
20	สามารถพัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
21	สามารถเสริมสร้างขวัญและกำลังใจสำหรับครูและบุคลากรในสถานศึกษา					
22	สามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา					
23	การบริหารกิจการนักเรียน สามารถบริหารจัดการให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน					
24	สามารถบริหารจัดการศึกษาหรือคุณภาพการใช้บริการที่มีประสิทธิภาพ					
25	สามารถส่งเสริมการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในด้านต่าง ๆ					
26	สามารถส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ					
27	การประกันคุณภาพการศึกษา สามารถจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา					
28	สามารถประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา					

ข้อ	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
29	สามารถจัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินภายนอก					
30	การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม					
31	สามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ					
32	สามารถส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา					
33	การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์กับชุมชน สามารถบริหารจัดการข้อมูล ข่าวสาร ไปสู่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรในสถานศึกษา					
34	สามารถเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาไปสู่ชุมชน					
35	สามารถใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์					
36	สามารถสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนโดยมีเป้าหมายในการเข้าไปช่วยเหลือชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม					

ข้อ	สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
37	สามารถตระหนักรู้พยากรณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา					
38	คุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติด้วยความอ่อนโยน					
39	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา					
40	ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพของ
สถานศึกษา**

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ
ความสำเร็จในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามสภาพความ
เป็นจริง

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
1.	1.ด้านการจัดการระบบบริหารและสารสนเทศ กำหนดการจัดโครงสร้างและ ขั้นตอนการบริหารงานเอื้อต่อการ ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
2.	แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการดำเนินงานตามระบบประกัน คุณภาพของสถานศึกษา					
3.	เปิดโอกาสให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้ง ในและนอกสถานศึกษามี ส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางและการดำเนินตามระบบการ ประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
4.	คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในการ ดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
5.	คณะกรรมการให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ ต่อการ ดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
6.	นำข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานระดับสถานศึกษาไปใช้ประโยชน์ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
7.	พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันและใช้บริการได้ สะดวกรวดเร็ว					

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
8.	2.ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการจัดทำมาตรฐานระดับสถานศึกษา					
9.	บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการการศึกษา					
10.	วิเคราะห์ สังเคราะห์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานสถานศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนและท้องถิ่น					
11.	สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาต่อบุคลากรในสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
12.	สารณนำมาตรฐานระดับสถานศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและรูปธรรม					
13.	ดำเนินงานปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานระดับสถานศึกษาให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมสม乎ขึ้น					
14.	3.ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการร่วมจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา					
15.	กำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าประสงค์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา					
16.	บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา					

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
17.	วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความจำเป็น จุดอ่อน จุดแข็ง เพื่อตัดสินใจที่จะดำเนินการกำหนดยุทธศาสตร์					
18.	แผนพัฒนาการคุณภาพการศึกษามีความชัดเจนสอดคล้องกับ มาตรฐานของสถานศึกษาและยุทธศาสตร์ที่สามารถปฏิบัติได้และ ส่งผลต่อเป้าหมายของสถานศึกษา					
19..	สร้างความเข้าใจในรายละเอียดในการพัฒนาการศึกษาต่อผู้ที่ เกี่ยวข้องก่อนนำไปใช้					
20.	4.ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แปลงแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ของสถานศึกษา					
21.	กำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่กำหนด ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา					
22.	ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากร่างๆเพื่อการดำเนินงานตาม แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม					
23.	นิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขระหว่างปฎิบัติงาน เพื่อความสอดคล้องกับสถานการณ์และบรรลุผลตามเป้าหมาย					
24.	ตรวจสอบและประเมินผลสำเร็จการปฏิบัติงานตามแผนงาน/ โครงการ/กิจกรรม ตามวัตถุประสงค์และรายงานการดำเนินงาน ตามแผน					
25.	นำผลการประเมินตามแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ไปใช้พัฒนา คุณภาพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
26.	5.ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา คณะกรรมการมีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา					
27.	กำหนดเป้าหมายของข่ายและแนวดำเนินการในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา					
28.	จัดทำกรอบและเครื่องมือในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา					
29.	ตรวจสอบ ทบทวน และประเมินผลตามปฏิทินการดำเนินงาน ครอบคลุม ขอบข่ายทุกขั้นตอนเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นไปตามเป้าหมาย					
30.	วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงานตามแผนตลอดทั้งการนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา					
31.	บุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพของสถานศึกษา					
32.	6.ด้านการประเมินคุณภาพทางการศึกษา วางแผน/เตรียมการประเมินคุณภาพการศึกษา					
33.	สร้างความเข้าใจต่�建กรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง					
34.	จัดทำ/จัดหาเครื่องมือการประเมินคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม หลากหลายและมีคุณภาพ					

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
35.	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา					
36.	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแต่ระดับ					
37.	ประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานระดับชาติ					
38.	นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
39.	7.ด้านการเขียนรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ สามารถจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษา เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน					
40.	เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานครอบคลุมตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
41.	จัดทำรายงานและนำเสนอรายงานต่อกomite การสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ผู้ปกครองนักเรียนและสาธารณชน					
42.	ที่น่าจดที่ควรนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาต่อไป					
43.	ใช้ประโยชน์จากการรายงานในการสร้างความมั่นใจและผู้รับบริการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
44.	8.ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	ประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
45.	ดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม					
46.	ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อการวางแผนพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาย่างต่อเนื่อง					
47.	ส่งเสริมการนิเทศ ติดตามเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
48.	นำผลการตรวจสอบมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา					
49.	เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาย่างต่อเนื่อง					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายจิรศักดิ์ ยะบันรัมย์
วัน เดือน ปีเกิด	13 กรกฎาคม 2504
สถานที่เกิด	จังหวัดปราจีนบุรี
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ.2534
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านค่าน(รายภูรบำรุง)
ตำแหน่ง	อำเภอเมืองสาระแก้ว จังหวัดสาระแก้ว ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค่าน (รายภูรบำรุง)